

Službeni list

Europske unije

C 360 E

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 56.

10. prosinca 2013.

<u>Obavijest br.</u>	Sadržaj	Stranica
III. <i>Pripremni akti</i>		
VIJEĆE		
2013/C 360 E/01	Stajalište Vijeća (EU) br. 11/2013 u prvom čitanju u cilju donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na postupke za donošenje određenih mjera Usvojeno od strane Vijeća 15. studenoga 2013.	1
2013/C 360 E/02	Stajalište Vijeća (EU) br. 12/2013 u prvom čitanju u cilju donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na dodjelu delegiranih i provedbenih ovlasti za donošenje određenih mjera Usvojeno od strane Vijeća 15. studenoga 2013.	49
2013/C 360 E/03	Stajalište Vijeća (EU) br. 13/2013 u prvom čitanju u cilju donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet Usvojeno od strane Vijeća 15. studenoga 2013. ⁽¹⁾	66

HR

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

III.

(Pripremni akti)

VIJEĆE

STAJALIŠTE VIJEĆA (EU) br. 11/2013 U PRVOM ČITANJU

u cilju donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na postupke za donošenje određenih mjera

Usvojeno od strane Vijeća 15. studenoga 2013.

(2013/C 360 E/01)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

(1) Veći broj osnovnih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku propisuje da akte koji provode zajedničku trgovinsku politiku donosi Vijeće u skladu s postupcima koji su određeni u raznim dotičnim instrumentima ili ih donosi Komisija podložno posebnim postupcima i nadzoru Vijeća. Takvi postupci nisu podložni Odluci Vijeća 1999/468/EZ ⁽²⁾.

(2) Primjereno je izmijeniti te osnovne uredbi kako bi se osigurala dosljednost s odredbama koje su uvedene

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. ožujka 2012. (SL C 251E, 31.8.2013., str. 126.) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 15. studenoga 2013. Stajalište Europskog parlamenta od ... (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od ...

⁽²⁾ Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23.).

Lisabonskim ugovorom. To bi trebalo učiniti, po potrebi, dodjelom delegiranih ovlasti Komisiji i primjenom određenih postupaka iz Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.

(3) Sljedeće uredbi bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti:

— Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2841/72 ⁽⁴⁾,

— Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2843/72 ⁽⁵⁾,

— Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1692/73 ⁽⁶⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 3286/94 ⁽⁷⁾,

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2841/72 od 19. prosinca 1972. o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije (SL L 300, 31.12.1972., str. 284.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2843/72 od 19. prosinca 1972. o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda (SL L 301, 31.12.1972., str. 162.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1692/73 od 25. lipnja 1973. o zaštitnim mjerama predviđenim Sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Kraljevine Norveške (SL L 171, 27.6.1973., str. 103.).

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 3286/94 od 22. prosinca 1994. o utvrđivanju postupaka Zajednice u području zajedničke trgovinske politike kako bi se osiguralo ostvarivanje prava Zajednice prema međunarodnim trgovinskim pravilima, posebno onima utvrđenima pod okriljem Svjetske trgovinske organizacije (SL L 349, 31.12.1994., str. 71.).

- Uredbu Vijeća (EZ) br. 385/96 ⁽¹⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 2271/96 ⁽²⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 1515/2001 ⁽³⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 153/2002 ⁽⁴⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 427/2003 ⁽⁵⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 452/2003 ⁽⁶⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 673/2005 ⁽⁷⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 1236/2005 ⁽⁸⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 1616/2006 ⁽⁹⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 1528/2007 ⁽¹⁰⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 140/2008 ⁽¹¹⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 55/2008 ⁽¹²⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 594/2008 ⁽¹³⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽¹⁴⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 260/2009 ⁽¹⁵⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 625/2009 ⁽¹⁶⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 1061/2009 ⁽¹⁷⁾,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 385/96 od 29. siječnja 1996. o zaštiti od štetnog oblikovanja cijena plovila (SL L 56, 6.3.1996., str. 21.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2271/96 od 22. studenoga 1996. o zaštiti od učinaka izvanteritorijalne primjene zakonodavstva koje donese treća zemlja i djelovanja koja se temelje na tom zakonodavstvu ili iz njega proizlaze (SL L 309, 29.11.1996., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1515/2001 od 23. srpnja 2001. o mjerama koje Zajednica može poduzeti slijedom izvješća koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinskih pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza (SL L 201, 26.7.2001., str. 10.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 153/2002 od 21. siječnja 2002. o određenim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i bivše jugoslavenske republike Makedonije, s druge strane, kao i za primjenu Privremenog sporazuma između Europske zajednice i bivše jugoslavenske republike Makedonije (SL L 25, 29.1.2002., str. 16.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 427/2003 od 3. ožujka 2003. o prijelaznim zaštitnim mehanizmima vezanih za određene proizvode za uvoz podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 519/94 o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 65, 8.3.2003., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 452/2003 od 6. ožujka 2003. o mjerama koje Zajednica može poduzeti u vezi s kombiniranim učinkom antidampinskih ili antisubvencijskih mjera sa sigurnosnim mjerama (SL L 69, 13.3.2003., str. 8.).

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 673/2005 od 25. travnja 2005. o uvođenju dodatnih carina na uvoze za određene proizvode podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država (SL L 110, 30.4.2005., str. 1.).

⁽⁸⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1236/2005 od 27. lipnja 2005. o trgovini određenom robom koja bi se mogla koristiti za izvršenje smrtno kazne, mučenje ili drugo okrutno, nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje (SL L 200, 30.7.2005., str. 1.).

⁽⁹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1616/2006 od 23. listopada 2006. o određenim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Albanije, s druge strane, te za primjenu Privremenog sporazuma između Europske zajednice i Republike Albanije (SL L 300, 31.10.2006., str. 1.).

⁽¹⁰⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1528/2007 od 20. prosinca 2007. o primjeni aranžmana za proizvode podrijetlom iz određenih država koje pripadaju Skupini afričkih, karipskih i pacifičkih država (AKP) predviđenih u sporazumima o uspostavi ili koji vode uspostavi sporazuma o gospodarskom partnerstvu (SL L 348, 31.12.2007., str. 1.).

⁽¹¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 140/2008 od 19. studenoga 2007. o određenim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane, i za primjenu Privremenog sporazuma između Europske zajednice, s jedne strane, i Republike Crne Gore, s druge strane (SL L 43, 19.2.2008., str. 1.).

⁽¹²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 55/2008 od 21. siječnja 2008. o uvođenju autonomnih trgovinskih povlastica za Republiku Moldovu te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 980/2005 i Odluke Komisije 2005/924/EZ (SL L 20, 24.1.2008., str. 1.).

⁽¹³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 594/2008 od 16. lipnja 2008. o pojedinim postupcima za primjenu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane, i za primjenu Privremenog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Europske zajednice, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane (SL L 169, 30.6.2008., str. 1.).

⁽¹⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

⁽¹⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

⁽¹⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 185, 17.7.2009., str. 1.).

⁽¹⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1061/2009 od 19. listopada 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za izvoz (SL L 291, 7.11.2009., str. 1.).

⁽¹⁸⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

(4) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, potrebno je da ova Uredba ne utječe na postupke za usvajanje mjera koji su započeti i nisu završeni prije nego što je ova Uredba stupila na snagu,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredbe navedene u Prilogu ovoj Uredbi prilagođene su, u skladu s Prilogom, članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili primjenjivim odredbama Uredbe (EU) br. 180/2011.

Članak 2.

Upućivanja na odredbe uredbi navedenih u Prilogu ovoj Uredbi smatraju se upućivanjima na te odredbe kako su izmijenjene ovom Uredbom.

Upućivanja na prijašnje nazive odborâ smatraju se upućivanjima na nove nazive kako je predviđeno ovom Uredbom.

U uredbama navedenim u Prilogu:

(a) sva upućivanja na riječi „Europska zajednica”, „Zajednica”, „Europske zajednice” ili „Zajednice” smatraju se upućivanjem na „Europsku uniju” ili „Uniju”;

(b) sva upućivanja na riječi „zajedničko tržište” smatraju se upućivanjem na „unutarnje tržište”;

(c) sva upućivanja na riječi „odbor predviđen u članku 113.”, „odbor predviđen u članku 133.”, „odbor iz članka 113.” ili „odbor iz članka 133.” smatraju se upućivanjem na „odbor predviđen u članku 207.”;

(d) sva upućivanja na riječi „članak 113. Ugovora” ili „članak 133. Ugovora” smatraju se upućivanjem na „članak 207. Ugovora”.

Članak 3.

Ova Uredba ne utječe na započete postupke za donošenje mjera iz uredbi navedenih u Prilogu kad god je, na dan ili prije dana stupanja na snagu ove Uredbe:

(a) Komisija donijela akt; ili

(b) potrebno savjetovanje prema jednoj od tih uredbi i takva savjetovanja su započeta; ili,

(c) potreban prijedlog prema jednoj od tih uredbi, a Komisija je donijela takav prijedlog.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu tridesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednik

...

Za Vijeće
Predsjednik

...

PRILOG

POPIS UREDBI NA KOJE SE PRIMJENJUJE ZAJEDNIČKA TRGOVINSKA POLITIKA I KOJE SU PRILAGOĐENE ČLANKU 290. UGOVORA O FUNKCIONIRANJU EUROPSKE UNIJE ILI PRIMJENJIVIM ODREDBAMA UREDBE (EU) br. 182/2011**1. UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 2841/72,**

U vezi s Uredbom (EEZ) br. 2841/72, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje, Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se mogu odmah primijeniti kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim sa situacijama iz članka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim, Uredba (EEZ) br. 2841/72 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:*„Članak 1.*

Komisija se može odlučiti na upućivanje Zajedničkom odboru koji je uspostavljen sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije, u daljnjem tekstu ‚Sporazum‘, radi poduzimanja mjera predviđenih člancima 22., 24., 24.a i 26. Sporazuma. Komisija te mjere po potrebi donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.

Ako odluči uputiti neki predmet Zajedničkom odboru, Komisija o tome obavještava države članice.”.

2. U članku 2. stavku 1. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija po potrebi donosi zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.”.

3. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:*„Članak 4.*

1. Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje u situacijama iz članka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, Komisija može donijeti mjere predostrožnosti predviđene u članku 27. stavku 3. točki (e) Sporazuma u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 7. stavkom 3.

2. Ako država članica zatraži od Komisije da poduzme mjere, Komisija će donijeti odluku u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka zahtjeva.”.

4. Članak 5. briše se.**5. Dodaju se sljedeći članci:***„Članak 7.*

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 8.

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (***) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.”

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

2. UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 2843/72,

Vežano uz Uredbu (EEZ) br. 2843/72, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje, Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se mogu odmah primijeniti kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim sa situacijama iz članka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim, Uredba (EEZ) br. 2843/72 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Komisija može odlučiti upućivanje Zajedničkom odboru koji je uspostavljen sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda, u daljnjem tekstu ‚Sporazum‘, radi poduzimanja mjera predviđenih člancima 23., 25., 25.a i 27. Sporazuma. Komisija te mjere po potrebi donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.

Ako odluči uputiti neki predmet Zajedničkom odboru, Komisija o tome obavještava države članice.”

2. U članku 2. stavku 1. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija po potrebi donosi zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.”.

3. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje u situacijama iz članka 25., 25.a i 27. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, Komisija može donijeti mjere predviđene u članku 28. stavku 3. točki (e) Sporazuma u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 7. stavkom 3.

2. Ako država članica zatraži od Komisije da poduzme mjere, Komisija će donijeti odluku u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka zahtjeva.”.

4. Članak 5. briše se.

5. Dodaju se sljedeći članci:

„Članak 7.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 8.

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (***) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje dvogodišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).”.

3. UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 1692/73,

U vezi s Uredbom (EEZ) br. 1692/73, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje, Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se mogu odmah primijeniti kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim sa situacijama iz članka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim, Uredba (EEZ) br. 1692/73 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Komisija se može odlučiti na upućivanje Zajedničkom odboru koji je uspostavljen sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Kraljevine Norveške, u daljnjem tekstu ‚Sporazum‘, radi poduzimanja mjera predviđenih člancima 22., 24., 24.a i 26. Sporazuma. Komisija te mjere po potrebi donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.

Ako odluči uputiti neki predmet Zajedničkom odboru, Komisija o tome obavještava države članice.”.

2. U članku 2. stavku 1. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija po potrebi donosi zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.”.

3. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje u situacijama iz članka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, Komisija može donijeti mjere predostrožnosti predviđene u članku 27. stavku 3. točki (e) Sporazuma u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 7. stavkom 3.

2. Ako država članica zatraži od Komisije da poduzme mjere, Komisija će donijeti odluku u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka zahtjeva.”.

4. Članak 5. briše se.

5. Dodaju se sljedeći članci:

„Članak 7.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 8.

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (***) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).”

4. UREDBA (EZ) br. 3286/94

U vezi s Uredbom (EZ) br. 3286/94, za provedbu postupaka ispitivanja predviđenih tom Uredbom potrebni su jedinstveni uvjeti za donošenje odluka o provođenju postupaka ispitivanja i mjera koje proizlaze iz tog postupka. Te bi mjere trebalo donijeti Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak trebalo bi koristiti u svrhu suspenzije ispitivanja koja su u tijeku zbog učinka tih mjera i njihovog logičnog slijeda u odnosu na donošenje mjera.

O promjenama u okviru ove Uredbe potrebno je obavješćivati Europski parlament i Vijeće kako bi mogli razmatrati njihov širi politički utjecaj.

Nadalje, u mjeri u kojoj se sporazum s trećom zemljom čini najpogodnijim sredstvom za rješavanje spora koji je nastao zbog prepreka trgovini, pregovori u tom smislu trebali bi se provoditi u skladu s postupcima koji su uspostavljeni u članku 207. Ugovora.

U skladu s tim Uredba (EZ) br. 3286/94 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 5. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako postane očito da pritužba ne pruža dostatne dokaze za opravdanje pokretanja ispitnog postupka, o tome se obavještava podnositelja pritužbe.

Ako odluči da pritužba ne pruža dostatne dokaze za opravdanje pokretanja ispitnog postupka, Komisija obavještava države članice.”

2. Članak 6. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako postane očito da zahtjev ne pruža dostatne dokaze za opravdanje pokretanja ispitnog postupka, o tome se obavještava državu članicu.

Ako odluči da pritužba ne pruža dostatne dokaze za opravdanje pokretanja ispitnog postupka, Komisija obavještava države članice.”

3. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Odborski postupak

1. (a) Komisiji pomaže Odbor za trgovinske prepreke, u daljnjem tekstu ‚Odbor‘. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. Europskog parlamenta i Vijeća (*)
 - (b) Kod upućivanja na ovu točku primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
 - (c) Kod upućivanja na ovu točku primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Komisija također upućuje informacije pružene u skladu s ovom Uredbom Europskom parlamentu i Vijeću tako da oni mogu razmotriti svaki širi utjecaj na zajedničku trgovinsku politiku.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

4. Članak 8. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se Komisija uvjerila da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka ispitivanja i da je on potreban u interesu Unije, Komisija:

- (a) objavljuje pokretanje postupka ispitivanja u *Službenom listu Europske unije*; ta objava navodi dotični proizvod ili uslugu i zemlje, daje sažetak primljenih informacija te navodi da sve odgovarajuće podatke treba priopćiti Komisiji; navodi rok u kojem zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija usmeno sasluša sukladno stavku 5.;
- (b) službeno obavještava predstavnike zemlje ili zemalja u postupku s kime se mogu, prema potrebi, održati konzultacije;
- (c) provodi ispitivanje na razini Unije, djelujući u suradnji s državama članicama.

Ako odluči da pritužba pruža dostatne dokaze za opravdanje pokretanja ispitnog postupka, Komisija obavještava državu članicu.”

5. U članku 9. stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

- „2. (a) Komisija, države članice ili službenici neke od njih ne smiju otkriti nikakve podatke povjerljive prirode koje prime temeljem ove Uredbe ili podatke koje je stranka u postupku ispitivanja dostavila na povjerljivoj osnovi bez posebnog odobrenja stranke koja je te podatke dostavila.”

6. Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

Obustava ili suspenzija postupka

1. Ako se kao rezultat postupka ispitivanja koji je proveden u skladu s člankom 8. utvrdi da nije potrebno poduzeti nikakve aktivnosti zbog interesa Unije, Komisija prekida postupak djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 1. točke (c).
2. (a) Ako, nakon postupka ispitivanja koji je proveden u skladu s člankom 8., dotična treća zemlja ili zemlje poduzme ili poduzmu mjere koje se smatraju zadovoljavajućim te stoga nije potrebna aktivnost Unije, Komisija može obustaviti postupak djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 7. stavka 1. točke (b).
- (b) Komisija nadzire primjenu tih mjera, prema potrebi na temelju podataka dostavljenih u vremenskim razmacima, koje može tražiti od dotičnih trećih stranaka te provjeravati ako je potrebno.

- (c) Kada treća zemlja ili zemlje poduzete mjere ukine, suspendira ili nepravilno primjeni ili kada Komisija ima razloga vjerovati da je to slučaj, ili kada Komisija ne dobije podatke koje traži sukladno točki (b), Komisija obavještava države članice, te ako je potrebno i opravdano rezultatima ispitivanja i novim raspoloživim činjenicama poduzima mjere sukladno članku 13. stavku 2.

3. Ako, bilo nakon postupka ispitivanja koji je proveden u skladu s člankom 8. ili bilo kada prije, tijekom ili poslije postupka rješavanja međunarodnih sporova, izgleda da je najpogodnije sredstvo za rješavanje spora koji je nastao zbog prepreka trgovini sklapanje sporazuma s dotičnom trećom zemljom ili zemljama, što može promijeniti materijalna prava Unije i dotične treće zemlje ili zemalja, Komisija obustavlja postupak djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 7. stavka 1. točke (b) ove Uredbe, te se pregovori provode u skladu s odredbama članka 207. Ugovora.”

7. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Postupci donošenja odluka

1. Ako Unija, kao rezultat pritužbe u skladu s člankom 3. ili člankom 4. ili prigovora u skladu s člankom 6. slijedi formalne međunarodne postupke savjetovanja ili rješavanja sporova, odluke o pokretanju, vođenju i završetku takvih postupaka donosi Komisija.

Komisija obavještava države članice ako odluči pokrenuti, voditi ili prekinuti formalni međunarodni postupak savjetovanja ili rješavanja sporova.

2. Ako Unija, nakon što je postupila u skladu s člankom 12. stavkom 2., mora odlučiti o mjerama trgovinske politike koje će se donijeti prema članku 11. stavku 2. točki (c) ili prema članku 12. ove Uredbe, ona neodložno djeluje u skladu s člankom 207. Ugovora i, po potrebi, drugim primjenjivim postupcima.”

8. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 13.a

Izvješće

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe (*).

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.)”.

9. Članak 14. briše se.

5. UREDBA (EZ) br. 385/96

U vezi s Uredbom (EZ) br. 385/96., za provedbu postupaka predviđenih uredbom potrebni su jednaki uvjeti za donošenje mjera koje su potrebne za provedbu te Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 385/96 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 5. stavak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„11. Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 2., ako je očito da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od podnošenja pritužbe ili, u slučaju pokretanja prema stavku 8., najkasnije šest mjeseci od vremena kada se saznalo ili trebalo znati za prodaju plovila, te objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, o tome se obavještava podnositelja pritužbe u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba.

Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.”

2. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako su mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se prekidaju. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako konačno utvrđene činjenice pokazuju da postoji štetno određivanje cijena i njime nanosena šteta, Komisija propisuje naknadu za štetno određivanje cijena brodograditelju u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2. Iznos naknade za štetno određivanje cijena jednak je utvrđenoj marži štetnog određivanja cijena. Nakon što je obavijestila države članice, Komisija poduzima potrebne mjere za provedbu svoje odluke, posebno prikupljanje naknade za štetno određivanje cijena.”

3. U članku 8. prvi sastavak zamjenjuje sljedećim:

„Ispitni postupak može se prekinuti bez nametanja naknade za štetno određivanje cijena ako brodograditelj konačno i bezuvjetno poništi prodaju plovila sa štetno određenom cijenom ili ispuni drugu jednakovrijednu mjeru koju prihvaća Komisija.”

4. Članak 9. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako dotični brodograditelj ne plati naknadu zbog štetnog određivanja cijena koja mu je određena sukladno članku 7., Komisija određuje protumjere u obliku zabrane prava na ukrcaj i iskrcaj za plovila koja je sagradio dotični brodograditelj.

Kada dođe do razloga za protumjere iz prvog pododjeljka, Komisija pruža informacije državama članicama.”

5. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor uspostavljen Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

6. Članak 13. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija, države članice ili službenici neke od njih ne smiju otkriti nikakve podatke koje prime temeljem ove Uredbe za koje je pružatelj podataka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njenih država članica ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.”

7. Članak 14. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Objava se provodi u pisanom obliku. Objava se provodi, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno najmanje jedan mjesec prije konačne odluke. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka. Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.”.

8. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 14.a

Izvješće

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009 o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.”.

6. UREDBA (EZ) br. 2271/96

U vezi s Uredbom (EZ) br. 2271/96, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora u svrhu izmjena Priloga toj Uredbi.

Kako bi donijela potrebne odredbe za primjenu te Uredbe, Komisiji bi, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, trebalo delegirati ovlast za donošenje akata vezano uz dodavanje ili brisanje zakona iz Priloga toj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

Za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za uspostavljanje kriterija za odobrenje za rad osobama koji potpuno ili djelomično ispunjavaju, u mjeri u kojoj bi njihovo neispunjavanje ozbiljno naštetilo njihovim interesima ili interesima Unije, sve uvjete ili zabrane, uključujući zahtjeve stranih sudova. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 2271/96 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija se ovlašćuje donositi delegirane akte u skladu s člankom 11. kako bi prilogu ove Uredbe dodala dodavanje zakona, propise ili druge zakonodavne instrumente trećih zemalja koji imaju izvanteritorijalnu primjenu i imaju štetne učinke na interese Unije i interese fizičkih i pravnih osoba koje ostvaraju prava sukladno Ugovoru o funkcioniranju Europske unije u Prilogu ovoj Uredbi i za brisanje zakona, uredbi i drugih zakonodavnih instrumenata kada oni više nemaju takve učinke.”.

2. U članku 7. točka (c) briše se.

3. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Za potrebe provedbe članka 7. točke (b) Komisiji pomaže Odbor za zakonodavstvo izvan državnog teritorija. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz stavka 2. ovog članka. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

4. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 11.a

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od ... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlašt najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlašt automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlašt iz članka 1. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlašt koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za četiri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”

7. UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1515/2001

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1515/2001, za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje mjera nakon izvješća koje donese Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinških pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebalo koristiti u svrhu suspenzije mjera na ograničeno razdoblje zbog učinka tih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1515/2001 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

1. Kada TRS donese Izvješće o mjeri Unije koja je poduzeta u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*), Uredbom Vijeća (EZ) br. 597/2009 (**) ili ovom Uredbom („osporena mjera“), Komisija može poduzeti jednu ili više od sljedećih mjera koje smatra primjerenim, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3.a stavka 3.:

- (a) staviti izvan snage ili izmijeniti osporenu mjeru ili;
 - (b) donijeti svaku drugu posebnu provedbenu mjeru koja se smatra primjerenom u tim okolnostima kako bi Unija bila u skladu s preporukama i odlukama koje se nalaze u izvješću.
2. Za potrebe poduzimanja mjera u skladu sa stavkom 1., Komisija može zatražiti da zainteresirane stranke dostave sve potrebne podatke kako bi dopunila informacije dobivene tijekom ispitnog postupka koje su dovele do donošenja osporene mjere.
 3. Ako je primjereno provođenje pregleda prije ili u isto vrijeme kada se poduzimaju mjere iz stavka 1., taj pregled pokreće Komisija. Ako odluči pokrenuti pregled, Komisija pruža informacije državama članicama.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

4. Ako je primjereno obustaviti osporenu ili izmijenjenu mjeru, takvu obustavu odobrava Komisija na ograničeno razdoblje djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 3.a stavka 2.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51).

(**) Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

2. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

1. Komisija također može poduzeti, ako to smatra primjerenim, svaku mjeru navedenu u članku 1. stavku 1. kako bi uzela u obzir pravna tumačenja iz izvješća koje je donio TRS vezano uz neosporene mjere.

2. Za potrebe poduzimanja mjera u skladu sa stavkom 1., Komisija može zatražiti da zainteresirane stranke dostave sve potrebne podatke kako bi dopunila informacije dobivene tijekom ispitnog postupka koje su dovele do donošenja neosporene mjere.

3. Ako je primjereno provesti pregled prije ili u isto vrijeme kada se poduzimaju mjere iz stavka 1., taj pregled pokreće Komisija. Ako odluči pokrenuti pregled, Komisija pruža informacije državama članicama.

4. Ako je primjereno obustaviti neosporenu ili izmijenjenu mjeru, tu obustavu odobrava Komisija na ograničeno razdoblje djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 3.a stavka 2.”.

3. Umeće se sljedeći članak 3.a:

„Članak 3.a

1. Komisiji pomaže Odbor koji je osnovan člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1225/2009. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

4. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.b

Izvješće

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009 o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.”.

8. UREDBA (EZ) br. 153/2002

U vezi s Uredbom (EZ) br. 153/2002, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih i drugih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se mogu odmah primijeniti kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim s iznimnim i kritičnim okolnostima koje nastaju u smislu članka 24. stavka 4. točke (b) i članka 25. stavka 4. Privremenog sporazuma i zatim članka 37. stavka 4. točke (b) i članka 38. stavka 4. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim Uredba (EZ) br. 153/2002 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Ustupci za mladu junetinu (baby-beef)

Komisija donosi detaljna pravila za provedbu članka 14. stavka 2. Privremenog sporazuma i zatim članka 27. stavka 2. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju u vezi s carinskom kvotom za proizvode od mlade junetine (*baby-beef*) u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. fa stavka 4. ove Uredbe.”

2. Članak 3. briše se.

3. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Dodatni ustupci

Ako se unutar carinskih kvota odobravaju dodatni ustupci za proizvode ribarstva u skladu s člankom 29. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i člankom 16. Privremenog sporazuma, Komisija, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. fa stavka 4. ove Uredbe, donosi detaljna pravila za provedbu ovih carinskih kvota.”

4. Članak 5. briše se.

5. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Tehničke prilagodbe

Izmjene i tehničke prilagodbe detaljnih pravila o provedbi koje su donesene u skladu s ovom Uredbom, a koje su potrebne nakon promjena oznaka kombinirane nomenklature i pododjeljaka Tarica ili zbog sklapanja novih sporazuma, protokola, razmjena pisama ili drugih akata između Unije i Bivše Jugoslavenske Republike Makedonije, donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. fa stavka 4.”

6. Članak 7. a mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2., 3. i 4. se brišu se;

(b) u stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nakon završetka savjetovanja, te ako nisu mogući drugi dogovori, Komisija može, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. fa stavka 4. ove Uredbe, odlučiti da ne poduzima mjere ili da donese primjerene mjere iz članaka 25. i 26. Privremenog sporazuma i zatim članaka 37. i 38. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.”;

(c) stavci 7., 8. i 9. brišu se;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Savjetovanja unutar Odbora za suradnju i zatim Odbora za stabilizaciju i pridruživanje smatraju se dovršenim 30 dana nakon obavijesti iz stavka 5.”.

7. Članak 7.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.b

Iznimne i kritične okolnosti

Ako nastanu iznimne i specifične okolnosti u smislu članka 25. stavka 4. točke (b) i članka 26. stavka 4. Privremenog sporazuma i zatim članka 38. stavka 4. točke (b) i članka 39. stavka 4. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, Komisija može poduzeti hitne mjere predviđene u člancima 25. i 26. Privremenog sporazuma i zatim članaka 38. i 39. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7.f.a stavka 4. ove Uredbe ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 7.f.a stavkom 5.

Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od pet radnih dana od dana primitka zahtjeva.”.

8. U članku 7.e, stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U slučaju prakse koja može opravdati primjenu od strane Unije mjera predviđenih člankom 33. Privremenog sporazuma i zatim članka 69. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, Komisija nakon ispitivanja slučaja, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, odlučuje je li takve praksa u skladu sa Sporazumom. Ako je potrebno donosi zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7.f.a stavka 4. osim u slučajevima potpora na koje se primjenjuje Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 (*) gdje se mjere poduzimaju u skladu s postupcima utvrđenim tom Uredbom. Mjere se poduzimaju samo pod uvjetima određenim u članku 33. stavku 5. Privremenog sporazuma i zatim članka 69. stavka 5. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93).”.

9. Članak 7.f mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Dok se tijekom savjetovanja iz stavka 2. ovog članka ne nađe zadovoljavajuće rješenje za obje strane, Komisija može odlučiti o drugim mjerama koje smatra primjerenim u skladu s člankom 30. Privremenog sporazuma i zatim člankom 43. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju kao i postupku ispitivanja iz članka 7.f.a stavka 4. ove Uredbe.”;

(b) stavci 4., 5. i 6. brišu se.

10. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 7.f.a

Odborski postupak

1. Za potrebe članka 2. Komisiji pomaže Odbor osnovan člankom 195. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Za potrebe članka 4. Komisiji pomaže Odbor za Carinski zakonik osnovan člankom 184. Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (***). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.

3. Za potrebe članaka 7.a, 7.b, 7.e i 7.f Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (****). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

5. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

- (*) Uredba Vijeća(EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL 299, 16.11.2007., str. 1.).
- (**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).
- (***) Uredba (EZ) br. 450/2008 EUROPSKOGA PARLAMENTA i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).
- (****) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).”

9. UREDBA (EZ) br. 427/2003

U vezi s Uredbom (EZ) br. 427/2003, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije (UFEU) u svrhu izmjena Priloga I. toj Uredbi.

Kako bi donijela potrebne odredbe za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi, u skladu s člankom 290. UFEU-a, trebalo delegirati ovlast za izmjene Priloga I. Uredbi (EZ) br. 625/2009 kako bi s popisa trećih zemalja iz Priloga uklonila zemlje kada postanu članice WTO-a. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

Nadalje, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje mjera koje su potrebne za provedbu te Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebao koristiti za donošenje nadzornih i privremenih mjera zbog učinka tih mjera i njihovog logičnog slijeda u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje privremenih mjera koje se mogu odmah primijeniti.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 427/2003 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 5. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako je očito da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, a savjetovanja iz stavka 3. nisu dovela do zadovoljavajućeg rješenja za obje strane, Komisija objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.”

2. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Privremene zaštitne mjere primjenjuju se u kritičnim okolnostima kada bi odgoda uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, nakon prethodnog utvrđenja da je uvoz uzrokovao ili prijeti poremećajem tržišta za industriju Unije i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije. Komisija poduzima takve privremene mjere u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. U hitnim slučajevima primjenjuje se članak 15. stavak 4.”;

- (b) stavak 3. briše se.

3. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

Prekid bez uvođenja mjera

Ako se bilateralne zaštitne mjere smatraju nepotrebnim, ispitni postupak ili postupak se prekida u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.”.

4. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Ako konačno utvrđene činjenice pokazuju da su zadovoljeni uvjeti iz članka 1., 2. i 3., po potrebi, a potrebno je djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 19., Komisija traži savjetovanje s kineskom vladom kako bi se našlo zadovoljavajuće rješenje za obje strane.;

2. Ako savjetovanje iz stavka 1. ovog članka ne dovede do zadovoljavajućeg rješenja za obje strane u roku od 60 dana od primitka zahtjeva za savjetovanjem, uvodi se konačna zaštitna mjera ili mjera preusmjeravanja trgovine u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. U hitnim slučajevima primjenjuje se članak 15. stavak 5.”;

(b) stavci od 3. do 6. brišu se.

5. U članku 12., stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Dok je neka zaštitna mjera na snazi, Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, ispitati učinke te mjere i utvrditi je li njena provedba i dalje potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena neke mjere i dalje potrebna, o tome obavještava države članice.

4. Ako Komisija smatra da se neka zaštitna mjera treba opozvati ili izmijeniti, Komisija opoziva ili mijenja tu zaštitnu mjeru u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.”.

6. Članak 14. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U interesu Unije, mjere koje su uvedene u skladu s ovom Uredbom mogu se obustaviti odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. Komisija može produžiti tu obustavu na daljnje razdoblje do najviše jedne godine, djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2.”.

7. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 14.a

Dodjela ovlasti

Komisija je, u skladu s člankom 14.b ove Uredbe o izmjenama Priloga I. Uredbi Vijeća (EZ) br. 625/2009 (*), ovlaštena donijeti delegirane akte za uklanjanje zemalja s popisa trećih zemalja u tom Prilogu kada postanu članice WTO-a.

Članak 14.b

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 22. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od ... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produženju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 22. stavka 3. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 22. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 185, 17.7.2009., str. 1.).”

8. Članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, vezano uz njezin članak 4.

5. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

9. Članak 17. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija i države članice, ili dužnosnici neke od njih, ne otkrivaju podatke koje prime prema ovoj Uredbi, a za koje je pružatelj podataka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podataka. Razmjene podataka između Komisije i država članica, svi podaci vezani za savjetovanje koje je provedeno u skladu s člankom 12. savjetovanja opisana u članku 5. stavku 3. i članku 9. stavku 1. i svi interni dokumenti koje pripremaju tijela Komisije ili njezine države članice, ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.

10. U članku 18. stavku 4. posljednja rečenica zamjenjuje se sljedećim:

Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama ili razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.”

11. U članku 19. stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Komisija ispituje propisno dostavljene informacije kao i mjeru u kojoj su oni reprezentativni, a rezultati ispitivanja, zajedno s mišljenjem o njima, dostavljaju se Odboru kao dio nacrtu mjere podnesene u skladu s člankom 9 ove Uredbe. Mišljenja izražena u odboru Komisija bi trebala uzeti u obzir pod uvjetima predviđenim Uredbom (EU) br. 182/2011.

6. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da im se stave na raspolaganje činjenice i razmatranja na kojima će se vjerojatno temeljiti konačne odluke. Podaci se stavljaju na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće i bez obzira na bilo koju kasniju odluku Komisije.”.

12. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 19.a

Izvješće

1. U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.”

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

13. U članku 22., stavak 3. briše se.

10. UREDBA (EZ) br. 452/2003

U vezi s Uredbom (EZ) br. 452/2003, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Uredbe. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 452/2003 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako Komisija smatra da kombinacija antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa zaštitnim mjerama na isti uvoz mogla dovesti do većeg učinka od onog koji je poželjan u smislu politike trgovinske zaštite Unije, Komisija može donijeti sljedeće mjere koje smatra primjerenim u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 2.a stavka 2.:”.

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 2.a

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 15. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br.182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.)

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

11. UREDBA (EZ) br. 673/2005

U vezi s Uredbom (EZ) br. 673/2005, ovlast za stavljanje te Uredbe izvan snage dodijeljena je Vijeću. Trebalo ukloniti tu ovlast te bi se na stavljanje Uredbe (EZ) br. 673/2005 izvan snage trebao primjenjivati članak 207. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

U skladu s tim, članak 7. Uredbe (EZ) br. 673/2005 briše se.

12. UREDBA (EZ) br. 1236/2005

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1236/2005, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u svrhu izmjena Prilogâ toj Uredbi.

Kako bi donijela potrebne odredbe za primjenu ove Uredbe, Komisiji bi, u skladu s člankom 290. UFEU-a, trebalo delegirati ovlast za donošenje akata vezano uz izmjene Priloga I., II., III., IV. i V. ovoj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1236/2005 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Komisija je, u skladu s člankom 15.a, ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 15.a za izmjenu Priloga I., II., III., IV. i V. Podaci u Prilogu I.o nadležnim tijelima država članica mijenjaju se na osnovi informacija koje dostavljaju države članice.”.

2. Članak 15. briše se.

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 15.a

Izvršavanje delegiranih ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 12. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 12. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 12. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”

4. Članak 16. briše se.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

13. UREDBA (EZ) br. 1616/2006

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1616/2006, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih i drugih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim sa iznimnim i kritičnim okolnostima koje nastaju u smislu članka 26. stavka 4. Privremenog sporazuma i zatim članka 39. stavka 4. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1616/2006 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Ustupci za ribu i proizvode ribarstva

Komisija donosi detaljna pravila o provedbi članka 15. stavka 1. Privremenog sporazuma i zatim članka 28. stavka 1. SSP-a u vezi s carinskom kvotom za ribu i proizvode ribarstva u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”

2. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Tehničke prilagodbe

Izmjene i tehničke prilagodbe odredbi koje su donesene u skladu s ovom Uredbom, a koje su potrebne zbog promjena oznaka kombinirane nomenklature i pododjeljaka TARIC-a ili zbog sklapanja novih ili izmijenjenih sporazuma, protokola, razmjena pisama ili drugih akata između Unije i Republike Albanije, donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”

3. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

Opća zaštitna klauzula

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 25. Privremenog sporazuma i zatim članku 38. SPP-a, ona se donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe ako nije drukčije određeno u članku 25. Privremenog sporazuma i zatim članku 38. SSP-a.”

4. Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

Klauzula o nestašici

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 26. Privremenog sporazuma i zatim članku 39. SSP-a, ona se donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”

5. U članku 7. treći, četvrti i peti stavci zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija poduzima takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ili, u hitnim slučajevima, članka 8.a stavka 4.”

6. Članak 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija poduzima takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 8.a stavkom 4.”

7. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.a

Odborski postupak

1. Za potrebe članka 2., 4. i 11. Komisiji pomaže Odbor za Carinski zakonik koji je osnovan člankom 184. Uredbe (EEZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).
2. Za potrebe članka 5., 6., 7. i 8. Komisiji pomaže Odbor osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. (***). Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

(*) Uredba (EZ) br. 450/2008 Europskoga Parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).”

8. U članku 11. treći stavak zamjenjuje se sljedećim:

„U skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe, Komisija može odlučiti privremeno obustaviti odgovarajući povlašteni tretman proizvoda kako je predviđeno u članku 30. stavku 4. Privremenog sporazuma i zatim članku 43. stavku 4. SSP-a.”

9. Članak 12. briše se.

14. UREDBA (EZ) br. 1528/2007

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1528/2007, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje mjera koje su potrebne za provedbu te Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebao koristiti za suspenziju tretmana zbog prirode tih mjera. Također bi se trebao koristiti za donošenje mjera nadzora i privremenih zaštitnih mjera zbog učinka takvih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1528/2007 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako Komisija, na temelju podataka koje je dostavila neka država članica ili na vlastitu inicijativu, utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavaka 1. i 2. ovog članka, odgovarajući tretman može se obustaviti u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 21. stavka 4. ako je Komisija prvo:”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Razdoblje obustave na temelju ovog članka ograničeno je na ono koje je potrebno za zaštitu financijskih interesa Unije. Ono ne premašuje razdoblje od šest mjeseci koje može biti produljeno. Na kraju tog razdoblja Komisija mora odlučiti o prekidu obustavu ili proširenju razdoblja obustave u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 21. stavka 4.”;

(c) u stavku 6. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odluka kojom se obustavlja odgovarajući tretman donosi se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 21. stavka 4.”.

2. Članak 6. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Detaljna pravila o provedbi carinskih kvota iz stavka 2. ovog članka određuju se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 5.”.

3. Članak 7. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Detaljna pravila o podjeli po regijama i provedbi carinskih kvota iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 5.”.

4. Članak 9. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija donosi detaljna pravila o podskupinama količina iz stavka 1. i upravljanju sustavom iz stavaka 1., 3. i 4. ovog članka te odlukama o obustavi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 5.”.

5. Članak 10. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija donosi detaljna pravila o upravljanju ovim sustavom i odlukama o obustavi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 5.”

6. U članku 14., stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ako je očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Postupak se pokreće u roku od mjesec dana od primitka informacije iz države članice.

Komisija državama članicama šalje informacije o svojoj analizi podataka i to obično u roku od 21 dan od dana kada su Komisiji podneseni podaci.

4. Ukoliko Komisija zauzme stav da postoje okolnosti iz članka 12., ona će odmah obavijestiti dotičnu regiju ili državu navedene u Prilogu I. o svojoj namjeri da pokrene ispitni postupak. Obavijest može biti popraćena pozivom za savjetovanja s ciljem razjašnjenja stanja i postizanja uzajamno prihvatljivog rješenja.”.

7. Članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Privremene zaštitne mjere primjenjuju se u kritičnim okolnostima kada bi odgoda prouzročila štetu koju bi bilo teško popraviti, temeljem prethodnog utvrđenja da okolnosti, određene u članku 12. kao primjerene, postoje. Privremene zaštitne mjere donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 21. stavka 4. ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 21. stavkom 6.

2. S obzirom na posebnu situaciju s najudaljenijim regijama i njihovu osjetljivost na svaki nagli porast uvoza, u postupcima koji ih se tiču a gdje je prethodno utvrđeno da je uvoz narastao, primjenjuju se privremene zaštitne mjere. Privremene zaštitne mjere donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 21. stavka 1.c ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 21. stavkom 6.”

(b) stavak 4. briše se.

8. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Prekid ispitnog postupka i postupak bez mjera

Ako se bilateralne zaštitne mjere smatraju nepotrebnim, ispitni postupak i postupak se prekidaju u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 5.”.

9. Članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako savjetovanja iz stavka 1. ovog članka ne dovedu do zadovoljavajućeg rješenja za obje strane u roku od 30 dana od upućivanja predmeta dotičnoj regiji ili državi, Komisija u roku od 20 radnih dana od kraja razdoblja savjetovanja, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 5., donosi odluku o uvođenju konačnih bilateralnih zaštitnih mjera.”.

(b) stavci 3. i 4. brišu se.

10. Članak 20. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odluku o uvođenju nadzora donosi Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 21. stavka 4.”.

11. Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Odborski postupak

1. Za potrebe članaka 16., 17., 18. i 20. ove Uredbe, Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Za potrebe članaka 4.i 5. Komisiji pomaže Odbor za Carinski zakonik osnovan člankom 184. Uredbe (EZ) br. 450/2008. Europskog parlamenta i Vijeća (***) Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.

3. Za potrebe članaka 6., 7. i 9. Komisiji pomaže Odbor koji je osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 1234/2007 (****). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

5. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

6. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 4.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) UREDBA (EZ) br. 450/2008 EUROPSKOGA PARLAMENTA I VIJEĆA od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).

(****) Uredba Vijeća(EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL L 299, 16.11.2007., str. 1.).”.

12. Članak 24. briše se.

13. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 24.b

Izvjешće

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (*) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).”.

15. UREDBA (EZ) br. 140/2008

U vezi s Uredbom (EZ) br. 140/2008, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih i drugih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim sa iznimnim i kritičnim okolnostima koje nastaju u smislu članka 26. stavka 5.b i članka 27. stavka 4. Privremenog sporazuma i zatim članka 41. stavka 5.b i članka 42. stavka 4. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 140/2008 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Ustupci za ribu i proizvode ribarstva

Komisija donosi detaljna pravila o provedbi članka 14. Privremenog sporazuma i zatim članka 29. SSP-a u vezi s carinskom kvotom za ribu i proizvode ribarstva u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”

2. Članci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 4.

Tehničke prilagodbe

Izmjene i tehničke prilagodbe odredbi koje su donesene u skladu s ovom Uredbom, a koje su potrebne zbog promjena oznaka kombinirane nomenklature i pododjeljaka TARIC-a ili zbog sklapanja novih ili izmijenjenih sporazuma, protokola, razmjena pisama ili drugih akata između Unije i Republike Crne Gore donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.

Članak 5.

Opća zaštitna klauzula

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 26. Privremenog sporazuma i zatim članku 41. SSP-a, ona se donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe ako nije drukčije određeno u članku 26. Privremenog sporazuma i zatim članku 41. SSP-a.

Članak 6.

Klauzula o nestašici

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 27. Privremenog sporazuma i zatim članku 42. SSP-a, ona se donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”

3. U članku 7. treći, četvrti i peti stavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija poduzima takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. U hitnim slučajevima primjenjuje se članak 8.a stavak 4.”

4. Članak 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija poduzima takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. U hitnim slučajevima primjenjuje se članak 8.a stavak 4.”

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.a

Odborski postupak

1. Za potrebe članka 4. ove Uredbe Komisiji pomaže Odbor za Carinski zakonik osnovan člankom 184. Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).
2. Za potrebe članaka 5., 6., 7. i 8. ove Uredbe Komisiji pomaže Odbor osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 260/2009 (***). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

(*) Uredba (EZ) br. 450/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).”

6. U članku 11., treći stavak zamjenjuje se sljedećim:

„U skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 2. ove Uredbe, Komisija može odlučiti privremeno obustaviti odgovarajući povlaštenu proizvodnju kako je predviđeno u članku 31. stavku 4. Privremenog sporazuma i zatim članku 46. stavku 4. SSP-a.”.

7. Članak 12. briše se.

16. UREDBA (EZ) br. 55/2008

U vezi s Uredbom (EZ) br. 55/2008, Komisiji treba dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Uredbe. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Za donošenje mjera nadzora i privremenih mjera te za privremenu obustavu povlaštenog tretmana trebalo bi koristiti savjetodavni postupak zbog učinka tih mjera i njihovog logičnog slijeda u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 55/2008 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 3. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Bez obzira na ostale odredbe ove Uredbe, osobito članka 10., ako uvoz poljoprivrednih proizvoda prouzroči ozbiljan poremećaj na tržištima Unije i njihovim regulatornim mehanizmima, Komisija može poduzeti primjerene mjere putem provedbenih akata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5.”

2. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Provedba carinskih kvota za mliječne proizvode

Komisija, putem provedbenih akata, određuje detaljna pravila za provedbu carinskih kvota za tarifne brojeve od 0401 do 0406. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5.”.

3. Članak 8. briše se.

4. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1., uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako Komisija utvrdi da postoje dostatni dokazi o prijevari, nepravilnostima ili sustavnom nepoštivanju pravila ili propusta da se osiguraju pravila o podrijetlu proizvoda i s njima povezanim postupcima i propusta da se omogući administrativna suradnja iz članka 2. stavka 1. ili nepoštivanje bilo kojeg drugog uvjeta definiranog u članku 2. stavku 1., Komisija može poduzeti mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5. kako bi u potpunosti ili djelomično obustavila povlaštene aranžmane predviđene ovom Uredbom na razdoblje koje nije dulje od šest mjeseci, ako je prvo.”;

- (b) stavak 2. briše se;

- (c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Na kraju razdoblja obustave, Komisija mora odlučiti o prekidu obustave ili proširenju razdoblja obustave u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5.”.

5. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se proizvod podrijetlom iz Moldove uvozi pod uvjetima da uzrokuje, ili prijeti uzrokovanjem, ozbiljnih poteškoća proizvođaču Unije koji proizvodi slične ili izravno konkurentske proizvode, Komisija na taj proizvod u bilo kojem trenutku može ponovo uvesti carine Zajedničke carinske tarife, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5.”;

- (b) stavci 5., 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Ispitni postupak mora se dovršiti u roku od šest mjeseci od objave obavijesti iz stavka 2. ovog članka. Komisija može, u slučaju izvanrednih okolnosti, produljiti to razdoblje u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 11.a stavka 4.

6. Komisija donosi odluku u roku od tri mjeseca, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5. Takva odluka stupa na snagu u roku od mjesec dana od njene objave.

7. Ako je zbog izvanrednih okolnosti koje zahtijevaju hitno djelovanje nemoguće provesti ispitni postupak, Komisija može poduzeti svaku preventivnu mjeru koja je nužno potrebna, u skladu s postupkom iz članka 11.a stavka 6.”.

6. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 11.a

Odborski postupak

1. Za potrebe članka 3. stavka 3. i članaka 11. i 12. ove Uredbe, Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Za potrebe članka 4. ove Uredbe Komisiji pomaže odbor koji je osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 1234/2007 (**). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.
3. Za potrebe članka 10. ove Uredbe, Komisiji pomaže odbor koji je osnovan člankom 184. Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (****). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
5. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
6. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 4.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.)

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL L 299, 16.11.2007., str. 1.).

(****) UREDBA (EZ) br. 450/2008 EUROPSKOGA PARLAMENTA I VIJEĆA od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).

7. Članak 12. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako Moldova ne udovolji uvjetima o podrijetlu ili ne pruži administrativnu suradnju, kako se traži u članku 2., za ranije spomenuta poglavlja 17., 18., 19. i 21. ili ako uvoz proizvoda iz tih poglavlja, koji su predmet povlaštenog tretmana koji se pruža u skladu s ovom Uredbom značajno premašuje uobičajene razine izvoza iz Moldove, poduzimaju se odgovarajuće mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11.a stavka 5.”.

17. UREDBA (EZ) br. 594/2008

U vezi s Uredbom (EZ) br. 594/2008, za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih i drugih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim sa iznimnim i kritičnim okolnostima koje nastaju u smislu članka 24. stavka 5.b i članka 25. stavka 4. Privremenog sporazuma i zatim članka 39. stavka 5.b i članka 40. stavka 4. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 594/2008 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Ustupci za ribu i proizvode ribarstva

Komisija donosi detaljna pravila o provedbi članka 13. Privremenog sporazuma i zatim članka 28. SSP-a u vezi s carinskom kvotom za ribu i proizvode ribarstva u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”

2. Članci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 4.

Tehničke prilagodbe

Izmjene i tehničke prilagodbe odredbi koje su donesene u skladu s ovom Uredbom, a koje su potrebne zbog promjena oznaka kombinirane nomenklature i pododjeljaka TARIC-a ili zbog sklapanja novih ili izmijenjenih sporazuma, protokola, razmjena pisama ili drugih akata između Unije i Bosne i Hercegovine, donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.

Članak 5.

Opća zaštitna klauzula

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 24. Privremenog sporazuma i zatim članku 39. SSP-a, ona će se donijeti u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe ako nije drukčije određeno u članku 24. Privremenog sporazuma i zatim članku 39. SSP-a.

Članak 6.

Klauzula o nestašici

Ako Unija treba poduzeti mjeru kako je predviđeno u članku 25. Privremenog sporazuma i zatim članku 40. SSP-a, ona će se donijeti u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe.”.

3. U članku 7. treći, četvrti i peti stavci zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija donosi takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 2. ili, u hitnim slučajevima, članka 8.a stavka 4.”.

4. Članak 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija donosi takve mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ili, u hitnim slučajevima, članka 8.a stavka 4.”.

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.a

Odborski postupak

1. Za potrebe članaka 2., 4. i 11 ove Uredbe, Komisiji pomaže Odbor za Carinski zakonik koji je osnovan člankom 184. Uredbe (EEZ) br. 450/2008. Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Za potrebe članaka 5., 6., 7. i 8. ove Uredbe, Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 (***). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

(*) Uredba (EZ) br. 450/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(***) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).”.

6. U članku 11. treći stavak zamjenjuje se sljedećim:

„U skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.a stavka 3. ove Uredbe, Komisija može odlučiti privremeno obustaviti odgovarajući povlašteni tretman proizvoda kako je predviđeno u članku 29. stavku 4. Privremenog sporazuma i zatim članku 44. stavku 4. SSP-a.”

7. Članak 12. briše se.

18. UREDBA (EZ) br. 597/2009

U vezi s Uredbom (EZ) br. 597/2009, za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje privremenih i konačnih pristojbi i za prekid ispitnog postupka bez mjera. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebalo koristiti za donošenje privremenih mjera zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike u odnosu na donošenje konačnih mjera. Također bi se trebao koristiti za prihvaćanje preuzetih obveza, pokretanje ili nepokretanje revizija radi isteka mjera, obustavu mjera, produljenje obustave mjera i ponovno uvođenje mjera zbog učinka tih mjera u usporedbi s konačnim mjerama. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 597/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 10. stavak 8., zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ako, u posebnim okolnostima, Komisija odluči pokrenuti ispitni postupak, a da nije primila pisani zahtjev od industrije Unije ili u njezino ime, za pokretanjem takvog ispitnog postupka, pokreće ga na temelju dostatnih dokaza o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, štete ili uzročno-posljedične veze, kako je opisano u stavku 2., čime se opravdava pokretanje postupka. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.”

2. Članak 10. stavak 11., zamjenjuje se sljedećim:

„11. Ako je očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija pokreće postupak u roku od 45 dana od podnošenja pritužbe i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, o tome se obavještava podnositelja pritužbe u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba. Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbe i to obično u roku od 21 dan od dana kada je Komisiji podnesena pritužba.”

3. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) o tome je dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena primjerena mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom;”

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija donosi privremene mjere u skladu s postupkom iz članka 25. stavka 4.”;

(c) stavak 5. briše se.

4. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se utvrdi privremeno postojanje subvencioniranja i štete, Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. može prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanjem obveze prema kojima:

(a) je zemlja podrijetla i/ili izvoza suglasna ukloniti ili ograničiti subvenciju ili poduzeti druge mjere u vezi s njezinim učincima; ili

(b) bilo koji izvoznik preuzme obvezu za revizijom svojih cijena ili prestankom izvoza u dotično područje sve dok takav izvoz uživa pogodnosti od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tako da se Komisija uvjerila da se štetni učinak subvencija time uklanja.

U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, na navedene uvoze dotičnog proizvoda proizvedenog od strane društava iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza i svake naknadne izmjene te odluke, ne primjenjuju se privremene pristojbe koje je uvela Komisija u skladu s člankom 12. stavkom 3. i konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 15. stavkom 1.

Povećanje cijene prema preuzetoj obvezi nije više nego što je potrebno za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i trebalo bi biti manje od iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere kada je takvo povećanje cijene dostatno da bi se uklonila šteta za industriju Unije.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako su preuzete obveze prihvaćene, ispitni postupak se prekida. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.”;

(c) u stavku 9. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se bilo koja od strana koje su preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza ili u slučaju da Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze, Komisija povlači prihvaćanje preuzete obveze, ovisno o slučaju, a primjenjuje se privremena pristojba koju je donijela Komisija u skladu s člankom 12. ili konačna pristojba koja je donesena u skladu s člankom 15. stavkom 1. pod uvjetom da je dotičnom izvozniku ili zemlji podrijetla i/ili izvoza pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik ili ta zemlja povuče iz preuzimanja obveza. Ako se odluči povući iz prihvaćene preuzete obveze, Komisija pruža informacije državama članicama.”;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Privremene pristojbe mogu se uvesti u skladu s člankom 12. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveze nije završen.”.

5. Članak 14. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se prekidaju. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.”.

6. Članak 15. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i nastale štete i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 31., Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3., uvodi konačnu kompenzacijsku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće postupak najkasnije mjesec dana prije isteka takvih pristojbi.”;

(b) drugi i treći podstavak brišu se.

7. U članku 16. stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i štete, Komisija odlučuje, bez obzira na to hoće li biti uvedena konačna kompenzacijska pristojba ili ne, o udjelu privremene pristojbe koju konačno treba naplatiti.”.

8. U članku 20., drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Takva revizija pokreće se nakon što su proizvođači Unije imali priliku iznijeti svoje primjedbe.”.

9. U članku 21. stavku 4. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija odlučuje o tome hoće li i u kojoj mjeri odobriti zahtjev, ili može odlučiti, u bilo kojem trenutku, o pokretanju privremene revizije, a koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje se primjenjuju na takve revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan.”.

10. Članak 22. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. peti podstavak briše se;

(b) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Revizije u skladu s člancima 18., 19. i 20. pokreće Komisija. Komisija odlučuje hoće li ili ne pokrenuti revizije prema članku 18. u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. Nakon što subjekt ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje revizije u skladu s člancima 19. i 20., a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija utvrdi da bi trebalo preispitati potrebu za nastavkom primjene mjera, Komisija također pruža informacije državama članicama.

3. Ako je to opravdano revizijama, mjere se, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3., stavljaju izvan snage ili zadržavaju u skladu s člankom 18., ili stavljaju izvan snage, zadržavaju ili izmjenjuju u skladu s člancima 19. i 20.”.

11. Članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. prvi, drugi i treći podstavci zamjenjuju se sljedećim:

„4. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili zainteresirane strane na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavcima 1., 2. i 3. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja može također sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuju evidentiranjem u skladu s člankom 24. stavkom 5. ili traženjem jamstava. Nakon što zainteresirana strana ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

Ispitne postupke provodi Komisija. Komisiji mogu pomagati carinska tijela, a ispitni postupci završavaju se u roku od devet mjeseci.

Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, opravdavaju produljenje mjera, to obavlja Komisija djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.”;

(b) u stavku 6., četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ta izuzeća dodjeljuju se odlukom Komisije te ostaju na snazi u razdoblju i pod uvjetima koji su tamo utvrđeni. Nakon što završi svoju analizu, Komisija pruža informacije državama članicama.”

12. Članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U interesu Unije, mjere koje su uvedene u skladu s ovom Uredbom mogu se obustaviti odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. Komisija može produljiti tu obustavu na daljnje razdoblje do najviše jedne godine, djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2.

Mjere se mogu obustaviti samo ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da se šteta vjerojatno ne bi ponovo vratila kao posljedica obustave, a pod uvjetom da je industriji Unije pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Ako razlog za obustavu više nije primjenjiv, mjere se mogu u svakom trenutku ponovno uvesti u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2.”;

(b) stavak 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija, nakon što pravovremeno obavijesti države članice, može naložiti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije.”.

13. Članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor koji je osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 4.

5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 u kojem se navodi mogućnost upotrebe pisanog postupka za donošenje konačnih mjera u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili za odlučivanje o pokretanju ili nepokretanju revizija radi isteka mjera u skladu s člankom 18. ove Uredbe, takav postupak prekida se bez rezultata, ako u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kod primjene pisanog postupka u drugim slučajevima kada je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora. Kod primjene pisanog postupka u drugim slučajevima kada u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.

6. Odbor može razmotriti bilo koje pitanje u odnosu na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice. Države članice mogu zatražiti informacije i mogu razmjenjivati stajališta u odboru ili izravno s Komisijom.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

14. Članak 29. stavak 5., zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija i države članice, ili njihovi dužnosnici, ne otkrivaju podatke koje prime u skladu s ovom Uredbom, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili svi interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njezine države članice ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.”.

15. U članku 30. stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno najmanje jedan mjesec prije pokretanja postupaka navedenih u članku 14. ili članku 15. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

Objava ne dovodi u pitanje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je ta odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, vodeći računa o žurnosti pitanja, a koje nije kraće od 10 dana. Kraće razdoblje može se odrediti kad god kad je potrebno dati dodatnu konačnu objavu.”.

16. Članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu bilo kojih privremenih pristojbi. Primjedbe se primaju u razdoblju od 25 dana od primjene takvih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažetci, dani na raspolaganje drugim stranama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.

5. Komisija pregledava podatke koje su pravilno podneseni te ispituje u kojoj su mjeri su reprezentativni, a rezultati te analize, zajedno s mišljenjem o njihovoj vrijednosti, prosljeđuju se odboru kao dio nacrtu mjere podnesene u skladu s člancima 14. i 15. Mišljenja izražena u odboru Komisija bi trebala uzeti u obzir pod uvjetima predviđenim Uredbom EU br. 182/2011.”;

(b) u stavku 6. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Takvi podaci stavljaju se na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće te ne dovodeći u pitanje bilo koju naknadnu odluku Komisije.”.

17. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 33.a

Izvješće

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009 o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.”.

19. UREDBA (EZ) br. 260/2009

U vezi s Uredbom (EZ) br. 260/2009, za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera i za uvođenje prethodnih mjera nadzora. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebalo koristiti za donošenje mjera nadzora i privremenih mjera zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 260/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. briše se.

2. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.
5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 u kojem se navodi mogućnost primjene pisanog postupka za donošenje konačnih mjera u skladu s člankom 17. ove Uredbe, takav postupak prekida se bez rezultata, ako, u roku koji definira predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Pri upotrebi pisanog postupka u drugim slučajevima kada je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora. Pri upotrebi pisanog postupka u drugim slučajevima kada u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

3. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako je Komisiji očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka, Komisija ispitni postupak pokreće u roku od mjesec dana od primitka informacije o države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ta obavijest:”

(b) na kraju stavka 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi podataka i to obično u roku od 21 dan od dana kada su Komisiji podneseni podaci.”;

(c) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija traži sve podatke koje smatra potrebnima, a prema potrebi i nakon što je o tome obavijestila države članice, nastoji provjeriti te podatke pri uvoznicima, trgovcima, zastupnicima, proizvođačima, trgovačkim udruženjima i organizacijama.”;

(d) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ako Komisija ustanovi da nema dovoljno dokaza koji bi opravdali ispitni postupak, o svojoj odluci obavješćuje države članice u roku od mjesec dana od primitka podataka od strane država članica.”.

4. Članak 7. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako Komisija u roku od devet mjeseci od pokretanja ispitnog postupka smatra da mjere nadzora ili zaštitne mjere na razini Unije nisu potrebne, ispitni se postupak prekida u roku od mjesec dana. Komisija prekida ispitni postupak u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2.”.

5. Članak 9. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ni Komisija, ni države članice, ni njihovi dužnosnici ne smiju otkriti bilo kakve informacije povjerljive prirode koje su primili u skladu s ovom Uredbom ili informacije dobivene na povjerljivoj osnovi, bez posebne dozvole davatelja takve informacije.”

6. Članak 11. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odluku o uvođenju nadzora donosi Komisija putem provedbenih akata u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2.”

7. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Ako za uvoz proizvoda nije određeno da je podložan prethodnom nadzoru Unije, Komisija u skladu s člankom 18. može uvesti nadzor ograničen na uvoz u jednu ili više regija Unije. Nakon što odluči uvesti nadzor, Komisija o tome pruža informacije državama članicama.”

8. U članku 16. stavci 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„6. Ako je intervenciju Komisije zatražila država članica, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3., ili u hitnom slučaju, u skladu s člankom 4. stavkom 4., donosi odluku u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka takvog zahtjeva.”

9. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Ako je to potrebno zbog interesa Unije, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3. i uvjeta iz poglavlja III. može donijeti odgovarajuće mjere za sprečavanje uvoza proizvoda u Uniju u toliko povećanom opsegu i/ili pod takvim uvjetima da bi mogao uzrokovati, ili prijeti uzrokovanju, ozbiljne štete proizvođačima Unije koji proizvode slične ili izravno konkurentske proizvode.

Primjenjuje se članak 16. stavci od 2. do 5.”

10. Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

1. Dok je na snazi neka mjera nadzora ili zaštitna mjera u skladu s poglavljima IV. i V., Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu te ne kasnije od sredine razdoblja primjene mjera koje traju dulje od tri godine:

- (a) ispitati učinke mjere;
- (b) utvrditi je li primjereno i na koji je način primjereno ubrzati tempo liberalizacije;
- (c) utvrditi je li primjena mjere još uvijek potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena neke mjere i dalje potrebna, o tome obavještava države članice.

2. Ako Komisija smatra da bi neku mjeru nadzora ili zaštitnu mjeru iz članaka 11., 13., 16., 17. i 18. trebalo opozvati ili izmijeniti, Komisija opoziva ili mijenja tu mjeru djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3.

Ako se odluka odnosi na regionalne mjere nadzora, ona se primjenjuje od šestog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.”

11. članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

Ako je to potrebno radi interesa Unije, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3., može donijeti odgovarajuće mjere provedbom zakonodavnih akta kako bi se dozvolilo izvršavanje i poštivanja prava i obaveza Unije ili svih njezinih država članica, posebice onih koje se odnose na trgovinu robom, na međunarodnoj razini.”

12. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 23.a

Izvješće

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (*) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009. str. 51.)”

20. UREDBA (EZ) br. 625/2009

U vezi s Uredbom (EZ) br. 625/2009, za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera i za uvođenje prethodnih mjera nadzora. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebalo koristiti za donošenje mjera nadzora i privremenih mjera zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 625/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. briše se.

2. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

3. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se Komisija uvjerila da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka, Komisija ispitni postupak pokreće u roku od mjesec dana od primitka informacije od države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ova obavijest:”;

(b) Na kraju stavka 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi podataka i to obično u roku od 21 dan od dana kada su Komisiji podneseni podaci.”;

(c) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija traži sve podatke koje smatra potrebnima, a prema potrebi nastoji provjeriti te podatke pri uvoznicima, trgovcima, zastupnicima, proizvođačima, trgovačkim udruženjima i organizacijama.”;

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako se Komisiji čini da nema dovoljno dokaza koji bi opravdali ispitni postupak, o svojoj odluci obavješćuje državu članicu u roku od mjesec dana nakon primitka podataka od strane država članica.”.

4. U članku 6. stavku 2. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako Komisija u roku od devet mjeseci od pokretanja ispitnog postupka ustanovi da mjere nadzora ili zaštitne mjere na razini Unije nisu potrebne, ispitni se postupak prekida u roku od mjesec dana. Komisija prekida ispitni postupak u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2.”.

5. Članak 7. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija, države članice i njihovi dužnosnici ne smiju otkriti bilo kakve informacije povjerljive prirode koje su primili u skladu s ovom Uredbom ili informacije dobivene na povjerljivoj osnovi, bez posebne dozvole od davatelja takve informacije.”.

6. U članku 9. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Odluke donesene u skladu sa stavkom 1. donosi Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2.”.

7. U članku 11. druga alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— odrediti da je izdavanje tog dokumenta podložno određenim uvjetima te kao posebnu mjeru, podložno umetanju klauzule o opozivu.”.

8. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Ako za uvoz proizvoda nije određeno da je podložan prethodnom nadzoru Unije, Komisija može putem provedbenih akata u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2. i u skladu s člankom 17. uvesti nadzor ograničen na uvoz u jednu ili više regija Unije.”.

9. Članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. O donesenim mjerama odmah se obavještavaju države članice te one odmah stupaju na snagu.”;

(b) stavci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Ako je intervenciju Komisije zatražila država članica, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3., ili u hitnom slučaju, u skladu s člankom 4. stavkom 4., donosi odluku u roku od najviše pet radnih dana od primitka takvog zahtjeva.”.

10. Članak 16. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija može, posebno u slučaju iz članka 15. stavka 1. donijeti odgovarajuće zaštitne mjere djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3.”.

11. Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Dok je na snazi neka mjera nadzora ili zaštitna mjera u skladu s poglavljima IV. i V., Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu:

(a) ispitati učinke mjere;

(b) utvrditi je li primjena mjere još uvijek potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena neke mjere i dalje potrebna, o tome obavještava državu članicu.

2. Ako Komisija smatra da bi neku mjeru nadzora ili zaštitnu mjeru iz poglavlja IV. i V. trebalo opozvati ili izmijeniti, Komisija opoziva ili mijenja tu mjeru djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3.”.

12. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 19.a

U skladu s člankom 22.a Uredbe 1225/2009 (*) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009. str. 51.)”.

21. UREDBA (EZ) br. 1061/2009

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1061/2009, za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera i za uvođenje prethodnih mjera nadzora. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1061/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. briše se.

2. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 260/2009 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

3. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kako bi spriječila nastanak kritičnog stanja radi nedostatka osnovnih proizvoda, ili kako bi popravila takvo stanje te ako je, radi zaštite interesa Unije, potrebno odmah intervenirati, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu te vodeći računa o prirodi proizvoda i ostalim posebnim svojstvima navedenih transakcija, može izvoz proizvoda uvjetovati predočenjem odobrenja za izvoz, čije je izdavanje regulirano odredbama te podliježe ograničenjima koje utvrđuje Komisija u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 2. ili u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 4. stavkom 3.

2. Europski parlament, Vijeće i države članice obavješćuju se o poduzetim mjerama. Te mjere odmah proizvode učinke.”;

- (b) stavci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Ako je država članica već zatražila intervenciju Komisije, Komisija donosi odluku u skladu sa stavkom 1. u roku od najviše 5 radnih dana od dana primitka tog zahtjeva.

5. Ako postupa prema stavku 1. ovog članka, u roku od najviše 12 radnih dana od dana stupanja na snagu mjere koju je donijela, Komisija odlučuje hoće li donijeti odgovarajuće mjere kako je predviđeno člankom 7. Ako po isteku šest tjedana od stupanja na snagu mjere, niti jedna mjera nije donesena, smatra se da je dotična mjera opozvana.”.

4. U članku 7. stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako je to potrebno zbog interesa Unije, Komisija može, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 2. donijeti odgovarajuće mjere.”.

5. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Dok je na snazi neka mjera iz članaka 6. i 7., Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu:

- (a) ispitati učinke mjere;

- (b) utvrditi je li primjena mjere još uvijek potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena mjere i dalje potrebna, o tome obavješćuje države članice.

2. Ako smatra da bi neku mjeru iz članaka 6. ili 7. trebalo opozvati ili izmijeniti, Komisija djeluje u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 2.”.

6. U članku 9. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„U pogledu proizvoda iz Priloga I., do trenutka kad Europski parlament i Vijeće donesu odgovarajuće mjere u skladu s međunarodnim obvezama Unije ili svih njezinih država članica, državama članicama dopušteno je provoditi, ne dovodeći u pitanje pravila koja je Unija donijela u tom području, sustave dijeljenja u izvanrednim okolnostima, koji uvode obvezu dijeljenja prema trećim zemljama, a koji su predviđeni međunarodnim obvezama preuzetim prije stupanja na snagu ove Uredbe.”.

7. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 9.a

U skladu s člankom 22.a Uredbe 1225/2009 (*) o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009. str. 51.)”.

22. UREDBA (EZ) br. 1225/2009

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1225/2009, za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje privremenih i konačnih pristojbi i za prekid ispitnog postupka bez mjera. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebalo koristiti za donošenje privremenih mjera zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike odnosu na donošenje konačnih mjera. Također bi se trebao koristiti za prihvaćanje preuzetih obveza, pokretanje ili nepokretanje revizija radi isteka mjera, obustava mjera, produljenje obustave mjera i ponovno uvođenje mjera zbog učinka tih mjera u usporedbi s konačnim mjerama. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1225/2009 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. stavku 7. podstavak (c) mijenja se kako slijedi:

(a) riječi „po završetku savjetovanja o tom pitanju sa Savjetodavnim odborom i nakon što je proizvodnji Zajednice” zamjenjuju se s „nakon što je proizvodnji Unije”;

(b) dodaje se završna rečenica kako slijedi:

„Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbi podnesenih u skladu s podstavkom (b) i to obično u roku od 28 tjedana od pokretanja ispitnog postupka.”

2. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako se, u posebnim okolnostima, donese odluka o pokretanju ispitnog postupka bez primitka pisane pritužbe industrije Unije ili u njezino ime, ispitni se postupak pokreće na temelju dostatnih dokaza o postojanju dampainga, štete ili uzročno-posljedične veze, čime se opravdava pokretanje postupka, a kako je opisano u stavku 2. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog ispitnog postupka, Komisija o tome šalje informacije državama članicama.”;

(b) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Ako je očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od dana podnošenja pritužbe i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni o tome se obavještava podnositelja pritužbe u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba. Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbe i to obično u roku od 21 dan nakon dana kada je Komisiji podnesena pritužba.”.

3. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „primjerene mogućnosti” zamjenjuju se riječima „primjerena mogućnost”.

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija donosi privremene mjere u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 4.”;

(c) stavak 6. briše se.

4. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se utvrdi privremeno postojanje dampainga i štete, Komisija može u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanje obveze koje podnese izvoznik za reviziju cijena ili prestanak izvoza po dampinškim cijenama, ako je uvjerena da se štetni učinci dampainga time uklanjaju. U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene pristojbe koje je Komisija uvela u skladu s člankom 7. stavkom 1., odnosno konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 9. stavkom 4., ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na odgovarajući uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je zadnje izmijenjena. Povećanje cijene prema preuzetoj obvezi nije više nego što je potrebno za uklanjanje dampinške marže i treba biti manje od dampinške marže ako je takvo povećanje cijene dostatno da se ukloni šteta za industriju Unije.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako se preuzete obveze prihvate, ispitni postupak se prekida. Komisija ispitni postupak prekida u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.”;

(c) u stavku 9. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se neka od strana koje se preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza, ili u slučaju da Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze, iz prihvaćene preuzete obveze povlači se Odlukom ili Uredbom Komisije, ovisno o slučaju, a automatski se primjenjuje privremena pristojba koju je uvela Komisija u skladu s člankom 7. ili konačna pristojba koja je uvedena u skladu s člankom 9. stavkom 4. pod uvjetom da je dotičnom izvozniku pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik povuče iz preuzimanja obveza. Ako odluči povući prihvaćanje preuzete obveze, Komisija pruža informacije državama članicama.”;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Privremene pristojbe mogu se uvesti u skladu s člankom 7. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveze nije završen.”.

5. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se prekidaju. Komisija ispitni postupak prekida u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampainga i nastalu štetu, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 21., Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3., uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije mjesec dana prije isteka takvih pristojbi. Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos utvrđene dampinške marže, ali trebao bi biti manji od marže ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju Unije.”.

6. U članku 10. stavku 2. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje dampainga i štete, Komisija odlučuje, bez obzira na to hoće biti uvedena konačna antidampinška pristojba ili ne, o udjelu privremene pristojbe koju konačno treba naplatiti.”

7. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. prva rečenica trećeg podstavka zamjenjuje se sljedećim:

„Nakon što su proizvođači Unije imali priliku iznijeti svoje primjedbe, revizija za novog izvoznika pokreće se i provodi ubrzanim tempom.”;

(b) u stavku briše se 5. drugi podstavak;

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Revizije u skladu s ovim člankom pokreće Komisija. Komisija odlučuje hoće li ili ne pokrenuti revizije prema stavku 2. ovog članka u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. Nakon što subjekt ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje revizije u skladu sa stavicama 3. i 4. ovog članka, a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da bi trebalo preispitati potrebu za nastavkom primjene mjera, Komisija također pruža informacije državama članicama.” Ako je to opravdano revizijama, mjere se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. stavljaju izvan snage ili zadržavaju u skladu sa stavkom 2. ovog članka ili stavljaju izvan snage, zadržavaju ili izmjenjuju u skladu sa stavicama 3. i 4. ovog članka. Ako se mjere ukidaju za pojedinačne izvoznike, a ne za zemlju u cjelini, ti izvoznici ostaju podložni postupku i mogu, automatski biti ponovo ispitani u naknadnoj reviziji koja se za tu zemlju provodi prema ovom članku.”;

(d) u stavku 8. prva rečenica četvrtog podstavka zamjenjuje se sljedećim:

Komisija odlučuje o tome hoće li i u kojoj mjeri odobriti zahtjev, ili može odlučiti, u bilo kojem trenutku, o pokretanju privremene revizije, a koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje se primjenjuju na takve revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan. Nakon što dovrši svoju analizu zahtjeva, Komisija pruža informacije državama članicama.”.

8. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako industrija Unije ili neka druga zainteresirana strana, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja mjera na snagu, dostavi dostatne podatke koji pokazuju da je nakon početnog razdoblja ispitnog postupka i prije odnosno nakon uvođenja mjera došlo do snižavanja izvoznih cijena, odnosno da nije bilo kretanja ili da su kretanja preprodajnih cijena ili naknadnih prodajnih cijena proizvođa u Uniji nedostatna, Komisija može ponovno otvoriti ispitni postupak kako bi ispitala je li mjera imala učinka na gore navedene cijene. Nakon što zainteresirana strana dostavi dostatne podatke kojima se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija dovrši svoju analizu tih podataka, Komisija pruža informacije državama članicama.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako ponovljeni ispitni postupak prema ovom članku pokaže povećanje dampainga, Komisija može, u skladu s novim nalazima o izvoznim cijenama, izmijeniti mjere koje su na snazi, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. Iznos antidampinske pristojbe, uvedene prema ovom članku, ne prelazi dvostruki iznos pristojbe uvedene na početku.”;

(c) u stavku 4. drugi podstavak briše se.

9. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavku 1. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja također može sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuje evidentiranjem sukladno članku 14. stavku 5. ili traženjem jamstava. Nakon što zainteresirana strana ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

Ispitne postupke provodi Komisija. Komisiji mogu pomagati carinska tijela, a ispitni postupak završava se u roku od devet mjeseci.

Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, opravdavaju produljenje mjera, to obavlja Komisija djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. Produljenje stupa na snagu na dan kada je evidentiranje prema članku 14. stavku 5. postalo obvezno ili na dan kada se zatraže jamstva. Relevantne postupovne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se u skladu s ovim člankom.”;

(b) u stavku 4. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ta izuzeća dodjeljuju se odlukom Komisije te ostaju na snazi u razdoblju i pod uvjetima koji su tamo utvrđeni. Nakon što dovrši svoju analizu, Komisija pruža informacije državama članicama.”.

10. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U interesu Unije, mjere koje su uvedene u skladu s ovom Uredbom mogu se obustaviti odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. Komisija može produljiti tu obustavu na daljnje razdoblje do najviše jedne godine, djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. Mjere se mogu obustaviti samo ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da se šteta vjerojatno ne bi ponovo vratila kao posljedica obustave a pod uvjetom da je industriji Unije pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Ako razlog za obustavu više nije primjenjiv, mjere se mogu u svakom trenutku ponovno uvesti u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2.”;

(b) u stavku 5. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim

„5. Komisija, nakon što je pravovremeno obavijestila države članice, može naložiti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije.”.

11. Članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.
5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 u kojem se navodi mogućnost primjene pisanog postupka za donošenje konačnih mjera u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili za odlučivanje o pokretanju ili nepokretanju revizija radi isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 6. ove Uredbe takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrđuje predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kod primjene pisanog postupka u drugim slučajevima kada je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora. Kod primjene pisanog postupka u drugim slučajevima kada u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.
6. Odbor može razmotriti bilo koje pitanje u odnosu na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice. Države članice mogu zatražiti informacije i mogu razmjenjivati stajališta u odboru ili izravno s Komisijom.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

12. Članak 19. stavak 5., zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija i države članice, ili njihovi dužnosnici, ne otkrivaju podatke koje prime prema ovoj Uredbi, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njenih država članica ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.”.

13. U članku 20., stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno, najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka navedenih u članku 9. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka. Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

„5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, vodeći računa o žurnosti pitanja, a koje nije kraće od deset dana. Kraće razdoblje može se odrediti kad god kad je potrebno dati dodatnu konačnu objavu.”.

14. U članku 21. stavci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Strane koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu bilo kojih privremenih pristojbi. Te se primjedbe primaju u razdoblju od 25 dana od primjene tih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažetci, dani na raspolaganje drugim strankama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.

5. Komisija pregledava podatke koji su pravilno podneseni te ispituje u kojoj su mjeri reprezentativni, a rezultati te analize, zajedno s mišljenjem o njihovoj vrijednosti, proslijeđuju se odboru kao dio nacrtu mjere podnesene u skladu s člankom 9. ove Uredbe. Mišljenja izražena u odboru Komisija bi trebala uzeti u obzir pod uvjetima predviđenim Uredbom EU br. 182/2011.

6. Strane koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zahtijevati da im se pruže na uvid činjenice i razmatranja na temelju kojih će konačne odluke vjerojatno biti donesene. Takvi se podaci stavljaju na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće te ne dovodeći u pitanje bilo koju naknadnu odluku Komisije.”.

15. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 22.a

Izvješće

1. Komisija, uzimajući u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 19., Europskom parlamentu i Vijeću podnosi godišnje izvješće o primjeni i provedbi ove Uredbe. To izvješće uključuje informacije o primjeni privremenih i konačnih mjera, prekidu ispitnih postupaka bez mjera, ponovljenim ispitnim postupcima, revizijama i posjetima radi provjere te aktivnostima raznih tijela odgovornih za nadzor provedbe ove Uredbe i ispunjenje obveza koje iz nje proizlaze.

2. Europski parlament može, u roku od jednog mjeseca nakon što Komisija podnese izvješće, pozvati Komisiju na ad hoc sastanak svog nadležnog odbora kako bi predstavila i objasnila pitanja povezana s provedbom ove Uredbe.

3. Najkasnije šest mjeseci nakon podnošenja izvješća Europskom parlamentu i Vijeću, Komisija izvješće stavlja na raspolaganje javnosti.”.

OBRAZLOŽENJE VIJEĆA

I. UVOD

1. Dana 8. ožujka 2011. Komisija je donijela prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na postupke za donošenje određenih mjera ⁽¹⁾ (Združeni zakon o trgovini I).
2. Dana 14. ožujka 2012. Europski parlament u prvom je čitanju donio svoje mišljenje o Združenom zakonu o trgovini I. ⁽²⁾, u okviru redovnog zakonodavnog postupka.
3. Značajan broj pitanja iz prijedloga nalazio se i u Združenom zakonu o trgovini II. pa je stoga, kako bi se postigli usklađeni rezultati, odlučeno paralelno nastaviti pregovore o ta dva dokumenta.
4. Dana 14. studenoga 2012. COREPER je donio pregovaračke mandate za trijalog. Dana 5. lipnja 2013. održan je završni sastanak trijaloga na kojem je dogovoren kompromisni paket. Dana 7. lipnja 2013. Odbor za trgovinsku politiku (zamjenici) podržao je kompromisni paket Predsjedništva, zaključujući pozitivni ishod trijaloga.

O tim događajima obaviješteni su COREPER 12. lipnja 2013. i Vijeće 14. lipnja 2013. ⁽³⁾ Nakon toga Predsjedništvo je u suradnji s Europskim parlamentom i Komisijom pripremlilo sveobuhvatni tekst dotične Uredbe, uključujući kompromisni paket u pravni akt.

Taj usuglašeni tekst podržala je Radna skupina za trgovinska pitanja 5. srpnja 2013., a Odbor za međunarodnu trgovinu Europskog parlamenta izglasao je svoje slaganje 11. srpnja 2013.

5. Dana 11. srpnja 2013. predsjednik Odbora za međunarodnu trgovinu (INTA) pismom ⁽⁴⁾ je obavijestio predsjednika COREPER-a da je Odbor za međunarodnu trgovinu podržao usuglašeni tekst, naznačivši da će on, ako Vijeće formalno predstavi svoje stajalište Parlamentu u obliku sadržanom u prilogima tom pismu, predložiti usvajanje stajališta Vijeća bez izmjena na plenarnoj sjednici, podložno pravno-lingvističkoj provjeri, u drugom čitanju Parlamenta.
6. COREPER je 18. srpnja 2013. potvrdio konačni kompromisni tekst ⁽⁵⁾.
7. Na temelju toga Vijeće je 23. rujna (preko COREPER-a 18. rujna 2013.) potvrdilo svoj politički dogovor u vezi s Uredbom ⁽⁶⁾.
8. Uzimajući u obzir gore navedeni dogovor te nakon pravne i lingvističke provjere, Vijeće je 15. studenoga 2013. donijelo svoje stajalište u prvom čitanju, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom utvrđenim u članku 294. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

II. CILJ

Stupanje na snagu Ugovora iz Lisabona dovelo je do značajnih promjena, kako u okviru za donošenje delegiranih i provedbenih akata tako i u provedbi zajedničke trgovinske politike.

Njime se posebice predviđa primjena redovnog zakonodavnog postupka u kontekstu trgovinske politike EU-a.

⁽¹⁾ dok. 7455/11

⁽²⁾ dok. T7-0076/2012

⁽³⁾ dok. 10286/13

⁽⁴⁾ dok. EXPO-COM-INTA D(2013)35653

⁽⁵⁾ dok. 12276/13

⁽⁶⁾ dok. 13357/13

Združenim zakonom o trgovini I. izmjenjuju se određene uredbe u vezi sa zajedničkom trgovinskom politikom koje se odnose na postupke u kojima je Vijeće uključeno u postupak odlučivanja, a koji se ne temelje na Odluci Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.

Njime se predlaže da se ti postupci pretvore ili u delegirane akte, u skladu s člankom 290. UFEU-a, ili u provedbene akte, u skladu s člankom 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). To bi, ako je primjereno, trebalo učiniti primjenom relevantnih postupaka navedenih u Uredbi (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

Usljed toga Uredbom će se uspostaviti učinkovitiji mehanizam za provedbene ovlasti Komisije i time će se osigurati usklađenost s odredbama koje su uvedene Ugovorom iz Lisabona.

III. ANALIZA STAJALIŠTA VIJEĆA U PRVOM ČITANJU

Glavna pitanja bila su vezana uz izmjene osnovnih antidampinskih i osnovnih kompenzacijskih uredbi iz prijedloga Združenog zakona o trgovini I. (Uredba (EZ) br. 1225/2009, odnosno (EZ) br. 597/2009):

- ukupno vrijeme istraživanja;
- uvođenje mehanizma „info +” u kojem se brišu savjetovanja;
- ispitivanje interesa Unije.

Ključna pitanja za izmjene za ostale elemente paketa Združenog zakona o trgovini I. bila su:

- korištenje pisanog postupka;
- korištenje hitnog postupka;
- izbor između savjetodavnog postupka ili postupka ispitivanja: savjetodavni postupak zadržan je za privremene i/ili pripremne mjere, dok je postupak ispitivanja zadržan za konačne mjere;
- područje primjene uredbi.

IV. ZAKLJUČAK

Stajalište Vijeća u prvom čitanju odražava kompromis postignut tijekom pregovora između Vijeća i Europskog parlamenta uz pomoć Komisije.

Taj je kompromis podržan donošenjem političkog dogovora od strane Vijeća 23. rujna 2013., preko COREPER-a 18. rujna 2013.

Predsjednik Odbora za međunarodnu trgovinu (INTA) Europskog parlamenta u pismu predsjedniku COREPER-a ⁽³⁾ naznačio je da će on, ako Vijeće formalno predstavi svoje stajalište Parlamentu u obliku sadržanom u prilogima tom pismu, predložiti usvajanje stajališta Vijeća bez izmjena na plenarnoj sjednici, podložno pravno-lingvističkoj provjeri, u drugom čitanju Parlamenta.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽²⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

⁽³⁾ dok. EXPO-COM-INTA D(2013)35653

STAJALIŠTE VIJEĆA (EU) br. 12/2013 U PRVOM ČITANJU

u cilju donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na dodjelu delegiranih i provedbenih ovlasti za donošenje određenih mjera

Usvojeno od strane Vijeća 15. studenoga 2013.

(2013/C 360 E/02)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

(1) Određeni broj osnovnih uredbi u vezi sa zajedničkom trgovinskom politikom osigurava da zakone treba donijeti na osnovi postupaka određenih u Odluci Vijeća 1999/468/EZ ⁽²⁾.

(2) Ispitivanje zakonodavnih akata koji su na snazi, a koji nisu prilagođeni regulatornom postupku s kontrolom prije stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, nužno je kako bi se osigurala usklađenost s odredbama koje je taj Ugovor uveo. Također je prikladno, u određenim slučajevima, izmijeniti te akte kako bi se Komisiji dodijelile delegirane ovlasti u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Također je prikladno, u nekim slučajevima, primijeniti određene postupke određene Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.

(3) Sljedeće uredbe bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti:

— Uredbu Vijeća (EEZ) br. 3030/93 ⁽⁴⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 517/94 ⁽⁵⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 953/2003 ⁽⁶⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 673/2005 ⁽⁷⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 1528/2007 ⁽⁸⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 55/2008 ⁽⁹⁾,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 1340/2008 ⁽¹⁰⁾,

(4) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, potrebno je da ova Uredba ne utječe na postupke za usvajanje mjera koji su započeti i nisu završeni prije nego što je ova Uredba stupila na snagu,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredbe navedene u Prilogu ovoj Uredbi ovime mijenjaju se u skladu s Prilogom.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 22. studenog 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 15. studenoga 2013. Stajalište Europskog parlamenta od ... (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od ...

⁽²⁾ Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 3030/93 od 12. listopada 1993. o zajedničkim pravilima za uvoz određenih tekstilnih proizvoda iz trećih zemalja (SL L 275, 8.11.1993., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 517/94 od 7. ožujka 1994. o zajedničkim pravilima za uvoz tekstilnih proizvoda iz određenih trećih zemalja koji nisu obuhvaćeni bilateralnim sporazumima, protokolima ili ostalim dogovorima, ili drugim posebnim uvoznim pravilima Zajednice (SL L 67, 10.3.1994., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 953/2003 od 26. svibnja 2003. o izbjegavanju preusmjerenja trgovine određenim ključnim lijekovima u Europsku uniju (SL L 135, 3.6.2003., str. 5.).

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 673/2005 od 25. travnja 2005. o uspostavi dodatnih carina na uvoz određenih proizvoda podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država (SL L 110, 30.4.2005., str. 1.).

⁽⁸⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1528/2007 od 20. prosinca 2007. o primjeni aranžmana za proizvodnju podrijetlom iz određenih država koje pripadaju Skupini afričkih, karipskih i pacifičkih država (AKP) predviđenih u sporazumima o uspostavi ili koji vode uspostavi sporazumâ o gospodarskom partnerstvu (SL L 348, 31.12.2007., str. 1.).

⁽⁹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 55/2008 od 21. siječnja 2008. o uvođenju autonomnih trgovinskih povlastica za Republiku Moldovu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 980/2005 i odluke Komisije 2005/924/EZ (SL L 20, 24.1.2008., str. 1.).

⁽¹⁰⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1340/2008 od 8. prosinca 2008. o trgovini određenim proizvodima od čelika između Europske zajednice i Republike Kazakstan (SL L 348, 24.12.2008., str. 1.).

Članak 2.

Upućivanja na odredbe Uredbi navedene u Prilogu ovoj Uredbi smatraju se upućivanjima na te odredbe izmijenjene ovom Uredbom.

Članak 3.

Ova Uredba ne utječe na postupke za donošenje mjera predviđenih uredbama navedenih u Prilogu ovoj Uredbi koji su započeti i nisu završeni prije stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu tridesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednik

...

Za Vijeće
Predsjednik

...

PRILOG

POPIS UREDBI KOJE SU OBUHVAĆENE ZAJEDNIČKOM TRGOVINSKOM POLITIKOM I IZMIJENJENE PRI PRILAGODBI ČLANKU 290. UGOVORA O FUNKCIONIRANJU EUROPSKE UNIJE ILI PRIMJENJIVIM ODREDBAMA UREDBE (EU) br. 182/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**1. UREDBA (EEZ) br. 3030/93**

U vezi s Uredbom (EEZ) br. 3030/93, kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje sustava za upravljanje uvozom određenih tekstilnih proizvoda, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi dodijeliti Komisiji što se tiče izmjena Priloga toj Uredbi, odobravanja dodatnih prilika za uvoz, uvođenja ili prilagodbe količinskih ograničenja i uvođenja zaštitnih mjera i sustava nadzora. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu Uredbe (EEZ) br. 3030/93, provedbene ovlasti trebale bi se dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Savjetodavni postupak bi se trebao koristiti u svrhu pokretanja i provođenja savjetovanja.

U skladu s tim Uredba (EEZ) br. 3030/93 mijenja se kako slijedi:

1. Svako upućivanje na „članak 17.” tumači se kao upućivanje na „članak 17. stavak 2.”.
2. Članak 2. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a kako bi prilagodila definiciju količinskih ograničenja navedenih u Prilogu V. i kategorija proizvoda na koje se odnose, ako se to pokaže nužnim za osiguravanje da svaka naknadna izmjena kombinirane nomenklature (KN) ili bilo koja odluka koja izmjenjuje klasifikaciju takvih proizvoda ne rezultira smanjenjem takvih količinskih ograničenja.”.

3. Članak 6. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a kako bi izmijenila priloge usklađivanjem količinskih ograničenja u njima s ciljem popravljivanja stanja navedenog u stavku 1. ovog članka, uz uvažavanje uvjeta sadržanih u relevantnim bilateralnim sporazumima.

Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu, zbog uvoza u Uniju tekstilnih proizvoda po iznimno niskim cijenama, koju bi bilo teško popraviti te stoga to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.”.

4. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) Prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a s ciljem izmjene priloga kako bi se dodijelile dodatne prilike za uvoz tijekom određene kvotne godine ako se, u određenim okolnostima, uvozi iznad onih navedenih u Prilogu V. zahtijevaju u odnosu na jednu ili više kategorija proizvoda.

U hitnim slučajevima, ako bi odgoda dodjele dodatnih prilika za uvoz tijekom određene kvotne godine mogla uzrokovati štetu zbog nedovoljnog obujma uvoza, a koju bi bilo teško popraviti te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog stavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b. Komisija donosi odluku u roku od 15 radnih dana od zahtjeva države članice.”.

(b) Pretposljednji stavak briše se.

5. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 7. točka (b) briše se;

(b) stavak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„13. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte s ciljem nametanja količinskih ograničenja izmjenom priloga u skladu s člankom 16.a u vezi s mjerama utvrđenim u stavcima 3. i 9. ovog članka.

U hitnim slučajevima, na vlastitu inicijativu Komisije ili u roku od 10 radnih dana od zahtjeva države članice koji navodi razloge za hitnost te ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti i to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.”.

6. U članku 13. stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija odlučuje o izmjeni Priloga III. kako bi se uveo sustav prethodnog ili naknadnog nadzora. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a u vezi s uvođenjem sustava prethodnog nadzora.”.

7. U članku 15., stavci 3., 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ako Unija i zemlja dobavljač ne nađu zadovoljavajuće rješenje u roku određenom u članku 16. i ako Komisija ustanovi da postoje nedvojbeni dokazi o izbjegavanju, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s postupkom navedenim u članku 16.a s ciljem izmjene Priloga V. kako bi otpisala od količinskih ograničenja jednaku količinu proizvoda koji su podrijetlom iz dotične zemlje dobavljača.

Ako Komisija uoči da postoje jasni dokazi o zaobilaženju, a odgoda uvođenja mjera bi uzrokovala štetu, zbog nemogućnosti rješavanja zaobilaženja tako da se svaka šteta može dovoljno brzo suzbiti, a koju bi bilo teško popraviti te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.

4. Kada postoje dostatni dokazi o lažnom deklariranju u vezi sa sastavom tkanine, količinama, opisom ili razvrstavanjem proizvoda podrijetlom iz predmetnih zemalja, tijela Unije mogu, u skladu s odredbama protokola i određenih bilateralnih sporazuma sklopljenih s trećim zemljama, odbiti uvesti dotične proizvode. Nadalje, ako se pokaže da je područje bilo koje od tih država uključeno u pretovar ili preusmjeravanje proizvoda koji nisu podrijetlom iz te države, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a s ciljem uvođenja količinskih ograničenja za te iste proizvode s podrijetlom u toj istoj državi, ako već ne podliježu količinskim ograničenjima, ili suzbijanja stanja navedenog u ovom stavku izmjenom Priloga V.

Ako Komisija uoči da postoje jasni dokazi o zaobilaženju, a odgoda uvođenja mjera bi uzrokovala štetu, zbog nemogućnosti rješavanja zaobilaženja tako da se svaka šteta može dovoljno brzo suzbiti, a koju bi bilo teško popraviti te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.

5. Pored toga, ako postoji dokaz uključivanja područja trećih zemalja koje su članice WTO-a, ali koje nisu navedene u Prilogu V., Komisija zahtijeva savjetovanje s dotičnom trećom zemljom ili dotičnim trećim zemljama u skladu s postupkom iz članka 16. kako bi se poduzele odgovarajuće mjere za rješavanje problema. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a za uvođenje količinskih ograničenja za predmetnu treću zemlju ili zemlje ili za suzbijanje stanja navedenog u ovom stavku izmjenom Priloga V.

Ako bi odgoda uvođenja mjera rješavanja zaobilaženja uzrokovala štetu koju bi bilo teško ispraviti, te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.”.

8. U članku 16. stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nakon što dostavi informacije državama članicama, Komisija provodi savjetovanja navedena u ovoj Uredbi u skladu sa sljedećim pravilima.”.

9. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 16.a

Izvršavanje delegiranih ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenim u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 6., članka 6. stavka 2., članka 8., članka 10. stavka 13., članka 13. stavka 3., članka 15. stavka 3., 4. i 5. i članka 19. ove Uredbe i članka 4. stavka 3. Priloga IV. i članka 2., članka 3. stavka 1. i 3. Priloga VII. ovoj Uredbi dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 6., članka 6. stavka 2., članka 8., članka 10. stavka 13., članka 13. stavka 3., članka 15. stavaka 3., 4. i 5. i članka 19. ove Uredbe i članka 4. stavka 3. Priloga IV. i članka 2., članka 3. stavaka 1. i 3. Priloga VII. ovoj Uredbi. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 6., članka 8., članka 13. stavka 3., članka 15. stavaka 3., 4. i 5. i članka 19. ove Uredbe i članka 4. stavka 3. Priloga IV. ovoj Uredbi stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 6. stavka 2. ove Uredbe i članka 2., članka 3. stavaka 1. i 3. Priloga VII. ove Uredbe stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 16.b

Hitni postupak

1. Delegirani akti, doneseni prema ovome članku, stupaju na snagu bez odlaganja i primjenjuju se sve dok se ne uloži prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na neki delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 16.a stavka 5. ili stavka 6. U takvom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeće obavijeste o svojoj odluci o ulaganju prigovora.”.

10. U članku 17., naslov i stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 17.

Odborska procedura

1. Komisiji pomaže Odbor za tekstil osnovan člankom 25. Uredbe Vijeća (EZ) br. 517/94 (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe EU br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

1.a Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 517/94 od 7. ožujka 1994. o zajedničkim pravilima za uvoz tekstilnih proizvoda iz određenih trećih zemalja koji nisu obuhvaćeni bilateralnim sporazumima, protokolima ili drugim dogovorima, ili drugim posebnim uvoznim pravilima Zajednice (SL L 67, 10.3.1994., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.). ”.

11. Članak 17.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.a

Odbor za tekstil može razmotriti bilo koje pitanje u odnosu na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice.”.

12. Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a u svrhu izmjene relevantnih priloga ovoj Uredbi kada je to potrebno kako bi se uzelo u obzir sklapanje, izmjene ili istek sporazuma, protokola ili aranžmana s trećim zemljama ili izmjene pravila Unije o statistici, carinskim aranžmanima ili zajedničkim pravilima za uvoz.”.

13. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 19.a

Izvješće

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*), Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).”.

14. U članku 4. Priloga IV. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako se utvrdi kršenje odredbi ove Uredbe te nakon dobivanja suglasnosti predmetne države ili država dobavljača, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a ove Uredbe u vezi s izmjenom relevantnih Priloga ove Uredbe kako je potrebno da bi se spriječilo ponavljanje takvog kršenja.

Ako bi odgoda uvođenja mjera protiv radnji koje krše ovu Uredbu uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b. ove Uredbe”.

15. U Prilogu VII. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a ove Uredbe kako bi ponovni uvoz koji nije obuhvaćen ovim Prilogom podvrgla posebnim količinskim ograničenjima, pod uvjetom da dotični proizvodi podliježu količinskim ograničenjima navedenim u članku 2. ove Uredbe.

Ako bi odgoda uvođenja mjera protiv ponovnog uvoza trgovine vanjskom proizvodnjom uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti te to stoga zahtijevaju takvi krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju ovog prvog podprimjenjuje se postupak iz članka 16.b. ove Uredbe”.

16. U Prilogu VII. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a ove Uredbe kako bi utjecala na prijenose među kategorijama i prijevremeno korištenje ili prijenos dijelova posebnih količinskih ograničenja iz jedne godine u drugu.

Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu ometanjem trgovine vanjskom proizvodnjom s obzirom na pravni zahtjev za upravljanje takvim prijenosima iz jedne godine u drugu, a takvu štetu bi bilo teško ispraviti te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b. ove Uredbe”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a ove Uredbe u svrhu usklađenja posebnih količinskih ograničenja ako postoji potreba za dodatnim uvozom.

Ako bi odgoda izmjene posebnih količinskih ograničenja, ako postoji potreba za dodatnim uvozom, mogla uzrokovati štetu ometanjem pristupa takvim traženim dodatnim uvozima, a tu bi štetu bilo teško popraviti te to stoga zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.”.

2. UREDBA (EZ) br. 517/94

U vezi s Uredbom (EZ) br. 517/94, kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje sustava za upravljanje uvozom određenih tekstilnih proizvoda koji nisu obuhvaćeni bilateralnim sporazumima, protokolima ili drugim aranžmanima, ili ostalim posebnim pravilima Unije o uvozu, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi dodijeliti Komisiji što se tiče izmjena Priloga toj Uredbi, promjene pravila o uvozu i uvođenja zaštitnih mjera i sustava nadzora u skladu s tom Uredbom. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka.

Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu Uredbe (EZ) br. 517/94, provedbene ovlasti trebale bi se dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.

Savjetodavni postupak bi se trebao koristiti za donošenje nadzornih mjera zbog učinka tih mjera i njihovog logičnog slijeda u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 517/94 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Bilo koji tekstilni proizvod naveden u Prilogu V. ovoj Uredbi, a podrijetlom iz tamo navedenih zemalja može se uvesti u Uniju pod uvjetom da Komisija utvrdi godišnje količinsko ograničenje. Svako takvo količinsko ograničenje temelji se na prethodnim trgovinskim tokovima ili, ako to nije dostupno, na propisno opravdanim procjenama takvih trgovinskih tokova. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte s ciljem izmjene relevantnih priloga ovoj Uredbi u skladu s člankom 25.a u vezi s uspostavom takvih godišnjih količinskih ograničenja.”.

2. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

1. Odbor iz članka 25. može razmotriti bilo koje pitanje u odnosu na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 25.a u vezi s mjerama potrebnim za prilagodbu priloga III. i VII. ovoj Uredbi ako se otkriju problemi u njihovom učinkovitom funkcioniranju.”.

3. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako je Komisiji očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka u vezi s uvjetima uvoza proizvoda spomenutih u članku 1., Komisija pokreće ispitni postupak. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.”;

(b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Pored informacija navedenih u članku 6., Komisija traži sve informacije koje smatra potrebnima te nastoji provjeriti te informacije pri uvoznicima, trgovcima, zastupnicima, proizvođačima, trgovačkim udruženjima i organizacijama.”.

4. Članak 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako Komisija smatra da nadzorne i zaštitne mjere Unije nisu potrebne, ona može, u skladu s postupkom ispitivanja navedenim u članku 25. stavku 2. odlučiti obustaviti ispitne postupke, navodeći njihove glavne zaključke.”.

5. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) odlučiti uvesti naknadni nadzor Unije određenih uvoza u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 1.a;

- (b) odlučiti, u svrhu nadzora trenda tih uvoza, podvrgnuti određene uvoze prethodnom nadzoru Unije u skladu sa savjetodavnim postupkom navedenim u članku 25. stavku 1.a”;
- (b) u stavku 2. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:
- „(a) odlučiti uvesti naknadni nadzor Unije određenih uvoza u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 1.a;
- (b) odlučiti, u svrhu nadzora trenda tih uvoza, podvrgnuti određene uvoze prethodnom nadzoru Unije u skladu sa savjetodavnim postupkom navedenim u članku 25. stavku 1.a.”.
6. Članak 12. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:
- „3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 25.a u vezi s mjerama navedenim u staccima 1. i 2. ovog članka s ciljem promjene pravila uvoza za predmetne proizvode, uključujući izmjenu priloga ovoj uredbi.”.
7. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim
- „Članak 13.
- U hitnim slučajevima kada bi odsutnost mjera uzrokovala nepopravljivu štetu industriji Unije te kada Komisija utvrdi, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, da su uvjeti navedeni u članku 12. staccima 1. i 2. ispunjeni i smatra da na određenu kategoriju proizvoda navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi na koju se ne primjenjuje nikakvo količinsko ograničenje treba primjenjivati količinska ograničenja ili prethodne ili naknadne mjere nadzora, te stoga to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte iz članka 12. stavaka 1. i 2. primjenjuje se postupak iz članka 25.b u svrhu promjene uvoznih pravila za dotični proizvod, uključujući izmjene priloga ovoj Uredbi.”.
8. U članku 15. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:
- „U skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 1.a, Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu u slučaju da je vjerojatno da će doći do situacije iz članka 12. stavka 2. može.”;
9. U članku 16., treći stavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Te se mjere donose u skladu s odgovarajućim postupkom koji se primjenjuje na mjere koje se donose u skladu s člancima 10., 11. i 12.”.
10. U članku 25. stavci 1., 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:
- „Članak 25.
1. Komisiji pomaže Odbor za tekstil. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).
- 1.a Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
- (*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.). ”.
11. Umeću se sljedeći članci:
- „Članak 25.a
1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 3., članka 5. stavka 2., članka 12. stavka 3. članka 13. i 28. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 3., članka 5. stavka 2., članka 12. stavka 3., članaka 13. i 28. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 2., članaka 13. i 28. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 3. i članka 12. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za četiri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 25.b

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije uložena nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na neki delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 25.a stavka 5. U takvom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeće obavijeste o svojoj odluci o ulaganju prigovora."

12. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 26.a

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*) , Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) BR. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.). "

13. Članak 28. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 28.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 25.a u svrhu izmjene odgovarajućih priloga kada je to potrebno kako bi se uzelo u obzir sklapanje, izmjene ili istek sporazuma ili aranžmana s trećim zemljama ili izmjene pravila Unije o statistici, carinskim aranžmanima ili zajedničkim pravilima za uvoz."

3. UREDBA (EZ) br. 953/2003

U vezi s Uredbom (EZ) br. 953/2003, kako bi se dodali proizvodi na popis proizvoda obuhvaćenih tom Uredbom, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kako bi se izmijenili Prilozi toj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 953/2003 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. briše se;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako Komisija utvrdi da određeni proizvod udovoljava zahtjevima iz ove Uredbe, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 5. stavkom 5. kako bi dodala dotični proizvod u Prilog I. ovoj Uredbi prilikom sljedećeg ažuriranja. Komisija obavješćuje podnositelja zahtjeva o svojoj odluci u roku od 15 dana od njezinog donošenja.

Ako bi odgoda dodavanja određenog proizvoda u Prilog I. uzrokovala odgodu odgovora na hitnu potrebu za pristupom cjenovno prihvatljivim osnovnim lijekovima u zemljama u razvoju te, stoga, kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte, donesene u skladu s prvim podstavkom, primjenjuje se postupak iz članka 5.a.”;

(c) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 5. stavkom 6. kako bi prilagodila Priloge II., III. i IV. kada je do potrebno, u svrhu revizije popisa bolesti, država odredišta obuhvaćenih ovom Uredbom, kao i formula koje se koriste za utvrđivanje proizvoda s diferenciranim cijenama, s obzirom na iskustvo stečeno u njezinoj primjeni ili radi odgovora na zdravstvenu krizu.”.

2. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od 5 godina počevši od ... (*). Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 4. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 9. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za četiri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 5.a

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije uložen nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na neki delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 5. stavka 5. i članka 5. stavka 6. U takvom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeća obavijestile o svojoj odluci o ulaganju prigovora.”.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

4. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija izvještava svake dvije godine Europski parlament i Vijeće o količinama izvezenima po diferenciranim cijenama, uključujući količine izvezene u okviru partnerskog sporazuma sklopljenog između proizvođača i vlade države odredišta. U izvješću se ispituje opseg država i bolesti te opći kriteriji za provedbu članka 3.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„3. Europski parlament može, u roku od jednog mjeseca nakon što Komisija podnese izvješće, pozvati Komisiju na ad hoc sastanak svog odgovornog odbora kako bi predstavio i objasnio pitanja povezana s primjenom ove Uredbe.

4. Najkasnije šest mjeseci od datuma podnošenja izvješća Europskom parlamentu i Vijeću, Komisija javno objavljuje izvješće.”.

4. UREDBA (EZ) br. 673/2005

U vezi s Uredbom (EZ) br. 673/2005, kako bi se provele odgovarajuće prilagodbe mjerama iz te Uredbe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s izmjenom stope dodatne pristojbe ili popisa iz priloga I. i II. Uredbi (EZ) br. 673/2005 prema uvjetima određenima u toj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 673/2005 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 4. radi prilagodba i izmjena na temelju ovog članka.

Kada se podaci o iznosu isplata koje su izvršile Sjedinjene Američke Države stavljaju na raspolaganje na kraju godine, na takav način da nije moguće ispuniti rokove WTO-a i zakonske rokove primjenom postupka iz članka 4. i, u slučaju prilagodbi i izmjena priloga, kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene u skladu s prvim podstavkom primjenjuje se postupak iz članka 4.a.”.

2. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od 5 godina počevši od ... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 4.a

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije uložen nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na neki delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 4. stavka 5. U takvom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeća obavijeste o svojoj odluci o ulaganju prigovora.”.

5. UREDBA (EZ) br. 1528/2007

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1528/2007, kako bi se provele tehničke prilagodbe aranžmanima za proizvode podrijetlom iz određenih dijelova Skupine afričkih, karipskih i pacifičkih država (AKP), Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s izmjenom Priloga I. toj Uredbi u svrhu dodavanja ili uklanjanja regija ili država i u vezi s uvođenjem tehničkih izmjena u Prilog II. toj Uredbi koje su potrebne zbog primjene tog Priloga. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1528/2007 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija mijenja Prilog I. na temelju delegiranih akata u skladu s člankom 24.a kako bi dodala regije ili države iz Skupine država AKP-a koje su zaključile pregovore o sporazumu između Unije i te regije ili države i koje barem zadovoljavaju zahtjeve iz članka XXIV. GATT-a 1994.”;

(b) u stavku 3. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ta regija ili država ostaje na popisu iz Priloga I. ovoj Uredbi osim ako Komisija donese delegirani akt u skladu s člankom 24.a kojim se mijenja Prilog I. u svrhu uklanjanja regije ili države iz tog Priloga, posebice ako:”.

2. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisiji pomaže Odbor za carinski zakonik koji je osnovan na temelju članka 184. Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

(*) Uredba (EZ) br. 450/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.);

(b) Dodaju se sljedeći stavci 4. i 5.:

„4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 24.a ove Uredbe koji se odnose na tehničke izmjene Priloga II. kada je potrebno uzeti u obzir izmjene drugih carinskih propisa Unije.

5. Odluke o postupanju s Prilogom II. ovoj Uredbi mogu se donositi u skladu s postupkom iz članaka 183. i 184. Uredbe (EZ) br. 450/2008.”.

3. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

Prilagodba tehničkom razvoju

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 24.a ove Uredbe koji se odnose na tehničke izmjene članka 5. i članka od 8. do 22. koje mogu biti potrebne zbog razlika između ove Uredbe i sporazuma s regijama ili državama iz Priloga I. ovoj Uredbi, koji su potpisani i privremeno se primjenjuju ili koji su sklopljeni u skladu s člankom 218. UFEU-a.”.

4. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 24.a

Izvršavanje delegiranih ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavaka 2. i 3., članka 4. stavka 4. i članka 23. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavaka 2. i 3., članka 4. stavka 4. i članka 23. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 4. i članka 23. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavaka 2. i 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za četiri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

6. UREDBA (EZ) br. 55/2008

U vezi s Uredbom (EZ) br. 55/2008, kako bi se omogućila prilagodba te Uredbe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s izmjenom potrebnom s obzirom na promjene u carinskim zakonima ili za sklapanje sporazuma s Moldovom. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 55/2008 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Dodjela ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8.a kako bi provela potrebne izmjene i prilagodbe odredaba ove Uredbe zbog:

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

- (a) izmjena oznaka kombinirane nomenklature i pododjeljaka TARIC-a;
- (b) sklapanja drugih sporazuma između Unije i Moldove, ukoliko se izmjene i prilagodbe odnose na priloge ovoj uredbi.”.

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.a

Izvršavanje delegiranih ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od 5 godina počevši od ... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 7. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne ulože nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako su prije isteka tog roka Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

Izvjeshće

U skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (*), Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EZ) BR. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).”.

7. UREDBA (EZ) br. 1340/2008

U vezi s Uredbom (EZ) br. 1340/2008, kako bi se omogućilo učinkovito upravljanje određenim ograničenjima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s izmjenama Priloga V. toj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

U skladu s tim, Uredba (EZ) br. 1340/2008 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 5. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

- „3. Ako Unija i Republika Kazakstan ne nađu zadovoljavajuće rješenje i ako Komisija ustanovi da postoje nedvojbene dokazi o izbjegavanju, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 16.a kako bi otpisala od količinskih ograničenja jednaku količinu proizvoda koji su podrijetlom iz Republike Kazakstana te kako bi sukladno tomu izmijenila Prilog V. ovoj Uredbi.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

Ako bi odgoda mjere za dovoljno brzo postupanje s nedvojbena dokazima o zaobilaženju uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti te, stoga, kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju prvog podstavka primjenjuje se postupak iz članka 16.b.”.

2. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 16.a

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od 5 godina počevši od ... (*). Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlašt najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlašt automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlašt iz članka 5. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlašt koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u na temelju članka 5. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 16.b

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije uložena nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.
2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na neki delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 16.a stavka 5. U takvom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeća obavijeste o svojoj odluci o ulaganju prigovora.”.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

NACRT OBRAZLOŽENJA VIJEĆA

I. UVOD

1. Dana 15. lipnja 2011. Komisija je donijela prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na dodjelu delegiranih i provedbenih ovlasti za donošenje određenih mjera ⁽¹⁾ (Združeni zakon o trgovini II.).
2. Dana 22. studenoga 2012. Europski parlament u prvom je čitanju donio svoje mišljenje o Združenom zakonu o trgovini II. ⁽²⁾, u okviru redovnog zakonodavnog postupka.
3. Značajan broj pitanja iz prijedloga nalazio se i u Združenom zakonu o trgovini I. pa je stoga, kako bi se postigli usklađeni rezultati, odlučeno paralelno nastaviti pregovore o ta dva dokumenta.
4. Dana 20. veljače 2013. COREPER je donio pregovaračke mandate za trijalog. Dana 5. lipnja 2013. održan je završni sastanak trijaloga na kojem je dogovoren kompromisni paket. Dana 7. lipnja 2013. Odbor za trgovinsku politiku (zamjenici) podržao je kompromisni paket Predsjedništva, zaključujući pozitivni ishod trijaloga.

O tim događajima obaviješteni su COREPER 12. lipnja 2013. i Vijeće 14. lipnja 2013. ⁽³⁾ Nakon toga Predsjedništvo je u suradnji s Europskim parlamentom i Komisijom pripremlilo sveobuhvatni tekst dotične Uredbe, uključujući kompromisni paket u pravni akt.

Taj usuglašeni tekst podržala je Radna skupina za trgovinska pitanja 5. srpnja 2013., a Odbor za međunarodnu trgovinu Europskog parlamenta izglasao je svoje slaganje 11. srpnja 2013.

5. Dana 11. srpnja 2013. predsjednik Odbora za međunarodnu trgovinu (INTA) pismom ⁽⁴⁾ je obavijestio predsjednika COREPER-a da je INTA podržala usuglašeni tekst, naznačivši da će on, ako Vijeće formalno predstavi svoje stajalište Parlamentu u obliku sadržanom u prilogima tom pismu, predložiti usvajanje stajališta Vijeća bez izmjena na plenarnoj sjednici, podložno pravno-lingvističkoj provjeri, u drugom čitanju Parlamenta.
6. COREPER je 18. srpnja 2013. potvrdio konačni kompromisni tekst ⁽⁵⁾.
7. Na temelju toga Vijeće je 23. rujna (preko COREPER-a 18. rujna 2013.) potvrdilo svoj politički dogovor u vezi s Uredbom ⁽⁶⁾.
8. Uzimajući u obzir gore navedeni dogovor te nakon pravne i lingvističke provjere, Vijeće je 15. studenoga 2013. donijelo svoje stajalište u prvom čitanju, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom utvrđenim u članku 294. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

II. CILJ

Stupanje na snagu Ugovora iz Lisabona dovelo je do značajnih promjena, kako u okviru za donošenje delegiranih i provedbenih akata tako i u provedbi zajedničke trgovinske politike.

⁽¹⁾ dok. 11762/11.

⁽²⁾ dok. T7-0447/2012.

⁽³⁾ dok. 10286/13.

⁽⁴⁾ EXPO-COM-INTA D(2013)35655.

⁽⁵⁾ dok. 12276/13.

⁽⁶⁾ dok. 13357/13.

Njime se posebice predviđa primjena redovnog zakonodavnog postupka u kontekstu trgovinske politike EU-a.

U usporedbi sa Združenim zakonom o trgovini I., Združenim zakonom o trgovini II. izmjenjuju se svi preostali postupci odlučivanja iz zakonodavstva o trgovinskoj politici, ako je primjenjivo, kako bi se delegirane ovlasti dodijelile Komisiji, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

U nekim je slučajevima primjereno primijeniti određene postupke navedene u Uredbi (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Usljed toga Uredbom će se uspostaviti učinkovitiji mehanizam za delegirane ovlasti Komisije i time će se osigurati usklađenost s odredbama koje su uvedene Ugovorom iz Lisabona.

III. ANALIZA STAJALIŠTA VIJEĆA U PRVOM ČITANJU

Glavna pitanja u kojima su bile potrebne izmjene su:

- korištenje hitnog postupka;
- prilagodbe priloga;
- područje primjene uredbi;
- razdoblje valjanosti i obnavljanja delegiranih akata;
- duljina razdoblja za prigovore delegiranim aktima;
- dodjela delegiranih ovlasti za donošenje određenih zaštitnih mjera.

IV. ZAKLJUČAK

Stajalište Vijeća u prvom čitanju odražava kompromis postignut tijekom pregovora između Vijeća i Europskog parlamenta uz pomoć Komisije.

Taj je kompromis podržan donošenjem političkog dogovora od strane Vijeća 23. rujna 2013., preko COREPER-a 18. rujna 2013.

Predsjednik Odbora za međunarodnu trgovinu (INTA) Europskog parlamenta u pismu predsjedniku COREPER-a ⁽²⁾ naznačio je da će on, ako Vijeće formalno predstavi svoje stajalište Parlamentu u obliku sadržanom u prilogima tom pismu, predložiti usvajanje stajališta Vijeća bez izmjena na plenarnoj sjednici, podložno pravno-lingvističkoj provjeri, u drugom čitanju Parlamenta.

⁽¹⁾ SL L 55, 28.3.2011., str. 13.

⁽²⁾ EXPO-COM-INTA D(2013)35655.

STAJALIŠTE VIJEĆA (EU) br. 13/2013 U PRVOM ČITANJU

u cilju donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet

Usvojeno od strane Vijeća 15. studenoga 2013.

(Tekst značajan za EGP)

(2013/C 360 E/03)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnoga akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EEZ) br. 3821/85 ⁽³⁾ sadrži odredbe vezane uz izradu, ugradnju, korištenje i ispitivanje tahografa. Uredba je u nekoliko navrata značajno izmijenjena. Kako bi uredba bila jasnija, trebalo bi pojednostaviti i restrukturirati njezine glavne odredbe.
- (2) Iskustvo je pokazalo da je potrebno poboljšati određene tehničke elemente i postupke nadzora kako bi se osigurao uspješan i učinkovit rad sustava tahografa.
- (3) Određena vozila ne podliježu odredbama Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ Radi

održanja usklađenosti, trebalo bi biti moguće izuzeti takva vozila iz područja primjene ove Uredbe.

- (4) Tahografe bi trebalo ugraditi u vozila na koja se primjenjuje Uredba (EZ) 561/2006. Određena vozila trebala bi biti isključena iz područja primjene te Uredbe kako bi se uvela određena fleksibilnost, i to za vozila s najvećom dopuštenom masom koja ne prelazi 7,5 tona koja se koriste za prijevoz materijala, opreme ili strojeva koje vozač koristi tijekom svog rada i koja se koriste samo u rasponu od 100 km od baze poduzeća te pod uvjetom da vožnja takvog vozila ne sačinjava glavnu aktivnost vozača. Kako bi se osigurala usklađenost među relevantnim izuzećima određenima u Uredbi (EZ) br. 561/2006 te kako bi se smanjilo administrativno opterećenje prijevoznih poduzeća, a u isto vrijeme poštovali ciljevi te Uredbe, trebalo bi određene dopuštene udaljenosti navedene u njoj izmijeniti.
- (5) Komisija će razmotriti mogućnost produljenja roka valjanosti prilagodnika za vozila M₁ i N₁ do 2015. te dalje razmotriti mogućnost dugoročnih rješenja za vozila M₁ i N₁ do 2015.
- (6) Komisija bi trebala razmotriti ugradnju senzora težine u vozila za prijevoz teškog tereta i trebala bi ocijeniti potencijal da senzori težine doprinesu poboljšanoj usklađenosti sa zakonodavstvom o cestovnom prijevozu.
- (7) Korištenje tahografa povezanih s globalnim satelitskim navigacijskim sustavom prikladan je i povoljan način za automatsko bilježenje položaja vozila na određenim mjestima tijekom dnevnog radnog vremena kako bi se olakšao rad službenika za kontrolu i stoga bi se takvo korištenje trebalo biti omogućeno.
- (8) U svojoj presudi u predmetu C-394/92 ⁽⁵⁾ *Michielsen and Geybels Transport Service*, Sud je definirao pojam „dnevno radno vrijeme” te bi nadzorna tijela trebala tumačiti odredbe ove Uredbe uzimajući u obzir tu definiciju. „Dnevno radno vrijeme” počinje u trenutku kada je vozač uključio tahograf nakon tjednog ili dnevnog razdoblja odmora ili, ako je dnevni odmor razdijeljen u nekoliko razdoblja, nakon razdoblja odmora koje je trajalo najmanje devet sati. To razdoblje završava

⁽¹⁾ SL C 43, 15.2.2012., str. 79.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 3. srpnja 2012. (SL C 349 E, 29.11.2013., str. 106.) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 15. studenoga 2013. Stajalište Europskog parlamenta od... (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o uređajima za bilježenje podataka u cestovnom prometu (SL L 370, 31.12.1985., str. 8.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskoga parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet te o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL L 102, 11.4.2006., str. 1.).

⁽⁵⁾ [1994] ECR I-2497.

početkom dnevnoga razdoblja odmora ili, ako je dnevni odmor razdijeljen u nekoliko razdoblja, početkom razdoblja odmora koje traje najmanje devet uzastopnih sati.

- (9) Direktivom 2006/22/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ od država članica zahtijeva se da provode minimalan broj provjera na cesti. Daljinska komunikacija između tahografa i nadzornih tijela za potrebe provjera na cesti olakšava provedbu ciljanih provjera na cesti te tako omogućuje smanjenje administrativnoga opterećenja prijevoznih poduzeća prouzročeno nasumičnim provjerama te bi je stoga trebalo uvesti.
- (10) Inteligentni prijevozni sustavi (ITS) učinkoviti su po pitanju izazova s kojima je suočena europska prometna politika, poput povećanja cestovnog prometa i zagušenosti prometa ili povećanja potrošnje energije. Stoga bi tahografi trebali imati standardizirana sučelja kako bi se osigurala njihova interoperabilnost s aplikacijama ITS-a.
- (11) Potrebno je dati prednost razvoju aplikacija koje pomažu vozačima u tumačenju podataka zabilježenih tahografom kako bi mogli biti usklađeni sa socijalnim zakonodavstvom.
- (12) Sigurnost tahografa i njegovog sustava od ključne je važnosti kako bi se osiguralo generiranje pouzdanih podataka. Stoga bi proizvođači trebali osmišljavati, ispitivati i neprestano pregledavati tahograf tijekom njegova životna ciklusa u svrhu sprječavanja, otkrivanja, i ublažavanja sigurnosnih ranjivosti.
- (13) Terenska ispitivanja tahografa koji još nije homologiran omogućuju testiranje uređaja u stvarnim situacijama prije negoli se započne s njegovim korištenjem. Time se omogućuju brža poboljšanja uređaja. Stoga bi trebalo dozvoliti provođenje terenskih ispitivanja, pod uvjetom da se sudjelovanje u takvim ispitivanjima te usklađenost s Uredbom (EZ) br. 561/2006 učinkovito prati i nadzire.
- (14) Uzimajući u obzir važnost održavanja najveće moguće razine sigurnosti, sigurnosne potvrde treba izdati certifikacijsko tijelo koje je odobrio Upravljački odbor u okviru „Sporazuma o uzajamnom priznavanju potvrda o evaluaciji sigurnosti informacijske tehnologije” Skupine viših dužnosnika za sigurnost informacijskih sustava (SOG-IS, eng. *European Senior Official Group on Information Security*).

U kontekstu međunarodnih odnosa s trećim zemljama, Komisija ne bi trebala odobriti certifikacijsko tijelo za potrebe ove uredbe osim ako to tijelo pruži uvjete za

evaluaciju sigurnosti istovjetne onima koji su predviđeni Sporazumom o uzajamnom priznavanju. U tom smislu trebalo bi se osloniti na savjet upravljačkog odbora.

- (15) Pitanje instalatera i radionica od velike je važnosti za sigurnost tahografa. Stoga je potrebno propisati određene minimalne zahtjeve za njihovu pouzdanost, odobravanje, i provjere. Nadalje, države članice trebaju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se spriječio sukob interesa između instalatera ili radionica i prijevoznih poduzeća. Ova Uredba ne sprječava države članice u osiguravanju njihova odobravanja, nadziranja i certificiranja kako je određeno u ovoj Uredbi korištenjem postupaka propisanih u Uredbi (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, pod uvjetom da su ispunjeni minimalni uvjeti određeni u ovoj Uredbi.
- (16) Kako bi se osigurali učinkovitiji pregled i provjera kartica vozača te kako bi se olakšali zadaci službenika za kontrolu, trebalo bi uspostaviti nacionalne elektroničke evidencije te omogućiti međusobno povezivanje tih evidencija.
- (17) Pri provjeri autentičnosti kartica vozača države članice trebale bi koristiti postupke navedene u Preporuci Komisije 2010/19/EU ⁽³⁾.
- (18) Trebalo bi razmotriti posebne slučajeve u kojima bi država članica trebala biti u mogućnosti izdati privremenu, neobnovljivu karticu vozača vozačima koji nemaju uobičajeno boravište u državi članici ili zemlji koja je stranka Europskog sporazuma koji se odnosi na rad posada vozila koje sudjeluju u međunarodnom cestovnom prometu od 1. srpnja 1970. (Sporazum AETR). U tim slučajevima države članice trebaju u potpunosti primjenjivati relevantne odredbe ove Uredbe.
- (19) Dodatno, trebalo bi omogućiti državi članici izdavanje kartica vozača vozačima s boravištem na području te države članice čak ako se Ugovori ne primjenjuju u nekim dijelovima te države članice. U tim slučajevima države članice trebaju u potpunosti primjenjivati relevantne odredbe ove Uredbe.
- (20) Službenici za kontrolu neprestano su izloženi novim izazovima zbog uvođenja izmjena na tahografu i novih manipulativnih tehnika. Kako bi se osigurala učinkovitija provjera te unaprijedilo usklađivanje pristupa provjere diljem Unije, trebalo bi usvojiti zajedničku metodologiju za početno i trajno osposobljavanje službenika za kontrolu.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/22/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na djelatnosti cestovnoga prometa i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća 88/599/EEZ (SL L 102, 11.4.2006., str. 35.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) BR. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

⁽³⁾ Preporuka Komisije 2010/19/EU od 13. siječnja 2010. o sigurnoj razmjeni elektroničkih podataka među državama članicama radi provjere jedinstvenosti kartica vozača koje izdaju (SL L 9, 14.1.2010., str. 10.).

- (21) Bilježenje podataka putem tahografa, kao i tehnologije u razvoju za bilježenje podataka o položaju, daljinska komunikacija i povezanost s inteligentnim prijevoznim sustavima obuhvaćaju obradu osobnih podataka. Stoga bi se trebala primjenjivati relevantna pravila Unije, osobito ona utvrđena u Direktivi 95/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te Uredba 2002/58/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (22) Kako bi se omogućilo pošteno tržišno natjecanje u razvoju aplikacija povezanih s tahografom, prava intelektualnog vlasništva i patenti povezani s prijenosom podataka u tahograf ili iz njega trebali bi biti besplatno dostupni svima.
- (23) Gdje je primjenjivo, podaci razmijenjeni tijekom komunikacije s nadzornim tijelima u državama članicama trebali bi biti u skladu s relevantnim međunarodnim normama, poput skupa normi vezanih uz komunikacijski sustav kratkog dometa putem satelita koje je uspostavio Europski odbor za normizaciju.
- (24) Kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje na tržištu međunarodnog cestovnog prometa te poslao jasan signal vozačima i prijevoznim poduzećima, države članice trebale bi odrediti, u skladu s kategorijama kršenja određenima u Direktivi 2006/22/EZ, učinkovite, proporcionalne, odvraćajuće i nediskriminirajuće kazne, ne dovodeći u pitanje načelo supsidijarnosti.
- (25) Države članice trebale bi osigurati da se odabir vozila za pregled provodi bez diskriminacije na temelju nacionalnosti vozača ili države registracije ili stavljanja u pogon komercijalnog vozila.
- (26) U interesu jasne, učinkovite, razmjerne i jedinstvene provedbe socijalnih pravila u cestovnom prometu, nadležna tijela država članica trebala bi pravila primjenjivati na jedinstven način.
- (27) Svaka država članica trebala bi obavijestiti Komisiju o svim otkrićima do kojih dođe u pogledu dostupnosti prijevornih uređaja ili instalacija za manipuliranje tahografom, uključujući i one koje su ponuđene putem interneta, a Komisija bi trebala o tim otkrićima obavijestiti sve ostale države članice.
- (28) Komisija bi trebala nastaviti pružanjem usluge pomoći putem interneta koja omogućuje vozačima, prijevoznim poduzećima, nadzornim tijelima i ovlaštenim instalaterima, radionicama ili proizvođačima vozila da postave pitanja u vezi s digitalnim tahografom, uključujući nove vrste manipuliranja i prevara.
- (29) Prilagodбом sporazuma AETR, korištenje digitalnog tahografa postalo je obvezno u slučaju vozila registriranih u trećim zemljama koje su potpisnice sporazuma AETR. Budući da izmjene tahografa uvedene ovom Uredbom izravno utječu na te zemlje, one bi trebale sudjelovati u dijalogu o tehničkim pitanjima, uključujući pitanja u vezi sa sustavom za razmjenu informacija o karticama vozača i karticama radionice. Stoga je potrebno uspostaviti Forum o tahografu.
- (30) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisija bi trebala imati provedbene ovlasti u pogledu zahtjeva, funkcija prikaza i upozorenja i homologacije tahografâ, kao i detaljnih odredaba za pametne tahografe; postupaka koje je potrebno slijediti pri provođenju terenskih ispitivanja te obrazaca koje je potrebno koristiti za praćenje tih terenskih ispitivanja; standardnog obrasca za pisanu izjavu o razlozima za uklanjanje pečata; zajedničkih postupaka i specifikacija potrebnih za međupovezanost elektroničkih evidencija; i metodologije koja navodi sadržaj početnog i trajnog osposobljavanja službenika za kontrolu. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (31) Provedbeni akti doneseni u svrhu ove uredbe, koji će zamijeniti odredbe u Prilogu I.B Uredbi (EEZ) br. 3821/85 i druge provedbene mjere trebale bi biti uspostavljene do ... (*). Međutim, ako iz nekog razloga ti provedbeni akti ne budu pravovremeno doneseni, prijelazne mjere trebale bi osigurati potreban kontinuitet.
- (32) Provedbene akte iz ove Uredbe Komisija ne bi smjela donijeti ako odbor iz ove Uredbe ne dostavi mišljenje o nacrtu provedbenog akta koji je predložila Komisija.
- (33) U okviru primjene Sporazuma AETR, upućivanja na Uredbu 3821/85 trebaju se tumačiti kao upućivanja na ovu Uredbu. Unija očekuje da će u Ekonomskoj komisiji za Europu Ujedinjenih Naroda biti poduzeti odgovarajući koraci kako bi se osigurala potrebna usklađenost između ove Uredbe i Sporazuma AETR.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba 2002/58/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela o mehanizmima država članica za kontrolu izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(*) Dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

- (34) Europski nadzornik za zaštitu podataka je savjetovan u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te je donio mišljenje 5. listopada 2011. ⁽²⁾.
- (35) Uredbu (EEZ) br 3821/85 trebalo bi stoga staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

NAČELA, PODRUČJE PRIMJENE I ZAHITJEVI

Članak 1.

Predmet i načela

1. Ovom se Uredbom utvrđuju obveze i zahtjevi vezani uz izradu, ugradnju, uporabu, ispitivanje i provjeru tahografa koji se koriste u cestovnom prometu radi provjere usklađenosti s Uredbom (EZ) br. 561/2006, Uredbom 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i Uredbom Vijeća 92/6/EEZ ⁽⁴⁾.

Tahografi moraju po pitanju svoje izrade, ugradnje, uporabe i ispitivanja biti u skladu sa zahtjevima ove Uredbe.

2. Ova Uredba određuje uvjete i zahtjeve prema kojima se informacije i podaci, osim osobnih podataka, koje zabilježe i pohrane tahografi mogu koristiti za druge svrhe osim provjere usklađenosti s aktima iz stavka 1.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se definicije iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 561/2006.

2. Uz definicije iz stavka 1., za potrebe ove Uredbe primjenjuju se slijedeće definicije:

- (a) „tahograf“ ili „uređaj za bilježenje podataka“ znači uređaj koji se ugrađuje u cestovna vozila u svrhu prikaza, bilježenja, ispisa, pohrane i automatskog ili poluautomatskog generiranja detalja o kretanju tih vozila, uključujući brzinu tih vozila, u skladu s člankom 4. stavkom 3. kao i detalje o određenim razdobljima aktivnosti njihovih vozača;
- (b) „jedinica u vozilu“ znači tahograf bez senzora kretanja i kablova za spajanje senzora kretanja. Jedinica u vozilu može biti jedna jedinica ili više jedinica raspoređenih u vozilu, pod uvjetom da je zajamčena usklađenost sa sigurnosnim zahtjevima iz ove Uredbe; jedinica u vozilu uključuje, između ostalog, jedinicu za obradu, memoriju podataka, funkciju mjerenja vremena, dva uređaja sa sučeljem za pametne kartice za vozača i suvozača, pisac, zaslon, priključne uređaje i mogućnosti unošenja podataka korisnika;
- (c) „senzor kretanja“ znači dio tahografa na kojem se prikazuje signalna oznaka brzine vozila i/ili duljine prijeđenoga puta vozila;
- (d) „tahografska kartica“ znači pametna kartica koja se koristi u kombinaciji s tahografom, a pomoću koje tahograf prepoznaje ulogu držatelja kartice te koja omogućuje prijenos i pohranu podataka;
- (e) „tahografski listić“ znači listić za zapisivanje i pohranjivanje zabilježenih podataka koji se umeće u analogni tahograf i na koji pisač analognog tahografa neprekidno zapisuje podatke koje treba zabilježiti;
- (f) „kartica vozača“ znači tahografska kartica koju ovlaštena tijela u državi članici izdaju pojedinom vozaču, a koja služi za identifikaciju vozača te omogućuje pohranu podataka o aktivnosti vozača;
- (g) „analogni tahograf“ znači tahograf koji se koristi u kombinaciji s tahografskim listićem u skladu s ovom Uredbom;
- (h) „digitalni tahograf“ znači tahograf koji se koristi u kombinaciji s tahografskom karticom u skladu s ovom Uredbom;
- (i) „kontrolna kartica“ znači tahografska kartica koju ovlaštena tijela u državi članici izdaju nacionalnom nadležnom nadzornom tijelu, a koja služi za identifikaciju nadzornoga tijela i moguće službenika za kontrolu te koja omogućuje pristup podacima pohranjenima u memoriji podataka, kartici vozača ili prema potrebi karticama radionice, u svrhu njihova čitanja, ispisivanja i/ili preuzimanja;
- (j) „kartica poduzeća“ znači tahografska kartica koju ovlaštena tijela u državi članici izdaju prijevoznome poduzeću koje upravlja vozilima u koja je ugrađen tahograf, a koja služi za identifikaciju prijevoznoga poduzeća te omogućuje prikazivanje, preuzimanje i ispisivanje podataka pohranjenih u tahografu koje je prijevozno poduzeće zaključalo;
- (k) „kartica radionice“ znači tahografska kartica koju su ovlaštena tijela u državi članici izdala ovlaštenom osoblju proizvođača tahografa, instalatera, proizvođača vozila ili radionice koje je država članica odobrila, a koja služi za identifikaciju posjednika kartice te omogućuje ispitivanje, kalibraciju i aktiviranje tahografa i/ili preuzimanje iz njih;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 37, 10.2.2012., str. 6.

⁽³⁾ Direktiva 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne djelatnosti cestovnog prijevoza (SL L 80, 23.3.2002., str. 35.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 92/6/EEZ od 10. veljače 1992. o ugradnji i uporabi uređaja za ograničenje brzine za određene kategorije motornih vozila u Zajednici (SL L 57, 2.3.1992., str. 27.).

- (l) „aktiviranje” znači faza u kojoj je tahograf u potpunosti operativan i provodi sve funkcije, uključujući sigurnosne funkcije kroz upotrebu kartice radionice;
- (m) „kalibracija” digitalnog tahografa znači ažuriranje ili potvrdu parametara vozila, uključujući identifikaciju i karakteristike vozila, koji se trebaju sačuvati u memoriji podataka korištenjem kartice radionice;
- (n) „preuzimanje” iz digitalnog tahografa znači kopiranje, zajedno s digitalnim potpisom, dijela ili čitavog skupa datoteka podataka zabilježenih u memoriji podataka jedinice u vozilu ili u memoriji tahografske kartice pod uvjetom da taj proces ne mijenja niti briše pohranjene podatke;
- (o) „događaj” znači neuobičajeno djelovanje koje otkrije digitalni tahograf, a koje može biti rezultat pokušaja prijave;
- (p) „kvar” znači neuobičajeno djelovanje koje otkrije digitalni tahograf, a koje može biti rezultat nepravilnosti ili greške na uređaju;
- (q) „ugradnja” znači postavljanje tahografa u vozilo;
- (r) „nevažna kartica” znači kartica za koju se otkrije da je neispravna ili čija početna provjera autentičnosti nije uspjela, ili čiji datum početka važenja još nije dosegnut ili čiji je datum isteka prošao;
- (s) „periodični pregled” znači skup operacija koje se vrše za provjeru radi li tahograf pravilno, odgovaraju li njegove postavke parametrima vozila i jesu li uređaji za manipulaciju spojeni na tahograf;
- (t) „popravak” znači bilo kakav popravak senzora za kretanje ili jedinice u vozilu koji zahtijeva isključivanje s napajanja ili isključivanje s drugih sastavnih dijelova tahografa ili otvaranje senzora za kretanje ili jedinice u vozilu.
- (u) „homologacija” znači proces certificiranja, od strane države članice, u skladu s člankom 13., da tahograf, njegovi relevantni sastavni dijelovi ili tahografska kartica koji će se staviti na tržište ispunjavaju zahtjeve ove Uredbe;
- (v) „interoperabilnost” znači kapacitet sustava i temeljnih poslovnih procesa za razmjenu podataka i dijeljenje informacija;
- (w) „sučelje” znači mogućnost među sustavima koja pruža medije kroz koje mogu kontaktirati i biti međusobno povezani;
- (x) „izmjereno vrijeme” znači trajni digitalni zapis koordiniranog univerzalnog datuma i vremena (UTC);
- (y) „prilagodba vremena” znači automatska prilagodba aktualnog vremena u redovnim intervalima i s maksimalnim odstupanjem od jedne minute ili prilagodba koja se provodi tijekom kalibracije;

- (z) „otvorena norma” znači norma određena u dokumentu o specifikaciji normi koji je dostupan besplatno ili uz nominalnu naplatu, a koji se može kopirati, dijeliti ili koristiti bez naknade ili uz nominalnu naknadu.

Članak 3.

Područje primjene

1. Tahografi se ugrađuju i koriste u vozilima registriranim u državi članici koja služe za cestovni prijevoz putnika ili dobara i na koje se primjenjuje Uredba (EZ) br. 561/2006.

2. Države članice mogu izuzeti od primjene ove Uredbe vozila navedena u članku 13. stavcima 1. i 3. Uredbe (EZ) br. 561/2006.

3. Države članice mogu izuzeti od primjene ove Uredbe vozila koja se koriste za djelatnosti prijevoza za koje je odobreno izuzeće u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006.

Države članice mogu izuzeti od primjene ove Uredbe vozila koja se koriste za djelatnosti prijevoza za koje je odobreno izuzeće u skladu s člankom 14. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 561/2006. Države članice moraju o tome odmah obavijestiti Komisiju.

4. Petnaest godina nakon što su novoregistrirana vozila dužna imati tahograf kako je određeno člancima 8., 9. i 10. ove Uredbe, vozilima koja prometuju u državi članici koja nije država članica njihove registracije mora se ugraditi takav tahograf.

5. U slučaju nacionalnoga prijevoza države članice mogu zahtijevati ugradnju i uporabu tahografa u skladu s ovom Uredbom u svakom vozilu za koje se njihova ugradnja i uporaba tahografa ne zahtijeva u stavku 1.

Članak 4.

Zahtjevi i podaci koji treba bilježiti

1. Tahografi, isključujući vanjske sastavne dijelove, tahografske kartice i tahografski listići moraju ispunjavati stroge tehničke i ostale zahtjeve kako bi se omogućila ispravna provedba ove Uredbe.

2. Tahografi i tahografske kartice moraju ispunjavati sljedeće zahtjeve.

Oni moraju:

- bilježiti podatke povezane s vozačem, aktivnosti vozača i vozilom koji moraju biti točni i pouzdani,
- biti sigurni, posebice jamčiti integritet i porijeklo izvora podataka koje su zabilježile jedinice u vozilu i senzori kretanja ili koji su iz njih preuzeti,
- biti interoperabilni, između različitih generacija jedinica u vozilu i tahografskih kartica,
- omogućavati učinkovitu provjeru usklađenosti s ovom Uredbom i drugim primjenjivim pravnim aktima,
- biti jednostavni za korištenje.

3. Digitalni tahografi bilježe sljedeće podatke:

- (a) prijedeni put i brzinu vozila;
- (b) izmjereno vrijeme;
- (c) položaje kako je navedeno u članku 8. stavku 1.;
- (d) identitet vozača;
- (e) aktivnost vozača;
- (f) podatke o kontroli, kalibraciji i popravku tahografa, uključujući identifikaciju radionice;
- (g) događaje i kvarove.

4. Analogni tahografi bilježe barem podatke iz stavka 3. točaka (a), (b) i (e).

5. Pristup podacima pohranjenima u tahografu i tahografskoj kartici može se odobrit u bilo kojem trenutku:

- (a) nadležnim nadzornim tijelima;
- (b) relevantnom prijevoznom poduzeću tako da može biti usklađeno s pravnim obvezama, posebice kako je navedeno u člancima 32. i 33.

6. Preuzimanje podataka vrši se uz minimalnu odgodu za prijevozna poduzeća ili vozače.

7. Podaci koje zabilježi tahograf koji se mogu prenositi u i iz tahografa bežično ili elektroničkim putem, moraju biti u obliku javno dostupnih protokola kako je definirano u otvorenim normama.

8. Kako bi se osiguralo da su tahograf i tahografske kartice usklađeni s načelima i uvjetima ove Uredbe, a naročito u ovog članka, Komisija provedbenim aktima donosi detaljne odredbe potrebne za jedinstvenu provedbu ovog članka, posebice odredbe koje osiguravaju tehnički način ispunjenja tih zahtjeva. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

9. Detaljne odredbe iz stavka 8., prema potrebi, temelje se na normama i jamče interoperabilnost i kompatibilnost između raznih generacija jedinica u vozilu i svih tahografskih kartica.

Članak 5.

Digitalni tahograf osigurava sljedeće funkcije:

- mjerenje brzine i prijedenog puta,
- praćenje aktivnosti vozača i statusa vožnje,
- praćenje umetanja i uklanjanja tahografskih kartica,
- bilježenje ručnih unosa vozača,
- kalibraciju,
- automatsko bilježenje položaja kako je navedeno u članku 8. stavku 1.,

- praćenje aktivnosti nadzora,
- otkrivanje i bilježenje događaja i kvarova,
- čitanje iz memorije podataka, bilježenje i pohrana u memoriji podataka,
- čitanje s tahografskih kartica te bilježenje i pohrana na tahografske kartice,
- prikaz, upozoravanje, ispis i preuzimanje podataka na vanjske uređaje,
- prilagodbu i mjerenje vremena,
- daljinsku komunikaciju,
- upravljanje zaključavanjem poduzeća,
- ugrađena ispitivanja i samoispitivanja.

Članak 6.

Prikaz i upozoravanje

1. Informacije sadržane u digitalnom tahografu i tahografskoj kartici povezane s aktivnostima vozila te s vozačem i suvozačem prikazuju se na jasan, nedvosmislen i ergonomski način.

2. Prikazuju se sljedeće informacije:

- (a) vrijeme;
- (b) način rada;
- (c) aktivnost vozača;
 - ako je trenutačna aktivnost vožnja, vozačevo trenutačno neprekidno vrijeme vožnje i kumulativno vrijeme stanki,
 - ako je trenutačna aktivnost dostupnost/drugi posao/odmor ili stanica, trenutačno trajanje te aktivnosti (od kad je odabrana) i trenutačno kumulativno vrijeme stanki;
- (d) podaci povezani s upozorenjima;
- (e) podaci povezani s pristupom izborniku.

Mogu se prikazati dodatne informacije pod uvjetom da se jasno mogu razlikovati od informacija zatraženih u ovom stavku.

3. Digitalni tahograf upozorava vozače kad otkrije neki događaj i/ili kvar te prije i u vrijeme prekoračenja maksimalnog dopuštenog neprekidnog vremena vožnje kako bi se poboljšala usklađenost s relevantnim zakonodavstvom.

4. Upozorenja su vizualna, a mogu biti i zvučna. Upozorenja traju najmanje 30 sekundi, osim ako ih korisnik potvrdi na način da pritisne bilo koju tipku na tahografu. Razlog upozorenja prikazuje se i ostaje vidljiv sve dok ga korisnik potvrdi na način da upotrijebi posebnu tipku ili naredbu na tahografu.

5. Kako bi se osiguralo da su tahografi usklađeni sa zahtjevima ovog članka u odnosu na prikaz i upozorenja, Komisija provedbenim aktima donosi detaljne odredbe potrebne za jedinstvenu provedbu ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

Članak 7.

Zaštita podataka

1. Države članice dužne su osigurati da se obrada osobnih podataka u kontekstu ove Uredbe vrši isključivo za potrebe provjere usklađenosti s ovom Uredbom i Uredbom (EZ) br. 561/2006, u skladu s Direktivama 95/46/EZ i 2002/58/EZ te pod nadzorom nadzornog tijela države članice iz članka 28. Direktive 95/46/EZ.

2. Države članice posebice moraju osigurati da su osobni podaci zaštićeni od korištenja koja nisu povezana s praćenjem ove Uredbe i Uredbe (EZ) br. 561/2006, u skladu sa stavkom 1. u pogledu:

- korištenja globalnog navigacijskog satelitskog sustava (GNSS) za bilježenje podataka o položaju iz članka 8.,
- korištenja daljinske komunikacije za potrebe vršenja provjere iz članka 9.,
- korištenja tahografa sa sučeljem iz članka 10.,
- elektroničke razmjene podataka na karticama vozača kako je navedeno u članku 31., a posebno prekogranične razmjene takvih podataka s trećim zemljama
- evidencije koju provode prijevozna poduzeća u skladu s člankom 33.

3. Digitalni tahografi osmišljeni su na način da osiguravaju zaštitu privatnosti. Obraduju isključivo oni podaci potrebni za ispunjenje svrha ove Uredbe.

4. Vlasnici vozila, prijevozna poduzeća i sva druga tijela dužni su poštovati, ako je to potrebno, relevantne odredbe o zaštiti osobnih podataka.

POGLAVLJE II.

PAMETNI TAHOGRAF

Članak 8.

Bilježenje položaja vozila na određenim mjestima tijekom dnevnog radnog vremena

1. Kako bi se olakšala potvrda usklađenosti s relevantnim zakonodavstvom, položaj vozila bilježi se automatski na

sljedećim mjestima, ili u točki koja je najbliža takvim mjestima gdje je dostupan satelitski signal:

- početno mjesto dnevnog radnog vremena,
- svaka tri sata akumuliranog vremena vožnje,
- završno mjesto dnevnog radnog vremena.

Radi toga se u vozila koja su prvi put registrirana 36 mjeseci nakon stupanja na snagu detaljnih odredbi iz članka 11. ugrađuje tahograf koji je povezan s uslugom pozicioniranja na temelju satelitskog navigacijskog sustava.

2. U pogledu povezivanja tahografa s uslugom pozicioniranja na temelju satelitskog navigacijskog sustava iz stavka 1. koriste se samo veze usluge koje koriste uslugu pozicioniranja bez naknade. U tahograf se trajno ne pohranjuju nikakvi podaci o položaju osim onih izraženih u, ako je to moguće, zemljopisnim koordinatama kojima se određuju položaji iz stavka 1. Podaci o položaju koji se moraju privremeno pohraniti kako bi se omogućilo automatsko bilježenje točaka navedenih u stavku 1. ili kako bi se potkrijepio senzor kretanja ne smiju biti dostupni korisnicima i automatski se brišu nakon što više nisu potrebni u te svrhe.

Članak 9.

Daljinsko rano otkrivanje moguće manipulacije ili zloupotrebe

1. Kako bi se olakšale ciljne provjere na cesti koje provode nadležna nadzorna tijela, moguća je komunikacija između tahografa instaliranih u vozilima koja su prvi put registrirana 36 mjeseci nakon stupanja na snagu detaljnih odredaba iz članka 11. i tih nadležnih tijela dok je vozilo u pokretu.

2. Petnaest godina nakon što novoregistrirana vozila moraju imati tahograf kako je određeno u ovom članku i člancima 8. i 10., države članice moraju u odgovarajućoj mjeri opremiti svoja nadzorna tijela opremom za daljinsko rano otkrivanje potrebnom kako bi se omogućila komunikacija podataka navedena u ovom članku, uzimajući u obzir njihove posebne zahtjeve i strategije za provedbu. Do tada države članice mogu odlučiti hoće li opremiti svoja nadzorna tijela opremom za takvo daljinsko rano otkrivanje.

3. Komunikacija s tahografom iz stavka 1. uspostavlja se samo ako je za to primljen zahtjev s uređaja nadzornih tijela. Komunikacija je zaštićena kako bi se osigurala nepovredivost podataka i autentifikacija uređaja za bilježenje podataka i provjeru. Pristup razmijenjenim podacima omogućen je isključivo nadzornim tijelima ovlaštenima za provjeru kršenja Uredbe (EZ) br. 561/2006 i ove Uredbe te radionicama u mjeri potrebnoj da bi se utvrdio ispravan rad tahografa.

4. Podaci razmijenjeni komunikacijom ograničeni su isključivo na podatke potrebne za ciljanu provjeru vozila na cesti za koje se sumnja da sadrže tahografe kojima se manipuliralo ili koji su zloupotrijebljeni. Ti podaci vezani su uz sljedeće događaje ili podatke koje je tahograf zabilježio:

- najnoviji pokušaj povrede sigurnosti,
- najdulji prekid u napajanju,
- kvar senzora,
- greška u podacima o kretanju,
- konflikt u kretanju vozila,
- vožnja bez valjane kartice,
- umetanje kartice tijekom vožnje,
- podaci o prilagodbi vremena,
- podaci o kalibraciji, uključujući datume dvije posljednje kalibracije,
- registarski broj vozila,
- brzina koju je tahograf zabilježio.

5. Razmijenjeni podaci koriste se isključivo za provjeru usklađenosti s ovom Uredbom. Podaci se ne prenose drugim tijelima osim tijelima koja provjeravaju razdoblja vožnje i razdoblja odmora i pravosudnim tijelima u okviru sudskog postupka koji je u tijeku.

6. Nadzorna tijela mogu pohranjivati podatke samo dok traju provjere na cesti. Podaci se brišu najkasnije tri sata nakon njihove razmjene osim ako podaci upućuju na moguću manipulaciju ili zloupotrebu tahografa. Proslijeđeni se podaci brišu ako, tijekom provjere na cesti koja neposredno slijedi, manipulacija ili zloupotreba nisu potvrđene.

7. Prijevozna poduzeća koja upravljaju vozilima dužna su obavijestiti vozače o mogućnosti daljinske komunikacije u svrhu ranog otkrivanja mogućeg manipuliranja ili zloupotrebe tahografa.

8. Ni u kojem slučaju daljinska komunikacija ranog otkrivanja kako je opisana u ovom članku ne vodi do automatskih globa ili kazni za vozača ili prijevozna poduzeće. Nadležno nadzorno tijelo, na temelju razmijenjenih podataka, može izvršiti provjeru vozila i tahografa. Rezultat daljinske komunikacije ne sprječava nadzorna tijela da vrše nasumične provjere na cesti na temelju sustava klasifikacije rizika iz članka 9. Direktive 2006/22/EZ.

Članak 10.

Povezanost s inteligentnim prijevoznim sustavima

Tahografi u vozilima koja su prvi put registrirana 36 mjeseci nakon stupanja na snagu detaljnih odredaba iz članka 11. mogu biti opremljeni standardiziranim sučeljima putem kojih podatke

koje je tahograf zabilježio ili generirao može na operativan način koristiti vanjski uređaj, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) sučelje ne utječe na ispravnost i nepovredivost podataka koje je tahograf zabilježio;
- (b) sučelje je usklađeno s detaljnim odredbama iz članka 11.;
- (c) vanjski uređaj povezan sa sučeljem ima pristup osobnim podacima, uključujući podatke o zemljopisnom položaju, samo nakon prethodnog odobrenja vozača na kojeg se podaci odnose.

Članak 11.

Detaljne odredbe za pametni tahograf

Kako bi se osiguralo da je pametni tahograf usklađen s načelima i zahtjevima određenima u ovoj Uredbi, Komisija provedbenim aktima donosi detaljne odredbe potrebne za jedinstvenu provedbu članaka 8., 9. i 10., isključujući one odredbe kojima bi se omogućilo da tahograf bilježi dodatne podatke. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

Detaljne odredbe navedene u prvom stavku:

- (a) u odnosu na izvođenje funkcija pametnog tahografa kako su navedene u ovom poglavlju uključuju potrebne zahtjeve kako bi se zajamčila sigurnost, točnost i pouzdanost podataka kako u tahograf dolaze putem usluge satelitskog pozicioniranja i tehnologije za daljinsku komunikaciju iz članka 8. i 9.;
- (b) navode razne uvjete i zahtjeve za uslugu satelitskog pozicioniranja i tehnologiju za daljinsku komunikaciju iz članka 8. i 9. da budu izvan tahografa ili ugrađeni u njega, te, ako su izvan njega, navode uvjete za korištenje signala satelitskog pozicioniranja kao drugog senzora kretanja.
- (c) navode potrebne norme za sučelje iz članka 10. Takve norme mogu uključivati odredbu o distribuciji prava pristupa za vozače, radionice i prijevozna poduzeća te kontrolne uloge za podatke koje bilježi tahograf, a koje se kontrolne uloge temelje na mehanizmu provjere autentičnosti/ovlaštenja definiranom za sučelja, poput certifikata za svaku razinu pristupa, podložno tehničkoj izvedivosti.

POGLAVLJE III.

HOMOLOGACIJA

Članak 12.

Primjene

1. Proizvođači ili njihovi zastupnici podnose zahtjev za homologacijom jedinice u vozilu, senzora kretanja, uzorka tahografskog listića ili tahografske kartice tijelima za homologaciju koja je za to ovlastila svaka država članica.

2. Države članice obavješćuju Komisiju do ... (*) o nazivu i kontaktnim podacima ovlaštenih tijela iz stavka 1. i prema potrebi nakon toga osiguravaju ažuriranja prema potrebi. Komisija na svojoj internetskoj stranici objavljuje popis ovlaštenih tijela za homologaciju i održava taj popis ažuriranim.

3. Zahtjevu za homologacijom potrebno je priložiti odgovarajuće specifikacije, uključujući potrebne podatke vezane uz pečate te certifikate o sigurnosti, ispravnosti i interoperabilnosti. Certifikat o sigurnosti izdaje ovlašteno certifikacijsko tijelo koje je odredila Komisija.

Certifikate o ispravnosti izdaje proizvođaču tijela za homologaciju .

Certifikat o interoperabilnosti izdaje jedinstveni laboratorij pod ovlašću i odgovornosti Komisije.

4. U pogledu tahografa, njegovih relevantnih sastavnih dijelova i tahografskih kartica:

(a) potvrda o sigurnosti potvrđuje sljedeće za jedinicu u vozilu, tahografske kartice, senzor za kretanje i vezu s GNSS prijemnikom kad GNSS nije ugrađen u jedinicu u vozilu:

- i. usklađenost sa sigurnosnim ciljevima;
- ii. ispunjenje sljedećih sigurnosnih funkcija: identifikacije i provjere autentičnosti, ovlaštenja, povjerljivosti, odgovornosti, integriteta, revizije, točnosti i pouzdanosti usluge;

(b) funkcionalni certifikat potvrđuje da ispitana stavka ispunjava odgovarajuće zahtjeve u smislu obavljanja funkcija, ekoloških karakteristika, karakteristika elektromagnetske kompatibilnosti, usklađenosti s fizičkim zahtjevima i usklađenosti s drugim normama koje se primjenjuju;

(c) certifikat o interoperabilnosti potvrđuje da je ispitana stavka u potpunosti interoperabilna s potrebnim modelima tahografa ili tahografskih kartica.

5. O svakoj izmjeni u softveru ili hardveru tahografa u ili naravi materijala upotrijebljenih u njegovoj proizvodnji mora se, prije nego što se primijeni, obavijestiti nadležno tijelo koje je odobrilo homologaciju za uređaj. To tijelo proizvođaču potvrđuje produljenje homologacije, ili može zahtijevati ažuriranje ili potvrdu o relevantnim certifikatima - funkcionalnim, sigurnosnim i/ili certifikatima o interoperabilnosti.

6. Za svaki tip jedinice u vozilu, senzora kretanja, uzorka tahografskog listića ili tahografske kartice može se podnijeti zahtjev samo jednoj državi članici.

7. Komisija provedbenim aktima donosi detaljne odredbe potrebne za jedinstvenu provedbu ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

Članak 13.

Odobranje homologacije

Država članica izdaje homologaciju za bilo koji tip jedinice u vozilu, senzora kretanja, uzorka tahografskog listića ili tahografske kartice usklađen sa zahtjevima propisanim u člancima 4. i 11., pod uvjetom da država članica može provjeriti jesu li proizvedeni modeli usklađeni s homologiranim tipom.

Za sve preinake ili dodatke homologiranom uzorku potrebno je pribaviti dodatnu homologaciju od države članice koja je odobrila prvotnu homologaciju .

Članak 14.

Oznaka homologacije

Države članice izdaju podnositelju zahtjeva oznaku EU homologacije, koja je u skladu s prethodno ustanovljenim modelom, za svaki tip jedinice u vozilu, senzora kretanja, uzorka tahografskog listića ili tahografske kartice koji su države članice odobrile u skladu s člankom 13. i Prilogom II. Takve modele donosi Komisija provedbenim aktima u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

Članak 15.

Odobrenje ili odbijanje

Nadležna tijela u državama članicama kojima su podneseni zahtjevi za homologacijom moraju za svaki tip jedinice u vozilu, senzora kretanja, uzorka tahografskog listića ili tahografske kartice koji su odobrila u roku od mjesec dana poslati tijelima u ostalim državama članicama kopiju potvrde o homologaciji i kopije relevantnih specifikacija, uključujući one koje se odnose na pečate. Ako nadležna tijela ne odobre zahtjev za homologacijom, dužna su obavijestiti tijela u drugim državama članicama da je zahtjev odbijen te navesti razloge za svoju odluku.

Članak 16.

Usklađenost uređaja s homologacijom

1. Ako država članica koja je izdala homologaciju u skladu s člankom 13. ustanovi da određene jedinice u vozilu, senzori kretanja, tahografski listići ili tahografske kartice imaju oznaku homologacije koju je ta država članica izdala, a nisu u skladu s tipom koji je homologiran, ona poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da su proizvedeni modeli usklađeni s homologiranim tipom. Ako je potrebno, poduzete mjere mogu uključivati i poništavanje homologacije.

2. Država članica koja je izdala homologaciju poništava to odobrenje ako homologirana jedinica u vozilu, senzor kretanja, tahografski listić ili tahografska kartica nisu u skladu s ovom Uredbom ili ako se tijekom njihova korištenja ustanovi neispravan rad koji ih čini neprikladnima za uporabu kojoj su namijenjeni.

3. Ako država članica koja je izdala homologaciju primi od druge države članice obavijest o jednom od slučajeva iz stavaka 1. ili 2., ona nakon savjetovanja s državom članicom koja je poslala obavijest poduzima korake utvrđene u tim stavcima, u skladu sa stavkom 5.

(*) Godinu dana od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

4. Država članica koja utvrdi da je došlo do jednog od slučajeva iz stavka 2. može do daljnjeg zabraniti prodaju i korištenje dotične jedinice u vozilu, senzora kretanja, tahografskog listića ili tahografske kartice. Isto vrijedi i za slučajeve iz stavka 1. vezane uz jedinice u vozilu, senzore kretanja, tahografske listiće ili tahografske kartice koji su bili izuzeti iz prvotne ovjere EU-a ako proizvođač, nakon pravovremena upozorenja, ne uskladi uređaj s homologiranim modelom ili zahtjevima iz ove Uredbe.

U svakom slučaju, nadležna tijela država članica u roku od mjesec dana obavješćuju jedna druge te obavješćuju Komisiju o poništavanju homologacije ili o svakoj drugoj mjeri poduzetoj u skladu sa stavcima 1., 2. ili 3. te navode razloge za takav postupak.

5. Ako država članica koja je izdala homologaciju osporava postojanje bilo kojeg od slučajeva opisanih u stavcima 1. ili 2. o kojem je obaviještena, države članice nastoje riješiti taj spor te redovito o tome obavješćuju Komisiju.

Ako se u razgovorima među državama članicama ne postigne sporazum u roku od četiri mjeseca od datuma slanja obavijesti iz stavka 3., Komisija, nakon savjetovanja sa stručnjacima iz svih država članica te nakon što je razmotrila sve relevantne čimbenike, poput gospodarskih i tehničkih čimbenika, u roku od šest mjeseci nakon isteka spomenutog razdoblja od četiri mjeseca donosi odluku o kojoj obavješćuje države članice kojih se to tiče te istodobno i ostale države članice. Komisija za svaki pojedini slučaj određuje vremenski rok za provođenje svoje odluke.

Članak 17.

Homologacija tahografskih listića

1. Podnositelj zahtjeva za homologacijom za uzorak tahografskoga listića u svojem zahtjevu navodi tip ili tipove analognih tahografa s kojima se taj tahografski listić upotrebljava te stavlja na raspolaganje odgovarajući uređaj tog tipa ili tipova u svrhu ispitivanja tahografskog listića.

2. Nadležna tijela svake države članice na potvrdi o homologaciji uzorka tahografskog listića navode tip ili tipove analognih tahografa u kojima se taj uzorak tahografskog listića može koristiti.

Članak 18.

Obrazloženje odluka o odbijanju

U svim odlukama donesenima u skladu s ovom Uredbom kojima se odbija ili poništava homologacija jedinice u vozilu, senzora kretanja, uzorka tahografskog listića ili tahografske kartice detaljno se navode razlozi na kojima se takve odluke temelje. Stranka o kojoj je riječ mora biti obaviještena o takvoj odluci, kao i o pravnim lijekovima dostupnima u skladu s pravom u dotične države članice te o rokovima za primjenu tih pravnih lijekova.

Članak 19.

Priznavanje homologiranih tahografa

Države članice ne smiju odbiti registrirati vozila opremljena tahografom ili zabraniti stavljanje u pogon ili korištenje takvog vozila na temelju činjenice da je vozilo opremljeno takvim uređajem ako uređaj nosi oznaku homologacije iz članka 14. i tipsku pločicu iz članka 22. stavka 4.

Članak 20.

Sigurnost

1. Proizvođači izrađuju, ispituju i izvršavaju pregled jedinica u vozilu, senzora kretanja i tahografskih kartica koji se proizvode kako bi otkrili nedostatke u svim fazama životnoga ciklusa proizvoda te sprječavaju ili smanjuju mogućnost njihove zlouporabe. Učestalost ispitivanja utvrđuje država članica koja je izdala potvrdu o homologaciji, uz ograničenje koje ne prelazi dvije godine.

2. Radi toga proizvođači podnose dokumentaciju potrebnu za provođenje analize ranjivosti certifikacijskom tijelu iz članka 12. stavka 3.

3. Za potrebe stavka 1. certifikacijsko tijelo iz članka 12. stavka 3. provodi ispitivanja jedinica u vozilu, senzora kretanja i tahografskih kartica kako bi utvrdilo da pojedinci upoznati s javno dostupnim saznanjima ne mogu zlorabiti poznate ranjivosti uređaja.

4. Ako se tijekom ispitivanja iz stavaka 1. otkriju ranjivosti u elementima sustava (jedinicama u vozilu, sensorima kretanja i tahografskim karticama), ti elementi ne stave se na tržište. Ako se tijekom ispitivanja otkriju ranjivosti u skladu sa stavkom 3. kod elemenata koji su već na tržištu, proizvođač ili certifikacijsko tijelo obavještava nadležna tijela države članice koja je odobrila homologaciju. Nadležna tijela poduzimaju sve potrebne mjere za rješavanje tog problema, posebice od strane proizvođača, te bez odgađanja obavještavaju Komisiju o otkrivenim ranjivostima i predviđenim ili poduzetim mjerama, uključujući, prema potrebi, povlačenje homologacije u skladu s člankom 16. stavkom 2.

Članak 21.

Terenska ispitivanja

1. Države članice mogu odobriti provođenje terenskih ispitivanja tahografa koji još nisu homologirani. Države članice uzajamno priznaju takva odobrenja za terenska ispitivanja.

2. Vozači i prijevozna poduzeća koja sudjeluju u terenskom ispitivanju moraju poštovati zahtjeve iz Uredbe (EZ) br. 561/2006. Radi dokazivanja te usklađenosti, vozači su slijede postupak određen u članku 35. stavku 2 ove Uredbe.

3. Komisija može donijeti provedbene akte o postupcima koje treba slijediti pri provođenju terenskih ispitivanja te obrascima koje je potrebno koristiti za praćenje tih terenskih ispitivanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

POGLAVLJE IV.

UGRADNJA I PREGLED

Članak 22.

Ugradnja i popravak

1. Ugradnju i popravak tahografa vrše isključivo instalateri, radionice ili proizvođači vozila koje su za to ovlastila nadležna tijela u državama članicama u skladu s člankom 24.

2. Nakon što su utvrdili da je tahograf funkcionira ispravno te, posebno, na takav način da osigurava da nijedan uređaj za manipulaciju ne može utjecati zabilježene podatke ili ih izmijeniti, ovlaštene instalateri, radionice ili proizvođači vozila pečate tahograf, u skladu sa specifikacijama navedenima u potvrdi o homologaciji iz članka 15.

3. Ovlaštene instalateri, radionice ili proizvođači vozila stavljaju posebnu oznaku na te pečate. Uz to, u slučaju digitalnih tahografa ovlaštene instalateri, radionice ili proizvođači unose elektroničke sigurnosne podatke potrebne za provođenje provjera autentičnosti. Nadležna tijela u svakoj državi članici šalju Komisiji evidenciju korištenih oznaka i elektroničkih sigurnosnih podataka te potrebne informacije vezane uz korištene elektroničke sigurnosne podatke. Komisija državama članicama omogućuje pristup tim informacijama na zahtjev.

4. U svrhu potvrde da je ugradnja tahografa obavljena u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe, pričvršćuje tipska pločica na način da bude jasno vidljiva i lako dostupna .

5. Sastavni dijelovi tahografa zapečaćeni su kako je navedeno u certifikatu o homologaciji. Svi spojevi s tahografom kojima se može neovlašteno rukovati, uključujući spoj između senzora za kretanje i mjenjačke kutije te prema potrebi tipska pločica moraju biti zapečaćeni.

Pečat se uklanja ili uništava isključivo:

— od strane instalatera ili radionica koje su odobrila nadležna tijela iz članka 24. u svrhe popravka, održavanja ili ponovne kalibracije tahografa ili od strane službenika za kontrolu koji su pravilno osposobljeni i, prema potrebi ovlaštene, za svrhe provjere,

— u svrhu popravka vozila ili izmjene koja utječe na pečat. U takvim slučajevima u vozilu se mora nalaziti pisana izjava s datumom i vremenom uništavanja pečata i s razlozima za uklanjanje pečata. Komisija putem provedbenih akata razvija standardni obrazac za pisanu izjavu.

U svim slučajevima, pečate zamjenjuje ovlaštene instalater ili radionica bez neopravdanog odgađanja, a najkasnije sedam dana od njegovog uklanjanja.

Prije zamjene pečata, ovlaštena radionica izvršava provjeru i kalibraciju tahografa.

Članak 23.

Pregledi tahografa

1. Ovlaštene radionice provode redovite preglede tahografa. Redoviti preglede provode se najmanje svake dvije godine.

2. Pregledi navedeni u stavku 1. provjeravaju barem sljedeće:

— je li tahograf pravilno ugrađen i prikladan za vozilo,

— radi li tahograf pravilno,

— ima li tahograf oznaku homologacije,

— je li tipska pločica pričvršćena,

— jesu li svi pečati netaknuti i važeći,

— ima li uređaja za manipulaciju spojenih na tahograf ili tragova korištenja takvih uređaja,

— kolika je veličina gume i stvarni opseg gume.

3. Radionice sastavljaju izvješće o pregledu ako su nepravilnosti u radu tahografa morale biti popravljene, bilo kao rezultat periodičnog pregleda ili pregleda izvršenog na poseban zahtjev nacionalnog nadležnog tijela. Oni vode popis svih sastavljenih izvješća o pregledu.

4. Izvješća o pregledu čuvaju se najmanje dvije godine od dana sastavljanja izvješća. Države članice odlučuju hoće li zadržati izvješća o pregledu ili ih poslati nadležnom tijelu tijekom tog razdoblja. Ako se izvješća o pregledu čuvaju u radionici, na zahtjev nadležnog tijela radionica omogućuje pristup izvješćima o pregledu i kalibracijama provedenima u tom razdoblju.

Članak 24.

Odobranje instalatera, radionica i proizvođača vozila

1. Države članice odobravaju, redovito provjeravaju i ovlašćuju instalatere, radionice i proizvođače vozila za ugradnju, ispitivanje, preglede i popravak tahografa.

2. Države članice dužne su osigurati da su instalateri, radionice i proizvođači vozila stručni i pouzdani. Radi toga države članice određuju i objavljuju niz jasnih postupaka na nacionalnoj razini te osiguravanju da su ispunjeni sljedeći minimalni kriteriji:

(a) osoblje mora biti odgovarajuće osposobljeno;

(b) oprema nužna za obavljanje relevantnih ispitivanja i zadataka mora biti dostupna;

(c) instalateri, radionice i proizvođači vozila moraju imati dobar ugled.

3. Provjere odobrenih instalatera ili radionica provode se na sljedeći način:

(a) odobreni instalateri ili radionice podliježu najmanje svake dvije godine provjerama postupaka koje primjenjuju pri rukovanju tahografima. Provjera je posebice usmjerena na poduzete sigurnosne mjere i rukovanje karticama radionice. Države članice mogu provoditi te provjere bez obavljanja posjeta na terenu;

(b) također se provode nenajavljene tehničke provjere odobrenih instalatera ili radionica kako bi se provjerile izvršene kalibracije, pregledi i ugradnje. Te provjere moraju obuhvatiti najmanje 10 % ovlaštenih instalatera i radionica godišnje.

4. Države članice i njihova nadležna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere za sprječavanje sukoba interesa između instalatera ili radionica i prijevoznih poduzeća. U slučaju ozbiljnog rizika sukoba interesa, poduzimaju se dodatne posebne mjere kako bi se osiguralo da instalater ili radionica poštuju ovu Uredbu.

5. Nadležna tijela država članica jednom godišnje prosljeđuju Komisiji, ako je moguće u elektroničkom obliku, popise ovlaštenih instalatera i radionica te kartica koje su im izdane. Komisija na svojoj internetskoj stranici objavljuje te popise.

6. Nadležna tijela u državama članicama povlače, privremeno ili trajno, odobrenja za instalatere, radionice i proizvođače vozila koji ne ispunjavaju obveze navedene u ovoj Uredbi.

Članak 25.

Kartice radionice

1. Valjanost kartica radionice ne smije prelaziti jednu godinu. Pri obnavljanju kartica radionice nadležno tijelo mora se pobrinuti da instalater, radionica ili proizvođač vozila ispunjava kriterije navedene u članku 24. stavku 2.

2. Nadležno tijelo dužno je obnoviti karticu radionice u roku od 15 radnih dana nakon primitka važećeg zahtjeva za obnovu i nakon primitka sve potrebne dokumentacije. Ako je kartica radionice oštećena, neispravna, ili je izgubljena ili ukradena, nadležno tijelo izdaje zamjensku karticu u roku od pet radnih dana nakon primanja detaljnog zahtjeva za zamjenom. Nadležna tijela koja izdaju karticu vode evidenciju o izgubljenim, ukradenim ili neispravnim karticama.

3. Ako država članica poništi odobrenje instalatera, radionice ili proizvođača vozila kako je određeno u članku 24., ona također poništava njemu izdane kartice radionice.

4. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se spriječilo krivotvorenje kartica radionice izdanih ovlaštenim instalaterima, radionicama i proizvođačima vozila.

POGLAVLJE V.

KARTICE VOZAČA

Članak 26.

Izdavanje kartica vozača

1. Kartice vozača, na zahtjev vozača, izdaje nadležno tijelo u državi članici u kojoj vozač ima uobičajeno boravište. Kartice se izdaju u roku od mjesec dana nakon što je nadležno tijelo primilo zahtjev i svu potrebnu dokumentaciju.

2. Za potrebe ovog članka „uobičajeno boravište” podrazumijeva mjesto gdje osoba obično živi, to jest najmanje 185 dana u svakoj kalendarskoj godini zbog osobnih ili poslovnih veza ili, u slučaju osobe bez poslovnih veza, zbog osobnih veza koje pokazuju čvrstu povezanost između te osobe i mjesta gdje živi.

Međutim, uobičajenim boravištem osobe čije se poslovne veze nalaze u mjestu različitom od njezinih njegovih osobnih veza i koja stoga naizmjenice živi u različitim mjestima u dvije ili više država članica smatra se mjesto njezinih osobnih veza, pod uvjetom da se ta osoba ondje redovito vraća. Ovaj zadnji navedeni uvjet ne mora biti zadovoljen ako osoba živi u državi članici radi izvršenja zadatka određenog trajanja.

3. Vozači moraju predložiti dokaz o svojem uobičajenom boravištu na prikladan način, poput predočenja osobne iskaznice ili drugoga valjanog dokumenta. Ako nadležna tijela države članice koja izdaju karticu vozača sumnjaju u valjanost izjave o uobičajenom boravištu ili ako postoji potreba za određenim posebnim provjerama, ta tijela mogu zatražiti bilo koje dodatne informacije ili dokaze.

4. U propisno opravdanim i iznimnim slučajevima države članice mogu izdati privremenu i neobnovljivu karticu vozača koja vrijedi najviše 185 dana vozaču čije uobičajeno boravište nije u državi članici ili državi koja je potpisnica AETR sporazuma, pod uvjetom da je taj vozač u radnopravnom odnosu s poduzećem osnovanim u državi članici izdavanja te, ako se primjenjuje Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, predoči potvrdu za vozače navedenu u toj Uredbi.

Na temelju podataka koje dostavljaju države članice, Komisija pomno nadzire provedbu ovog stavka. Svake dvije godine izvješćuje Europski parlament i Vijeće o svojim nalazima i osobito ispituje proizvode li privremene kartice vozača bilo kakve negativne učinke na tržište rada i izdaju li se uobičajeno privremene kartice na ime vozača više od jednom. Komisija može predložiti odgovarajuće zakonodavne prijedloge radi revidiranja ovog stavka.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300, 14.11.2009., str. 72.).

5. Nadležna tijela države članice koja izdaje karticu dužna su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da podnositelj zahtjeva već ne posjeduje valjanu karticu vozača te moraju personalizirati karticu vozača kako bi podaci na njoj bili vidljivi i zaštićeni.

6. Valjanost kartice vozača ne prelazi pet godina.

7. Valjana kartica vozača ne poništava se niti se povlači osim ako su nadležna tijela države članice otkrila da je kartica krivotvorena ili da vozač koristi karticu koja nije njegova ili u slučaju da je kartica pribavljena na temelju lažnih potvrda i/ili krivotvorenih dokumenata. Ako mjere poništavanja ili povlačenja kartice poduzme država članica koja nije izdala određenu karticu, ta država članica bez odgode vraća karticu tijelima u države članice koja je izdala karticu te navodi razloge za poništavanje ili povlačenje. Ako se pretpostavi da će vraćanje kartice potrajati duže od dva tjedna, država članica koja poništava ili povlači karticu unutar ta dva tjedna obavještava državu članicu koja je izdala karticu o razlozima za povlačenje ili poništavanje.

8. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi spriječile krivotvorenje kartica vozača.

9. Ovim se člankom države članice ne sprječava u izdavanju kartice vozača vozaču čije je uobičajeno boravište na području države članice na koje se ne primjenjuju Ugovor o Europskoj uniji ili Ugovor o funkcioniranju Europske unije, pod uvjetom da se u takvim slučajevima primjenjuju relevantne odredbe ove Uredbe.

Članak 27.

Korištenje kartica vozača

1. Kartica vozača osobnog je karaktera.

2. Vozač može posjedovati samo jednu valjanu karticu vozača te je ovlašten koristiti isključivo svoju personaliziranu karticu vozača. Vozač ne smije koristiti karticu vozača koja je neispravna ili je istekla.

Članak 28.

Obnova kartice vozača

1. Ako vozač želi obnoviti svoju karticu vozača, on mora podnijeti zahtjev nadležnim tijelima u državi članici u kojoj se nalazi njegovo uobičajeno boravište najkasnije 15 radnih dana prije isteka valjanosti kartice.

2. Ako, u slučaju obnove, država članica vozačeva uobičajenog boravišta nije ona koja je izdala njegovu trenutnu karticu te ako je tijelima bivše države članice predan zahtjev za obnavljanjem kartice vozača, ona su dužna su obavijestiti tijela koja su izdala prijašnju karticu o razlozima obnavljanja kartice.

3. Ako je nadležno tijelo primilo zahtjev za produženjem kartice čiji se datum isteka približava, to tijelo izdaje novu

karticu prije isteka valjanosti, pod uvjetom da je zahtjev poslan u vremenskom roku navedenom u stavku 1.

Članak 29.

Ukradene, izgubljene ili neispravne kartice vozača

1. Tijelo zaduženo za izdavanje kartica vodi evidenciju o izdanim, ukradenim, izgubljenim ili neispravnim karticama vozača najmanje u vremenskom razdoblju trajanja valjanosti kartice.

2. Ako je kartica vozača oštećena ili neispravna, vozač je vraća nadležnom tijelu države članice u kojoj se nalazi njegovo uobičajeno boravište. Krađa kartice vozača službeno se prijavljuje nadležnim tijelima države članice u kojoj je kartica ukradena.

3. Sveki gubitak kartice vozača prijavljuje se u obliku službene izjave nadležnim tijelima države članice u kojoj je kartica izdana te nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi uobičajeno boravište vozača ako boravište nije u državi članici koja je izdala karticu.

4. Ako je kartica vozača oštećena, neispravna, izgubljena ili ukradena, vozač u roku od sedam kalendarskih dana podnosi zahtjev za zamjenom kartice nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi njegovo uobičajeno boravište. Ta tijela izdaju zamjensku karticu u roku od osam radnih dana nakon primitka detaljnoga zahtjeva za zamjenom kartice.

5. U slučajevima navedenima u stavku 4. vozač može nastaviti s vožnjom bez kartice vozača najviše 15 kalendarskih dana ili dulje ako je to nužno za vraćanje vozila u prostor u kojem mu je baza, pod uvjetom da vozač može dokazati da tijekom tog razdoblja nije mogao pokazati ili koristiti karticu.

Članak 30.

Uzajamno priznavanje i zamjena kartica vozača

1. Kartice vozača koje izdaju države članice uzajamno se priznaju.

2. Ako vlasnik valjane kartice vozača izdane u jednoj državi članici ima uobičajeno boravište u drugoj državi članici, on može zahtijevati zamjenu svoje kartice istovjetnom karticom druge države članice. Država članica koja provodi zamjenu dužna je provjeriti je li izdana kartica još uvijek valjana.

3. Države članice koje provode zamjenu vraćaju staru karticu tijelima države članice koja je karticu izdala te navode razloge za zamjenu.

4. Ako država članica nadomješta ili zamjenjuje karticu vozača, nadomještanje ili zamjena te bilo kakvo naknadno nadomještanje ili zamjena moraju biti evidentirane u toj državi članici.

Članak 31.**Elektronička razmjena podataka o karticama vozača**

1. Kako bi se osiguralo da podnositelj zahtjeva već ne posjeduje valjanu karticu vozača iz članka 26., države članice vode nacionalne elektroničke evidencije koje sadržavaju sljedeće podatke o karticama vozača, uključujući podatke iz članka 26. stavka 4, tijekom razdoblja koje odgovara barem razdoblju trajanja valjanosti kartica:

- prezime i ime vozača,
- datum rođenja i, ako je taj podatak dostupan, mjesto rođenja vozača,
- broj valjane vozačke dozvole i zemlju izdavanja vozačke dozvole (ako je to potrebno),
- status kartice vozača,
- broj kartice vozača.

2. Komisija i države članice poduzimaju sve nužne mjere kako bi se osiguralo da su elektroničke evidencije povezane i dostupne u cijeloj Uniji putem sustava za razmjenu poruka TACHOnet navedenog u Preporuci 2010/19/EU ili kompatibilnog sustava. Ako se upotrebljava kompatibilan sustav, razmjena elektroničkih podataka s ostalim državama članicama moguća je preko sustava za razmjenu poruka TACHOnet.

3. Pri izdavanju, zamjeni i, kada je to potrebno, obnavljanju kartice vozača, države članice putem razmjene elektroničkih podataka provjeravaju posjeduje li već vozač valjanu karticu vozača. Razmijenjeni podaci ograničeni su na podatke potrebne za navedenu provjeru.

4. Službenici za kontrolu mogu imati pristup elektroničkoj evidenciji radi provjere statusa kartice vozača.

5. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila zajedničke postupke i specifikacije potrebne za međusobnu povezanost iz stavka 2., uključujući format razmijenjenih podataka, tehničke postupke za elektroničko korištenje nacionalnih elektroničkih evidencija, postupke za pristup podacima te sigurnosne mehanizme. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

POGLAVLJE VI.

UPOTREBA OPREME

Članak 32.**Ispravna uporaba tahografa**

1. Prijevozna poduzeća i vozači moraju osigurati ispravan rad i pravilnu uporabu digitalnih tahografa i kartica vozača. Prijevozna poduzeća i vozači koji koriste analogne tahografe osiguravaju njihov ispravan rad te pravilno korištenje tahografskih listića.

2. Digitalni tahografi ne smiju biti podešeni tako da se automatski prebacuju na određenu kategoriju aktivnosti kada su motor ili sklopka za paljenje vozila isključeni, osim ako vozaču ostaje mogućnost manualnog biranja odgovarajuće kategorije aktivnosti.

3. Zabranjeno je krivotvorenje, prikrivanje, tajenje ili uništavanje podataka zabilježenih na tahografskom listiću ili podataka pohranjenih u tahografu ili kartici vozača ili podataka ispisanih s tahografa. Zabranjeno je svako rukovanje tahografom, tahografskim listićem ili karticom vozača koje može dovesti do krivotvorenja, tajenja ili uništavanja podataka i/ili ispisanih informacija. Nijedan uređaj koji bi se mogao koristiti u te svrhe ne smije biti prisutan u vozilu.

4. U vozilu se ne smije nalaziti više od jednoga tahografa osim u slučaju terenskih ispitivanja iz članka 21.

5. Države članice moraju zabraniti proizvodnju, distribuciju, promoviranje i/ili prodaju uređaja osmišljenih i/ili namijenjenih manipulaciji tahografima.

Članak 33.**Odgovornost prijevoznih poduzeća**

1. Prijevozna poduzeća odgovorna su za osiguravanje da su njihovi vozači odgovarajuće osposobljeni i upućeni u pogledu ispravnog funkcioniranja tahografa, digitalnog ili analognog, te su dužna provoditi redovite provjere kako bi osigurala da njihovi vozači na ispravan način upotrebljavaju tahografe te svojim vozačima ne smiju davati izravne ni neizravne poticaje koji bi mogli potaknuti zlouporabu tahografa.

Prijevozna poduzeća moraju izdati dovoljan broj tahografskih listića vozačima vozila opremljenih analognim tahografima, imajući u vidu činjenicu da su tahografski listići osobne prirode te uzimajući u obzir trajanje usluge i moguću potrebu za zamjenom tahografskih listića koji su oštećeni ili koje je oduzeo ovlašteni službenik koji obavlja kontrolu. Prijevozna poduzeća izdaju vozačima isključivo tahografske listiće koji odgovaraju odobrenom uzorku i mogu se koristiti s uređajem ugrađenim u vozilu.

Ako je vozilo opremljeno digitalnim tahografom, prijevozna poduzeća i vozač moraju se pobrinuti da se, uzimajući u obzir trajanje usluge, ispisivanje podataka s tahografa na zahtjev službenika za kontrolu može ispravno provesti u slučaju pregleda.

2. Prijevozna poduzeća čuvaju tahografske listiće i ispise kada god su ispisi generirani u skladu s člankom 35., kronološkim redom i u čitkom obliku najmanje godinu dana nakon njihove uporabe te daje njihove kopije vozačima koji ih zatraže. Prijevozna poduzeća također vozaču koji to zahtijeva izdaju kopije podataka preuzetih s kartica vozača zajedno s ispisanim papirnatim verzijama tih kopija. Tahografski listići, ispisi i preuzeti podaci predočuju se ili predaju na zahtjev bilo kojeg ovlaštenog službenika koji obavlja kontrolu.

3. Prijevozna poduzeća odgovorno je za kršenja ove Uredbe koja počine njihovi vozači ili osobe koje poduzećima stoje na raspolaganju. Međutim, države članice mogu tu odgovornost uvjetovati kršenjem stavka 1. prvog podstavka ovoga članka te članka 10. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 561/2006 od strane prijevoznog poduzeća.

Članak 34.

Korištenje kartica vozača i tahografskih listića

1. Vozači moraju koristiti tahografske listiće ili kartice vozača svaki dan tijekom vožnje, počevši od trenutka kada preuzmu vozilo. Tahografski listić ili kartica vozača ne vade se prije kraja dnevnog radnog vremena, osim ako je to odobreno. Tahografski listić ili kartica vozača ne smiju se koristiti dulje od razdoblja za koje su namijenjeni.

2. Vozači moraju na odgovarajući način zaštititi tahografske listiće ili kartice vozača te ne smiju koristiti prljave ili oštećene tahografske listiće ili kartice vozača.

3. Ako se zbog udaljenosti od vozila vozač ne može koristiti tahografom ugrađenim u vozilo, vremenska razdoblja iz stavka 5. točke (b) podtočkama ii., iii. i iv.:

- (a) ako je vozilo opremljeno analognim tahografom, unose se na tahografski listić ručno, automatskim bilježenjem ili na druge načine, čitko i bez prljanja tahografskog listića; ili
- (b) ako je vozilo opremljeno digitalnim tahografom, unose se na karticu vozača upotrebom sustava ručnog bilježenja koji se nalazi na tahografu.

Države članice ne zahtijevaju od vozača zahtjev za predočenje obrazaca za potvrđivanje njihovih aktivnosti u vrijeme dok nisu bili u vozilu.

4. Ako se u vozilu opremljenom digitalnim tahografom nalazi više od jednog vozača, svaki vozač mora se pobrinuti da je njegova kartica vozača umetnuta u odgovarajući utor na tahografu.

Ako se u vozilu opremljenom analognim tahografom nalazi više od jednog vozača, vozači prema potrebi mijenjaju tahografske listiće kako bi se relevantni podaci zabilježili na tahografskom listiću onog vozača koji vozi.

5. Vozači moraju:

- (a) osigurati da vrijeme zabilježeno na tahografskom listiću bude usklađeno sa službenim vremenom u državi u kojoj je vozilo registrirano;
- (b) koristiti prekidače koji omogućuju da se sljedeća vremenska razdoblja zapisuju zasebno i različito:
 - i. pod znakom : vrijeme vožnje;

- ii. pod znakom : „drugi rad”, što znači sve aktivnosti koje nisu vožnja, kako je određeno u članku 3. točki (a) Direktive 2002/15/EZ, uključujući bilo kakav rad za istog poslodavca ili druge poslodavce u prometnom sektoru ili izvan njega;

- iii. pod znakom : „raspoloživost” kako je određeno u članku 3. točki (b) Direktive 2002/15/EZ;

- iv. pod znakom : stanke ili odmor.

6. Svaki vozač vozila opremljenog analognim tahografom unosi sljedeće podatke na svoj tahografski listić:

- (a) kada započne s korištenjem tahografskog listića — svoje prezime i ime;
- (b) datum i mjesto početka te datum i mjesto završetka korištenja tahografskog listića;
- (c) registarski broj svakog vozila koje mu je dodijeljeno, za prvu vožnju zabilježenu na tahografskom listiću te, u slučaju promjene vozila, tijekom korištenja listića;
- (d) stanje brojača kilometara:
 - i. na početku prve vožnje zabilježene na tahografskom listiću;
 - ii. na kraju posljednje vožnje zabilježene na tahografskom listiću;
 - iii. u slučaju promjene vozila tijekom radnoga dana, stanje brojača kilometara u prvom vozilu dodijeljenom vozaču te stanje u sljedećem dodijeljenom vozilu;
- (e) vrijeme svake promjene vozila.

7. Vozač unosi u digitalni tahograf simbole zemalja u kojima je započeto i završeno dnevno radno vrijeme. Međutim, država članica može od vozača vozila zaduženih za prijevoz unutar njezinoga područja zahtijevati unošenje detaljnijih zemljopisnih specifikacija uz simbol zemlje, pod uvjetom da je država članica te detaljnije zemljopisne specifikacije priopćila Komisiji prije 1. travnja 1998.

Vozači nisu obvezni unositi podatke iz prve rečenice prvog podstavka ako tahograf automatski bilježi podatke o položaju u skladu s člankom 8.

Članak 35.

Oštećene kartice vozača i oštećeni tahografski listići

1. Ako su tahografski listić s podacima ili kartica vozača oštećeni, vozač mora čuvati oštećeni tahografski listić ili karticu vozača zajedno sa svakim tahografskim listićem koji je koristio u njegovu zamjenu.

2. Ako je kartica vozača oštećena, neispravna, izgubljena ili ukradena, vozač mora:

(a) na početku vožnje ispisati detalje o vozilu kojim upravlja te na taj ispis unijeti sljedeće:

i. detalje koji omogućuju identifikaciju vozača (ime, broj kartice vozača ili broj vozačke dozvole), uključujući njegov potpis;

ii. razdoblja navedena u članku 34. stavku 5. točki (b) podtočkama ii., iii. i iv.

(b) po završetku vožnje, ispisati podatke o vremenskim razdobljima koja je tahograf zabilježio, zabilježiti sva razdoblja u kojima je obavljao ostale aktivnosti, zabilježiti dostupnost i odmor uzet od vremena ispisivanja izvršenog na početku vožnje ako to nije zabilježio tahograf te navesti na tom dokumentu detalje koji omogućavaju identifikaciju vozača (ime, broj kartice vozača ili broj vozačke dozvole), uključujući vozačev potpis.

Članak 36.

Isprave koje vozač mora posjedovati

1. Ako vozač upravlja vozilom opremljenim analognim tahografom, on mora predočiti, uvijek kada to zatraži ovlašteni službenik koji obavlja kontrolu:

i. tahografske listiće za tekući dan te listiće koje je vozač koristio prethodnih 28 dana;

ii. karticu vozača, ako je posjeduje; i

iii. svu ručnu evidenciju i ispise izvršene tijekom tekućeg dana i u prethodnih 28 dana u skladu s ovom Uredbom i Uredbom (EZ) br. 561/2006.

2. Ako vozač upravlja vozilom opremljenim digitalnim tahografom, on mora predočiti, uvijek kada to zatraži ovlašteni službenik koji obavlja kontrolu:

i. svoju karticu vozača;

ii. svu ručnu evidenciju i ispise izvršene tijekom tekućeg dana i u prethodnih 28 dana u skladu s ovom Uredbom i Uredbom (EZ) br. 561/2006;

iii. tahografske listiće za razdoblje navedeno u podtočki ii. tijekom kojeg je upravljao vozilom opremljenim analognim tahografom.

3. Ovlašteni službenik koji obavlja kontrolu može provjeriti sukladnost s Uredbom (EZ) br. 561/2006 analizom tahografskih listića, analizom prikazanih, ispisanih ili preuzetih podataka zabilježenih u tahografu ili kartici vozača ili, ako to nije

moguće, bilo kojeg drugog popratnog dokumenta kojim se dokazuje nepridržavanje odredaba, poput članka 29. stavka 2. i članka 37. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 37.

Postupci u slučaju neispravnog uređaja

1. U slučaju kvara ili neispravnoga rada tahografa prijevozno poduzeće mora dati uređaj na popravak ovlaštenome instalateru ili radionici čim to okolnosti dopuste.

Ako se vozilo ne može vratiti u prostore prijevoznog poduzeća u roku od tjedan dana od dana nastanka kvara ili dana otkrića nepravilnosti u radu, popravak se obavlja na putu.

Mjere koje države članice poduzimaju na temelju članka 41. nadležnim tijelima daju ovlasti da zabrane upotrebu vozila ako kvar ili neispravan rad nisu uklonjeni, kako je određeno u prvom i drugom podstavku ovog stavka, u mjeri u kojoj je to u skladu s nacionalnim zakonodavstvom dotične države članice.

2. Za vrijeme dok tahograf ne radi ili radi neispravno, vozač mora zabilježiti podatke koji omogućuju njegovu identifikaciju (ime, broj kartice vozača ili broj vozačke dozvole), potpisati te zabilježiti podatke za razna vremenska razdoblja koja tahograf nije ispravno zabilježio ili ispisao:

(a) na tahografski listić ili listiće; ili

(b) na privremeni listić koji se prilaže tahografskom listiću ili čuva zajedno s karticom vozača.

POGLAVLJE VII.

PRIMJENA I SANKCIJE

Članak 38.

Službenici za kontrolu

1. Kako bi se na učinkovit način nadzirala usklađenost s ovom Uredbom, ovlašteni službenici za kontrolu na raspolaganju imaju dostatnu opremu i prikladne zakonske ovlasti koje im omogućuju izvršavanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Uredbom. Ta oprema osobito uključuje:

(a) kontrolne kartice uz pomoć kojih je moguće pristupiti podacima zabilježenima u tahografima i tahografskim karticama, a opcionalno i na karticama radionice;

(b) alate potrebne za preuzimanje datoteka s podacima iz jedinica u vozilu i tahografskih kartica te mogućnost analize takvih datoteka s podacima i podataka ispisanih s digitalnih tahografa u kombinaciji s tahografskim listićima ili grafovima s analognih tahografa.

2. Ako službenici za kontrolu nakon provođenja provjere pronađu dovoljno dokaza koji upućuju na osnovanu sumnju ili prijevaru, dodjeljuju im se ovlasti da vozilo usmjere prema ovlaštenoj radionici u kojem će se provesti daljnja ispitivanja radi provjeravanja da tahograf:

- (a) ispravno funkcionira;
- (b) bilježi i pohranjuje podatke na ispravan način te da su parametri kalibracije ispravni.

3. Službenicima za kontrolu dodjeljuju se ovlasti da od ovlaštenih radionica zahtijevaju provođenje ispitivanja iz stavka 2. i posebnih ispitivanja osmišljenih za otkrivanje prisutnosti uređaja za manipulaciju. Ako se otkriju uređaji za manipulaciju, oprema, uključujući i sam uređaj, jedinica u vozilu ili njegove sastavnice i kartica vozača mogu se ukloniti iz vozila i mogu se upotrijebiti kao dokaz u skladu s nacionalnim postupovnim pravilima koji se odnose na postupanje s takvim dokazima.

4. Službenici za kontrolu koriste se, kad je to primjereno, mogućnošću provjere tahografa i kartica vozača koji su na mjestu događaja prilikom provjere prostora poduzeća.

Članak 39.

Osposobljavanje službenika za kontrolu

1. Države članice moraju se pobrinuti da su službenici za kontrolu na odgovarajući način osposobljeni za analizu zabilježenih podataka i provjeru tahografâ kako bi se uspostavile učinkovite i usklađene aktivnosti provjere i osigurala provedba.

2. Države članice moraju obavijestiti Komisiju o zahtjevima za osposobljavanjem službenika za kontrolu do ... (*).

3. Komisija provedbenim aktima donosi mjere u kojima je određen sadržaj početnog i trajnog osposobljavanja službenika za kontrolu, uključujući osposobljavanje u odnosu na tehnike provođenja ciljanih provjera i otkrivanja uređaja za manipulaciju te razotkrivanja prijevara. Te mjere uključuju smjernice za olakšavanje provedbe relevantnih odredaba ove Uredbe i Uredbe (EZ) br. 561/2006. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

4. Države članice uključuju sadržaj koji određuje Komisija u osposobljavanje za službenike za kontrolu.

Članak 40.

Uzajamna pomoć

Države članice jedna drugoj pomažu u primjeni ove Uredbe i provjeri sukladnosti s ovom Uredbom.

U okviru te uzajamne pomoći, nadležna tijela država članica, posebno, jedna drugima redovito šalju sve dostupne informacije koje se tiču kršenja ove Uredbe od strane instalatera i radionica, oblike manipulacije te kazne za takva kršenja.

(*) 30 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 41.

Sankcije

1. Države članice, u skladu s nacionalnim ustavnim odredbama, utvrđuju pravila o sankcijama u slučaju kršenja ove Uredbe te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale provedbu tih pravila. Te sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne, odvraćajuće, i nediskriminirajuće te moraju biti u skladu s kategorijama kršenja određenima u Direktivi 2006/22/EZ.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o tim mjerama i pravilima o sankcijama do... (**). One obavješćuju Komisiju o svim naknadnim izmjenama tih mjera.

POGLAVLJE VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 42.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne ponudi svoje mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenoga akta te se primjenjuje treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako se mišljenje odbora pribavlja pisanim postupkom, taj se postupak obustavlja bez rezultata ako unutar roka za davanje mišljenja predsjednik odbora tako odluči ili ako tako zatraži obična većina članova odbora.

Članak 43.

Forum o tahografu

1. Forum o tahografu uspostavlja se kako bi se pružila potpora dijalogu o tehničkim aspektima vezanima uz tahografe među stručnjacima u državama članicama, članovima Odbora iz članka 40. i stručnjacima iz trećih zemalja u kojima se upotrebljava tahograf u skladu s Sporazumom AETR.

2. Države članice trebale bi za potrebe Forumu o tahografu odrediti stručnjake koji se odabiru među stručnjacima koji sudjeluju u radu Odbora iz članka 42.

3. Forumu o tahografu mogu prisustvovati i stručnjaci iz zainteresiranih trećih zemalja izvan koje su potpisnice Sporazuma AETR.

(**) Dvije godine od stupanja na snagu ove Uredbe.

4. Pozivaju se zainteresirane strane, predstavnici proizvođača vozila, proizvođači tahografa, socijalni partneri i Europski nadzornik za zaštitu podataka da prisustvuju Forumu o tahografu.

5. Forum o tahografu donosi svoja postupovna pravila.

6. Forum o tahografu sastaje se najmanje jednom godišnje.

Članak 44.

Obavješćivanje o nacionalnim mjerama

Države članice dužne su obavijestiti Komisiju o sadržaju zakona, uredbi i administrativnih odredaba koje su usvojile u području primjene ove Uredbe najkasnije 30 dana nakon što su ih donijele te prvi put do ... (*).

Članak 45.

Izmjena Uredbe (EZ) br. 561/2006

Uredba (EZ) br. 561/2006 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 3. slijedeća točka umeće se nakon točke (a):

„(aa) vozila ili kombinacije vozila s najvećom dopuštenom masom koja ne prelazi 7,5 tona koja se upotrebljavaju za prijevoz materijala, opreme ili strojeva i koje vozač upotrebljava prilikom izvođenja posla te koji se upotrebljavaju isključivo unutar radijusa od 100 km od poduzeća i pod uvjetom da vožnja vozila nije glavna djelatnost vozača.”;

2. članak 13. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u točkama (d), (f) i (p), riječi „50 kilometara” i „50 km” zamjenjuju se riječima „100 km”;

(b) točka (d) prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„(d) vozila ili skupovi vozila najveće dopuštene mase koja ne prelazi 7,5 tona te ih koriste univerzalni pružatelji usluga definirani u članku 2. stavku 13. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (*) radi dostave pošiljaka u sklopu univerzalne usluge.”.

(*) SL L 15, 21.1.1998., str. 14.

Članak 46.

Prijelazne mjere

Ako provedbeni akti iz ove Uredbe još ne budu doneseni, kako bi se mogli primjenjivati u trenutku primjene ove Uredbe, odredbe Uredbe (EEZ) br. 3821/85, uključujući Priloga I.B toj Uredbi, nastavljaju se primjenjivati u prijelaznom razdoblju do datuma početka primjene provedbenih akata iz ove Uredbe.

Članak 47.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EEZ) br. 3821/85 stavlja se izvan snage. Upućivanja na Uredbu stavlenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu.

Članak 48.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Podložno prijelaznim mjerama iz članka 46., ova Uredba primjenjuje se s učinkom od ... (**). Međutim, članci 24., 34. i 45. primjenjuju s učinkom od ... (**).

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u

Za Europski parlament
Predsjednik

...

Za Vijeće
Predsjednik

...

(*) 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

(**) Dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe.
(***) Godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

PRILOG I.

ZAHTJEVI U POGLEDU IZRADE, ISPITIVANJA, UGRADNJE I PREGLEDA ZA ANALOGNE TAHOGRAFE

I. DEFINICIJE

U ovom Prilogu:

- (a) „uređaj za bilježenje podataka” ili „analogni tahograf” znači:

uređaj koji se ugrađuje u cestovna vozila u svrhu pokazivanja i automatskog ili poluautomatskog bilježenja podataka o kretanju tih vozila kao i detalje o određenim razdobljima aktivnosti njihovih vozača;

- (b) „konstanta uređaja za bilježenje podataka” znači:

brojčana veličina koja navodi vrijednost ulaznog signala potrebnog za pokazivanje i bilježenje duljine prijeđenog puta od jednog kilometra; ta konstanta mora biti izražena u okretajima po kilometru ($k = \dots$ okr/km) ili u impulsima po kilometru ($k = \dots$ imp/km);

- (c) „koeficijent vozila” znači:

brojčana veličina koja navodi vrijednost izlaznog signala koji nastaje na priključnom mjestu uređaja za bilježenje podataka i vozila (na mjenjaču ili osovini kotača) u normalnim uvjetima ispitivanja duljine prijeđenog puta od jednog kilometra (vidjeti dio VI. točku 4. ovog Priloga). Koeficijent se izražava brojem okretaja po kilometru ($w = \dots$ okr/km) ili impulsima po kilometru ($w = \dots$ imp/km);

- (d) „djelatni opseg guma kotača vozila” znači:

srednja vrijednost prijeđenog puta pogonskog kotača kod punog okretaja; mjerenje tog puta mora se obavljati u normalnim uvjetima ispitivanja (vidjeti dio VI. točku 4. ovog Priloga) i izražava se u obliku: $1 = \dots$ mm.

II. OPĆA OBILJEŽJA I FUNKCIJE UREĐAJA ZA BILJEŽENJE PODATAKA

Uređaj za bilježenje podataka mora bilježiti sljedeće:

1. duljinu prijeđenog puta vozila;
2. brzinu vozila;
3. vrijeme vožnje;
4. druga razdoblja rada ili dostupnosti;
5. stanke od posla i dnevni odmor;
6. otvaranje kućišta u koje je umetnut tahografski listić.
7. za elektronički uređaj za bilježenje podataka koji funkcionira uz pomoć signala koji se elektroničkim putem prenose od senzora udaljenosti i brzine, bilo koji prekid napajanja uređaja za bilježenje podataka koji prelazi 100 milisekundi (osim osvjetljenja) u napajanju senzora udaljenosti i brzine i bilo koje ometanje u putu signala do senzora udaljenosti i brzine.

U vozilima s dva vozača uređaj mora omogućavati da se na dva različita tahografska listića istodobno i odvojeno bilježe podaci za razdoblja navedena u prvom podstavku točkama 3., 4. i 5.

III. IZRADBENI ZAHTJEVI ZA UREĐAJ ZA BILJEŽENJE PODATAKA

(a) **Opći zahtjevi**

1. Uređaj za bilježenje podataka uključuje sljedeće:

1.1. Pokazni dijelovi koji pokazuju:

- duljinu prijeđenog puta (brojač kilometara),
- brzinu (brzinomjer),
- vrijeme (sat).

1.2. Zapisni dijelovi koji obuhvaćaju:

- uređaj za bilježenje prijeđenog puta vozila,
- uređaj za bilježenje brzine,
- jedan ili dva uređaja za bilježenje podataka koji ispunjavaju uvjete iz točke (c) podtočke 4.

1.3. Oprema kojom se na tahografskom listiću pojedinačno bilježi:

- svaki otvor kućišta u koje je umetnut tahografski listić,
- za elektronički uređaj za bilježenje podataka, kako je određeno u dijelu II. prvom stavku točki 7., svaki prekid u napajanju uređaja za bilježenje podataka koji prelazi 100 milisekundi (osim osvjetljenja), najkasnije prilikom ponovnog uključivanja napajanja,
- za elektronički uređaj za bilježenje podataka, kako je određeno u dijelu II. prvom stavku točki 7., svaki prekid napajanja senzora za udaljenost i brzinu koji prelazi 100 milisekundi i bilo koje ometanje u putu signala do senzora za udaljenost i brzinu.

2. Moguća prisutnost dodatne opreme na uređajima koja nije navedena u točki 1. ne smije ometati ispravan rad propisanih uređaja ili njihovo očitavanje.

Oprema se na odobrenje predaje skupa s takvim dodatnim uređajima.

3. *Materijali*

3.1. Svi sastavni dijelovi uređaja za bilježenje podataka moraju biti načinjeni od dovoljno stabilnih i mehanički otpornih materijala stabilnih elektromagnetskih obilježja.

3.2. Svaka izmjena u sastavnom dijelu uređaja ili vrsti materijala upotrijebljenih u njegovoj proizvodnji mora, prije nego što se primijeni u proizvodnji, dobiti odobrenje nadležnog tijela koje je izdalo certifikat o homologaciji za uređaj.

4. *Mjerenje prijeđene udaljenosti*

Prijeđene udaljenosti mogu se mjeriti i bilježiti:

- pri kretanju vozila unaprijed i unatrag, ili
- samo pri kretanju vozila unaprijed.

Nijedno bilježenje kretanja unatrag ne smije ni u kojem slučaju utjecati na jasnoću i točnost ostalih zabilježenih podataka.

5. Mjerenje brzine

- 5.1. Brzina se mjeri u rasponu navedenom u certifikatu o homologaciji.
- 5.2. Vlastita frekvencija i prigušenje mjernog uređaja moraju biti takvi da instrumenti koji pokazuju i bilježe brzinu mogu, u okviru mjernog područja, slijediti promjenu brzine od 2m/s^2 , ne prelazeći granice najvećih dopuštenih pogrešaka.

6. Mjerenje vremena (sat)

- 6.1. Komanda mehanizma za namještanje sata mora biti smještena unutar kućišta s tahografskim listićem; svako otvaranje tog kućišta mora se automatski zabilježiti na tahografskom listiću.
 - 6.2. Ako mehanizmom koji pomiče tahografski listić upravlja sat, taj sat mora, nakon što se do kraja navije, ispravno raditi najmanje 10 % dulje nego što traje bilježenje, što ovisi o najvećoj količini listova u uređaju.
- #### 7. Osvjetljenje i zaštita
- 7.1. Pokazni dijelovi uređaja moraju biti opremljeni odgovarajućim osvjetljenjem koje ne zasljepljuje.
 - 7.2. U normalnim uvjetima svi unutarnji dijelovi uređaja moraju biti zaštićeni od vlage i prašine. Osim toga, mora ih se zaštititi od dodira kućištima koja imaju propisana mjesta za pečačenje.

(b) Pokazni dijelovi

1. Pokazivač duljine prijeđenog puta (brojač kilometara)

- 1.1. Vrijednost najmanjeg mjernog stupnjevanja na ljestvici instrumenta koji pokazuje prijeđenu udaljenost mora biti 0,1 kilometar. Brojke koje označuju svakih 100 metara prijeđenog puta moraju se jasno razlikovati od onih koje predstavljaju cijele kilometre.
- 1.2. Brojke na brojaču kilometara moraju biti jasno čitljive i biti visine od najmanje 4 mm.
- 1.3. Brojač kilometara mora omogućiti prikaz od najmanje 99 999,9 kilometara.

2. Pokazivač brzine (brzinomjer)

- 2.1. Unutar mjernog područja ljestvica brzine mora biti jednakomjerno podijeljena od 1, 2, 5 ili 10 kilometara na sat. Vrijednost stupnjevanja brzine (razmak između dvije uzastopne oznake) ne smije prelaziti 10 % od najveće vrijednosti brzine koju ljestvica pokazuje.
- 2.2. Nije potrebno brojčano označivanje izvan mjernog područja.
- 2.3. Duljina svakog razmaka na ljestvici koji predstavlja promjenu brzine od 10 kilometara na sat ne smije biti manja od 10 milimetara.
- 2.4. Na pokazivaču s kazaljkom udaljenost između kazaljke i ljestvice ne smije biti veća od tri milimetra.

3. Pokazivač vremena (sat)

Pokazivač vremena mora biti vidljiv izvana, a očitavanje mora biti pouzdano, jednostavno i nedvojbeno.

(c) Zapisni dijelovi

1. Opći zahtjevi

- 1.1. Svaki uređaj, bez obzira na oblik listića (vrpca ili disk), mora imati oznaku koja omogućava pravilno umetanje tahografskog listića tako da vrijeme označeno na listu odgovara vremenu koje pokazuje sat.

- 1.2. Mehanizam koji pomiče tahografski listić mora omogućiti da se listić pomiče bez praznog hoda te da se može u svako vrijeme umetnuti i izvaditi.
- 1.3. Kod tahografskih listića u obliku diska mehanizmom za pomicanje mora upravljati mehanizam sata. U tom slučaju okretanje tahografskog listića mora biti neprekidno i ravnomjerno s brzinom ne manjom od sedam milimetara na sat, mjereno na unutarnjem rubu plohe za bilježenje brzine vozila. Kod uređaja u obliku vrpce čiji je mehanizam za pomicanje tahografskog listića kontroliran mehanizmom sata, brzina pravocrtnog pomicanja mora biti najmanje 10 milimetara na sat.
- 1.4. Duljina prijeđenog puta vozila, brzina vozila i svako otvaranje kućišta s tahografskim listićem ili listićima moraju se bilježiti automatski.

2. *Bilježenje duljine prijeđenog puta*

- 2.1. Svaki kilometar prijeđenog puta mora biti prikazan na odgovarajućoj koordinati zapisom duljine od najmanje 1 mm.
- 2.2. Čak i pri brzinama koje dosežu gornju granicu mjernog područja, zapis duljine prijeđenog puta mora biti jasno čitljiv.

3. *Bilježenje brzine*

- 3.1. Bez obzira na oblik tahografskog listića, pisaljka za brzinu mora biti vođena pravocrtno i okomito na smjer pomicanja lista. Međutim, kretanje pisaljke može biti i kružno ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

- trag crtanja pisaljke mora biti okomit na srednji opseg kruga (kod tahografskih listića u obliku diska) ili na os plohe (kod tahografskih listića u obliku vrpce) predviđene za bilježenje brzine,
- odnos između polumjera zakrivljenosti traga nacrtanog pisaljkom prema širini polja predviđenog za bilježenje linearne brzine ne smije biti manji od 2,4:1, neovisno o obliku tahografskog listića,
- oznake na vremenskoj ljestvici moraju na zapisnoj plohi presijecati krivulju istog polumjera kao što ga ima trag koji crta pisaljka. Razmak između oznaka na vremenskoj ljestvici mora prikazivati vremenski odsječak koji nije dulji od jednog sata.

- 3.2. Svaka promjena brzine od 10 kilometara na sat mora biti prikazana na odgovarajućoj koordinati zapisom duljine od najmanje 1,5 milimetra.

4. *Bilježenje vremena*

- 4.1. Uređaj za bilježenje podataka mora biti izrađen tako da je prema potrebi moguće pomoću prekidača automatski i zasebno bilježiti četiri razdoblja kako je naznačeno u članku 34. točki (b) podtočkama ii, iii, i iv. ove Uredbe.
- 4.2. Na temelju značajki zabilježenih tragova, njihovih relativnih položaja i, ako je potrebno, oznaka navedenih u članku 34. ove Uredbe, mora nedvojbeno biti jasna razlika između različitih razdoblja.

Različita vremenska razdoblja trebaju se na zapisu razlikovati različitim debljinama relevantnih tragova ili bilo kojim drugim sustavom koji osigurava barem jednaku učinkovitost u pogledu očitavanja i tumačenja zapisa.

- 4.3. Ako je posada vozila sastavljena od više od jednog vozača, zapisi iz točke 4.1. moraju biti na odvojenim tahografskim listićima, pri čemu se svakom vozaču dodjeljuje jedan. U tom slučaju pomicanjem odvojenih tahografskih listića mora upravljati jedan mehanizam ili sinkronizirani odvojeni mehanizmi.

(d) **Mehanizam za zatvaranje**

1. Kućište u koje je umetnut tahografski listić ili listići i u kojem se nalazi mehanizam za namještanje sata mora biti opremljeno sigurnosnom napravom protiv otvaranja.
2. Svako otvaranje kućišta u koje je umetnut tahografski listić ili listići i u kojem se nalazi mehanizam za namještanje sata automatski se zapisuje na tahografskom listiću, odnosno na listićima.

(e) Oznake

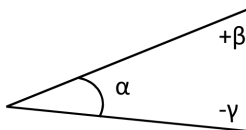
1. Na prednjoj strani uređaja moraju biti sljedeće oznake:

- mjerna jedinica prijeđenog puta s kraticom „km” neposredno do brojača kilometara,
- oznaka „km/h” blizu ljestvice brzine,
- mjerno područje brzinomjera u obliku „Vmin. .. km/h, Vmax. .. km/h”, ova oznaka nije potrebna ako je to prikazano na opisnoj pločici uređaja.

Međutim, ti zahtjevi ne vrijede za uređaje za bilježenje podataka odobrene prije 10. kolovoza 1970.

2. Opisna pločica mora biti ugrađena u uređaj i imati sljedeće oznake vidljive na uređaju nakon ugradnje:

- naziv i adresu proizvođača uređaja,
- tvornički broj i godinu proizvodnje,
- oznaku homologacije uređaja,
- konstantu „k” uređaja u obliku „k = ... okr/km” ili „k = ... imp/km”,
- moguće je i mjerno područje brzinomjera u obliku propisanom u točki 1.,
- ako je uređaj osjetljiv na nagib tako da to utječe na prekoračenje dopuštenih granica pogrešaka uređaja, dopušteni kut u obliku:

pri čemu je α kut koji je izmjeren iz vodoravnog položaja prednje strane uređaja (okrenute prema gore) i u kojem je položaju uređaj kalibriran, a kutovi β i γ prikazuju najveći dopušten otklon prema gore, odnosno, prema dolje od kuta α .

(f) Najveće dopuštene pogreške uređaja (pokazni i zapisni dijelovi uređaja)

1. Na ispitnom mjestu prije ugradnje:

(a) za duljinu prijeđenog puta:

1 % više ili manje od stvarne duljine, uz uvjet da mjerena udaljenost nije manja od jednog kilometra;

- (b) za brzinu:
- 3 km/h više ili manje od stvarne brzine;
- (c) za vrijeme:
- ± dvije minute na dan, a najviše 10 minuta nakon sedam dana, ako rad sata bez navijanja nije kraći od sedam dana.
2. Kod ugradnje:
- (a) za duljinu prijeđenog puta:
- 2 % više ili manje od stvarne duljine, uz uvjet da mjerena udaljenost nije manja od jednog kilometra;
- (b) za brzinu:
- 4 km/h više ili manje od stvarne brzine;
- (c) za vrijeme:
- ± dvije minute na dan, ili
- ± 10 minuta na sedam dana.
3. Tijekom uporabe:
- (a) za duljinu prijeđenog puta:
- 4 % više ili manje od stvarne duljine, uz uvjet da mjerena udaljenost nije manja od jednog kilometra;
- (b) za brzinu:
- 6 km/h više ili manje od stvarne brzine;
- (c) za vrijeme:
- ± dvije minute na dan, ili
- ± 10 minuta na sedam dana.
4. Najveće dopuštene pogreške propisane u točkama 1., 2. i 3. vrijede za temperature od 0 °C do 40 °C, izmjerene u neposrednoj blizini uređaja.
5. Mjerenje najvećih dopuštenih pogrešaka propisanih u točkama 2. i 3. izvodi se u uvjetima propisanim u dijelu VI.

IV. TAHOGRAFSKI LISTIĆI

(a) **Opći zahtjevi**

1. Tahografski listići moraju biti izrađeni tako da ne ometaju uobičajen rad uređaja za bilježenje podataka te da zapisi koje sadrže budu neizbrisivi, čitljivi i prepoznatljivi.

U normalnim uvjetima vlage i temperature dimenzije tahografskih listića i svi zapisi na njima moraju ostati jednaki.

Povrh toga, mora biti moguće na tahografske listiće bilježiti podatke iz članka 34. ove Uredbe, a da ih se ne ošteti ni umanju njihova čitljivost.

U normalnim uvjetima skladištenja zapisi moraju ostati jasno čitljivi najmanje godinu dana.

2. Najmanji kapacitet bilježenja na tahografskim listićima, bez obzira na njihov oblik, mora biti 24 sata.

Ako je povezano nekoliko diskova radi povećanja kapaciteta neprekidnog bilježenja, koje se može postići bez intervencije osoblja, spojevi među različitim diskovima moraju biti izvedeni tako da zapisi na prijelaznim mjestima ne pokazuju ni prekid ni preklapanje.

(b) Plohe za bilježenje i njihove ljestvice

1. Tahografski listići moraju imati sljedeće plohe za bilježenje:

- plohu predviđenu isključivo za bilježenje podataka koji se odnose na brzinu,
- plohu predviđenu isključivo za bilježenje podataka koji se odnose na duljinu prijeđenog puta,
- jednu ili više ploha za bilježenje podataka koji se odnose na vrijeme upravljanja vozilom, druga razdoblja rada i dostupnost za stanke i dnevni odmor vozača.

2. Ploha za bilježenje brzine mora biti u razmjerima od 20 kilometara na sat ili manje. Svaka razdjelna crta mora biti obilježena brojkom odgovarajuće brzine. Kratica „km/h” mora se nalaziti najmanje na jednom mjestu plohe za bilježenje. Posljednja razdjelna crta mora se slagati s gornjom granicom mjernog područja.

3. Ploha za bilježenje duljine prijeđenog puta mora biti tako razdijeljena da broj kilometara prijeđenog puta bude lako čitljiv.

4. Ploha ili plohe za bilježenje razdoblja iz točke 1. moraju biti označene tako da se različita razdoblja mogu jasno razlikovati.

(c) Podaci koje je potrebno ispisati na tahografskim listićima

Na svakom tahografskom listiću moraju biti ispisani ovi podaci:

- naziv i adresa ili zaštitni znak proizvođača,
- oznaka odobrenja uzorka tahografskog listića,
- oznaka odobrenja za tip ili tipove uređaja u kojima se tahografski listić može upotrebljavati,
- gornja granica mjernog područja brzine izražena u kilometrima na sat.

Kako bi se ispunili minimalni dodatni zahtjevi, na svakom tahografskom listiću mora biti ispisana vremenska ljestvica koja je podijeljena tako da omogućuje izravno očitavanje svakih 15 minuta te da se vremenski odsjeci od 5 minuta mogu bez teškoće odrediti.

(d) Ploha za ručno upisivanje podataka

Tahografski listić mora imati slobodnu plohu na kojoj vozač može zapisati barem sljedeće podatke:

- prezime i ime vozača,
- datum i mjesto na kojem je počela uporaba tahografskog listića te datum i mjesto na kojem je završena njegova uporaba;
- registracijska oznaka ili oznake jednog ili više vozila koja su vozaču dodijeljena tijekom uporabe tahografskog listića,
- stanje brojača kilometara jednog ili više vozila koja su vozaču dodijeljena tijekom uporabe tahografskog listića,
- vrijeme svake promjene vozila.

V. UGRADNJA UREĐAJA ZA BILJEŽENJE PODATAKA

1. Uređaj za bilježenje podataka mora se u vozilo ugraditi tako da vozač može sa svog sjedala jasno vidjeti brzinomjer, brojač kilometara i sat, a svi dijelovi tih instrumenata, uključujući i prijenosne elemente, moraju istodobno biti zaštićeni od nenamjernih oštećenja.
2. Konstantu uređaja „k” potrebno je moći prilagoditi koeficijentu vozila „w” pomoću odgovarajuće naprave za prilagođavanje.

Vozila koja imaju dvije ili više prijenosnih odnosa osovina moraju biti opremljena preklapnom napravom pomoću koje se ti različiti prijenosni odnosi automatski dovode u odnos za koji je uređaj za bilježenje podataka prilagođen vozilu.

3. Nakon što je uređaj provjeren prilikom ugradnje, u vozilo se pokraj uređaja ili na sam uređaj na vidljivo mjestu mora staviti tipska pločica sa značajkama bitnim za uporabu uređaja. Poslije svakog pregleda kod ovlaštenog instalatera ili u ovlaštenoj radionici koji zahtijeva izmjenu u samoj ugradnji, potrebno je pričvrstiti novu tipsku pločicu sa značajkama bitnim za uporabu uređaja na mjesto prethodne.

Na tipskoj pločici moraju biti navedeni barem ovi podaci:

- naziv i adresa ili zaštitni znak ovlaštenog instalatera, radionice, ili proizvođača vozila,
- koeficijent vozila, u obliku „w = ... okr/km” ili „w = ... imp/km”,
- djelatni opseg guma na kotačima u obliku „l = ... mm”,
- datume kad su utvrđeni koeficijent vozila i kad je izmjeren djelatni opseg pogonskih kotača.

4. Pečaćenje

Sljedeći dijelovi moraju biti zapečaćeni:

- (a) naljepnica sa značajkama bitnim za uporabu uređaja za bilježenje podataka, osim ako je pričvršćena tako da se ne može ukloniti, a da se oznake na njoj ne unište;
- (b) završeci spojeva između uređaja i vozila;
- (c) naprava za prilagođavanje i spojno mjesto gdje je ona uključena u spojni vod;
- (d) preklapna naprava vozila s dvama ili više prijenosnih odnosa osovina;
- (e) spojevi naprave za prilagođavanje i preklapne naprave s drugim dijelovima uređaja za bilježenje podataka;
- (f) kućišta propisana u dijelu III. točki (a) podtočki 7.2.
- (g) svaki poklopac koji daje pristup sredstvima prilagođavanja konstante uređaja za bilježenje podataka koeficijentu vozila.

U posebnim slučajevima na uređaju za bilježenje podataka mogu biti zapečaćeni i drugi dijelovi, u skladu s certifikatom o homologaciji, a na certifikatu se moraju navesti položaji tih pečata.

Pečati navedeni pod točkama (b), (c) i (e) prvog podstavka mogu se ukloniti:

- u hitnim slučajevima,
- radi ugradnje, podešavanja ili popravljivanja uređaja za ograničavanje brzine ili svakog drugog uređaja koji doprinosi sigurnosti na cestama;

pod uvjetom da uređaj za bilježenje podataka i dalje funkcionira pouzdano i ispravno te da su ga ovlaštteni instalater ili radionica odmah nakon toga ponovno zapečatili i podesili uređaj za ograničenje brzine ili bilo koji drugi uređaj koji doprinosi sigurnosti na cestama ili u roku od sedam dana u drugim slučajevima. Za svaki slučaj uklanjanja tih pečata mora se pripremiti pismena izjava o razlozima za takav postupak koja se predaje nadležnom tijelu.

5. Kablove koji povezuju uređaj za bilježenje podataka s odašiljačem potrebno je zaštititi neprekinutim čeličnim omotačem obloženim plastikom te zaštićenim od prašine i savijenih krajeva, osim ako postoji jednaka zaštita od manipulacije uz pomoć drugih sredstava (primjerice elektronički nadzor poput šifriranja signala) kojom se može otkriti prisutnost bilo kojeg uređaja koji nije potreban za ispravno funkcioniranje uređaja za bilježenje podataka i čija je svrha spriječiti ispravno funkcioniranje uređaja za bilježenje podataka izazivanjem kratkog spoja ili prekidom ili izmjenom elektroničkih podataka na senzoru za brzinu i udaljenost. U smislu ove Uredbe, neprekinutim se smatra spoj koji se sastoji od zapečaćenih priključaka.

Spomenuti elektronički nadzor može se zamijeniti elektroničkom kontrolom koja osigurava da se na uređaju za bilježenje podataka može zabilježiti svako kretanje vozila, neovisno o senzoru za brzinu i udaljenost.

Za potrebe primjene ove točke, vozila M 1 i N 1ona su vozila definirana u dijelu A Priloga II. Direktivi 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Za vozila koja su opremljena tahografom u skladu s ovom Uredbom i za koje nije predviđena ugradnja armiranog kabla između senzora udaljenosti i brzine te uređaja za bilježenje podataka, naprava za prilagođavanje pričvršćuje se što bliže sensorima udaljenosti i brzine.

Armirani kabel pričvršćuje se tako da ide od naprave za prilagođavanje do uređaja za bilježenje podataka.

VI. PROVJERE I PREGLEDI

Države članice imenuju tijela koja izvode provjere i preglede.

1. Certificiranje novih i popravljenih uređaja

Svaki pojedini uređaj, nov ili popravljen, dobiva potvrdu o ispravnom radu i točnosti očitavanja i bilježenja, u granicama utvrđenima u dijelu III. točki (f) podtočki 4., i to pečaćenjem u skladu s dijelom V. točkom 4. prvim podstavkom podtočkom (f)..

U tu svrhu države članice mogu uvesti početnu provjeru koja se sastoji od provjere novog ili popravljenog uređaja i potvrde o njegovoj usklađenosti s homologiranim modelom i/ili zahtjevima ove Uredbe, ili za certificiranje mogu ovlastiti proizvođače ili njihove ovlaštene predstavnike

2. Ugradnja

Kod ugradnje tahografa u vozilo, uređaj i sama ugradnja moraju biti u skladu s odredbama koje se odnose na granice najvećih dopuštenih odstupanja iz dijela III. točke (f) podtočke 2.

Preglede provode ovlaštteni instalater ili radionica na vlastitu odgovornost.

3. Periodični pregledi

- (a) Periodični pregledi uređaja ugrađenih u vozila obavljaju se najmanje svake dvije godine i mogu se provoditi u sklopu ispitivanja voznog stanja vozila.

Ti pregledi uključuju sljedeće provjere:

— radi li uređaj ispravno,

— ima li uređaj oznaku homologacije, - je li pričvršćena tipska pločica,

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).

- jesu li pečati na uređaju i drugim ugrađenim dijelovima netaknuti,
 - stvarni opseg guma.
- (b) Pregled u svrhu usklađivanja s odredbom dijela III točke (f) podtočke 3. o maksimalnim dopuštenim odstupanjima u upotrebi obavlja se najmanje jednom svakih šest godina, iako svaka država članica može za vozila registrirana na svojem državnom području odrediti kraći vremenski razmak između pregleda. Takvi pregledi moraju uključivati zamjenu tipske pločice.

4. Mjerenje grešaka

Mjerenje grešaka kod ugradnje i tijekom uporabe obavlja se pod sljedećim uvjetima koji će se smatrati standardnim uvjetima ispitivanja:

- nenatovareno vozilo u stanju spremnom za vožnju
 - tlak u gumama prema uputama proizvođača,
 - istrošenost guma u okviru zakonski dopuštenih granica,
 - kretanje vozila: vozilo se mora kretati snagom vlastitog motora, pravocrtno na ravnoj površini brzinom od 50 ± 5 km/h. U slučaju da je od usporedive točnosti, ispitivanje se može obaviti i na odgovarajućem ispitnom mjestu.
-

PRILOG II.

OZNAKA HOMOLOGACIJE I CERTIFIKAT

I. OZNAKA HOMOLOGACIJE

1. Oznaku homologacije čini:

(a) pravokutnik, unutar kojeg se upisuje slovo „e“, iza kojeg slijedi jedinstveni broj ili slovo države koja je izdala odobrenje, u skladu sa sljedećim dogovorenim znakovima:

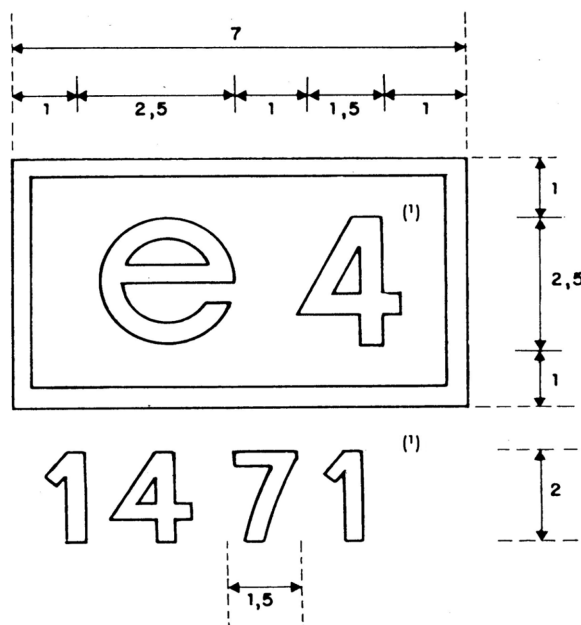
Belgija	6,	Litva	36,
Bugarska	34,	Luksemburg	13,
Češka Republika	8,	Mađarska	7,
Danska	18,	Malta	MT,
Njemačka	1,	Nizozemska	4,
Estonija	29,	Austrija	12,
Irska	24,	Poljska	20,
Grčka	23,	Portugal	21,
Španjolska	9,	Rumunjska	19,
Francuska	2,	Slovenija	26,
Hrvatska	25,	Slovačka	27,
Italija	3,	Finska	17,
Cipar	CY,	Švedska	5,
Latvija	32,	Ujedinjena Kraljevina	11,

i

(b) broj odobrenja koji odgovara broju certifikata o homologaciji sastavljenog za prototip uređaja za bilježenje podataka ili tahografskog listića ili broju tahografske kartice, zapisan u bilo gdje neposrednoj blizini tog pravokutnika.

2. Oznaka homologacije pokazuje se na opisnoj pločici svakog uređaja i na svakom tahografskom listiću i na svakoj tahografskoj kartici. Mora biti neizbrisiva i mora biti trajno čitljiva.

3. Dimenzije oznake homologacije prikazane na crtežu niže izražene su u milimetrima, te su dimenzije minimalne. Potrebno je održati odnose veličina između dimenzija.

(1) Ove su brojke prikazane samo kao smjernice.

II. CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI ZA ANALOGNE TAHOGRAFE

Država članica koja je odobrila homologaciju podnosiocu zahtjeva izdaje certifikat o homologaciji prema modelu niže. Kad ostale države članice obavješćuje o izdanim ili, ako je potrebno, povučenim homologacijama, država članica koristi kopije tog certifikata.

CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI

Naziv nadležnog tijela

Obavijest o ⁽¹⁾

- homologaciji uređaja za bilježenje podataka
- povlačenju homologacije uređaja za bilježenje podataka
- homologaciji uzorka tahografskog listića
- povlačenju homologacije uzorka tahografskog listića

Homologacija broj

1. Zaštitni znak ili naziv
2. Naziv tipa ili modela
3. Naziv proizvođača
4. Adresa proizvođača
5. Predano na homologaciju dana
6. Ispitano u
7. Datum i broj ispitivanja
8. Datum homologacije
9. Datum povlačenja homologacije
10. Tip ili tipovi uređaja za bilježenje podataka u kojima se tahografski listić treba upotrebljavati
11. Mjesto
12. Datum
13. Priloženi opisni dokumenti
14. Napomene (uključujući mjesto pečata, prema potrebi)

.....
(Potpis)

⁽¹⁾ Nepotrebno precrtati.

III. CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI ZA DIGITALNE TAHOGRAFE

Država koja je odobrila homologaciju podnosiocu zahtjeva izdaje certifikat o homologaciji prema modelu niže. Kad ostale države članice obavješćuje o izdanim ili, ako je potrebno, povučenim homologacijama, država članica koristi kopije tog certifikata.

CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI ZA DIGITALNE TAHOGRAFE

Naziv nadležnog tijela

Obavijest o (1):

- homologaciji za:
 - model uređaja za bilježenje podataka
 - sastavni dio uređaja za bilježenje podataka (2)
 - karticu vozača
 - karticu radionice
 - karticu poduzeća
 - karticu nadzornika
- povlačenju homologacije za:

.....

Homologacija broj

- 1. Robna marka ili zaštitni znak proizvođača
- 2. Naziv modela
- 3. Naziv proizvođača
- 4. Adresa proizvođača
- 5. Predano na homologaciju za
- 6. Laboratorij(-i)
- 7. Datum i broj izvješća o ispitivanju
- 8. Datum homologacije
- 9. Datum povlačenja homologacije
- 10. Model uređaja za bilježenje podataka za koje se sastavni dio treba koristiti
- 11. Mjesto
- 12. Datum
- 13. Priloženi opisni dokumenti
- 14. Napomene

.....
(Potpis)

(1) Označiti odgovarajuća polja.
(2) Navesti sastavni dio koji je predmet obavijesti.

OBRAZLOŽENJE VIJEĆA

I. UVOD

Dana 19. srpnja 2011. Komisija je predstavila Vijeću prijedlog Uredbe o izmjeni Uredbe 3821/85 o uređajima za bilježenje podataka u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe 561/2006 ⁽¹⁾.

Dana 3. srpnja 2012. Europski parlament izglasao je svoje mišljenje u prvom čitanju ⁽²⁾.

Dana 29. listopada 2012. Vijeće je postiglo politički sporazum o nacrtu prijedloga.

Vijeće je pritom u obzir uzelo mišljenja Europskog gospodarskog i socijalnog odbora i Europskog nadzornika za zaštitu podataka. Odbor regija odlučio je da neće sastaviti mišljenje ni izvješće.

Nakon glasanja Europskog parlamenta održali su se pregovori između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije s ciljem postizanja sporazuma o prijedlogu. Dana 14. svibnja 2013. postignut je sporazum koji su kasnije podržali Odbor stalnih predstavnika 24. svibnja 2013. i Odbor za promet i turizam Europskog parlamenta (TRAN) 18. lipnja 2013.

Uzimajući u obzir gore navedeni sporazum i nakon jezično-pravne revizije, Vijeće je donijelo svoje stajalište u prvom čitanju 15. studenoga 2013. u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom utvrđenim u članku 294. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

II. ANALIZA STAJALIŠTA VIJEĆA U PRVOM ČITANJU

1. *Općenito*

Prijedlog o tahografima u cestovnom prometu predstavljen Vijeću u srpnju 2011. skupa s „Prijedlogom Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o vozačkim dozvolama koje posjeduju funkcije kartice vozača”, predstavljaju paket zakonodavnih mjera usmjeren na osnaživanje socijalnih pravila u cestovnom prometu i smanjenje prijevara te administrativnog opterećenja razvijanjem tehničkih aspekata i povećavanjem učinkovitosti tahografâ. Komunikacija Komisije „Digitalni tahograf: smjernice za buduća djelovanja” priložena je gore spomenutom prijedlogu.

Općenito, Vijeće je pozdravilo ciljeve prijedloga Komisije, odnosno povećanja sigurnosti sustava tahografa (smanjenjem broja prijevara i manipulacije tahografom) radi smanjenja administrativnih troškova i poboljšanja učinkovitosti kontrole sustava. Međutim, Vijeće je predložilo da je potrebno i dalje raditi na očekivanom učinku pojedinih mjera koje je predložila Komisija, naglašavajući važnost fleksibilnosti država članica u primjeni najisplativijih mjera, potrebe za jačanjem zaštite osobnih podataka u Uredbi i razjašnjavanja odredaba o tehničkim i funkcionalnim zahtjevima tahografa. Stajalište Vijeća stoga podrazumijeva značajne prilagodbe prijedloga Komisije.

⁽¹⁾ Dok. 13195/11

⁽²⁾ P7_TA-PROV(2012)0271

2. Stajalište Vijeća o izmjenama Parlamenta u pogledu ključnih pitanja

i. Struktura zakonodavnog akta (delegirani akti/provedbeni akti)

Kako bi se odrazio tehnički napredak, Komisija je predložila da bi se ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebala delegirati Komisiji u pogledu prilagodbe Priloga I., I.B i II. tehničkom napretku i dopunjavanja Priloga I.B tehničkim specifikacijama potrebnima za automatsko bilježenje podataka o položaju, omogućavanje komunikacije na daljinu te za osiguravanje sučelja s Inteligentnim prometnim sustavima (članci 4., 5., 6. i 38. prijedloga Komisije).

Parlament je izrazio suglasnost s pristupom koji je predložila Komisija, ali predložio je uvrštavanje dijela sadržaja gore spomenutih Priloga u glavni tekst Uredbe radi ograničavanja ovlasti Komisije za donošenje izmjena glavnih odredaba Uredbe o tahografu. To se osobito primjenjuje na odredbe teksta o definicijama, zahtjevima i podacima koji se bilježe, funkcijama digitalnog tahografa te o zaslonu i upozorenjima, u pogledu kojih je Parlament donio niz izmjena.

Vijeće priznaje da je u Uredbi potrebno uspostaviti temeljni pravni okvir. Stoga je upućen prijedlog da se glavni tehnički zahtjevi iz gore navedenih Priloga uvrste u tekst Uredbe, na temelju kojih bi Komisija trebala uspostaviti odgovarajuće detaljne odredbe putem provedbenih akata u kasnijoj fazi radi osiguravanja ujednačene primjene diljem država članica EU-a. S obzirom na to, stajalište Vijeća uključuje odredbe o definicijama, tehničkim zahtjevima i podacima koji se bilježe, funkcijama digitalnog tahografa te o zaslonu i upozorenjima.

Stoga bi Vijeće moglo podržati izmjene Parlamenta 20, 22 – 37, 39 – 43, 45 i 48. Međutim, izmjene 125, 113, 114 i 115 nisu uzete u obzir.

ii. Nove tehnologije i odredbe o zaštiti podataka

(a) Poboljšanje zaštite podataka

U svojem izvornom tekstu Komisija je predložila umetanje izravnog upućivanja na zakonodavstvo o zaštiti podataka (članak 34.).

Vijeće je suglasno s Parlamentom da je prikladno poboljšati odredbe o zaštiti podataka koje je predložila Komisija nastavno na mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka i stoga u velikoj mjeri prihvaća izmjene Europskog parlamenta 12, 44 i 101 – 102. Međutim, Vijeće nije moglo uzeti u obzir izmjene 48 i 49.

(b) Bilježenje podataka o položaju

Budući da je Komisija predložila bilježenje samo početne i završne točke radnog dana (članak 4.), Parlament se zalagao za automatsko bilježenje svakog segmenta prometa vozačeva dana.

Vijeće nije moglo izraziti suglasnost s ovim pristupom, ali priznaje da bi, izvan okvira početne i završne točke radnog dana, također bilo korisno automatski bilježiti položajne točke svaka tri sata akumuliranog vremena vožnje radi bolje usklađenosti profesionalnih vozača cestovnog prometa sa zakonodavstvom koje je na snazi. Stoga bi se određene zabrinutosti Parlamenta, kako se odražavaju u izmjenama 46 i 47, mogle djelomično uzeti u obzir u stajalištu Vijeća.

(c) *Oprema nadzornih službenika s tehnologijom za daljinsko rano otkrivanje*

Parlament je izložio nekoliko izmjena kako bi oprema za daljinsko rano otkrivanje potencijalnih manipulacija tahografom postala obvezna za nadzorne službenike.

Stajalište Vijeća djelomično odražava zabrinutosti Parlamenta i smatra da je postupni pristup kojim bi se nadzorne službenike opremilo tehnologijom za pristup na daljinu, kako je utvrđeno u članku 9., primjeren. Sukladno tome, 15 godina nakon uvođenja pametnog tahografa, države članice morat će do određenog stupnja opremiti svoja nadzorna tijela opremom na daljinsko upravljanje, uzimajući isto tako u obzir nacionalne strategije primjene država članica. Do tog datuma neće biti obvezno opremiti nadzorna tijela tehnologijom za pristup na daljinu. Stoga bi se zabrinutosti koje je izrazio Parlament u izmjenama 52, 88 i 103 djelomično mogle prilagoditi stajalištu Vijeća, ujedno uzimajući u obzir proračunska ograničenja država članica.

(d) *Sučelje s Inteligentnim prometnim sustavima*

Parlament je izložio nekoliko izmjena kojima se omogućuje obvezno sučelje tahografa s Inteligentnim prometnim sustavima.

Vijeće smatra da je ključno održati dovoljan stupanj fleksibilnosti kako bi prijevozna poduzeća i dalje bila u mogućnosti odabrati žele li povezati tahografe s vanjskim uređajima ili ne. U stajalištu Vijeća stoga je omogućeno da se tahografi mogu opremiti standardiziranim sučeljima, čime se podaci koje tahograf bilježi ili proizvodi mogu upotrebljavati na vanjskom uređaju, podložno određenim uvjetima. Osim toga, tekst Vijeća pojašnjava da se pristup osobnim podacima putem vanjskog uređaja povezanog sa sučeljem može odobriti samo nakon izričitog pristanka vozača na kojeg se ti podaci odnose.

S obzirom na to, izmjene Parlamenta 59 + 122, 60 – 61, 62 + 123 samo su djelomično uzete u obzir u stajalištu Vijeća.

iii. Datum stupanja na snagu pametnog tahografa i opremanje vozila

(a) *Stupanje na snagu*

Prema prvotnom prijedlogu Komisije novoregistrirana vozila opremila bi se pametnim tahografima 48 mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe.

Parlament je predložio da se vozila koja se stave u upotrebu 24 mjeseca nakon stupanja na snagu tehničkih specifikacija pametnog tahografa opreme takvim tahografom.

U stajalištu Vijeća u prvom čitanju pametni tahograf bio bi potreban, za vozila registrirana prvi put, 40 mjeseci nakon stupanja na snagu tehničkih specifikacija za pametne tahografe koje Komisija namjerava utvrditi najkasnije do 31. prosinca 2014.

Stoga se izmjene 46, 51 i 61, u mjeri u kojoj se odnose na vremenski okvir, ne bi mogle uzeti u obzir.

(b) Opremanje vozila digitalnim tahografima

Komisija nije uključila nikakve odredbe o opremanju vozila pametnim tahografima u svojem izvornom prijedlogu, a Parlament je podržao načelo opremanja svih vozila novim pametnim tahografom do 2020. radi pojednostavljenja djelatnosti nadzornih službenika i prijevoznih poduzeća.

Vijeće smatra da bi opremanje vozila koje je predvidio Parlament imalo nesrazmjernan gospodarski učinak, osobito povećanjem tereta za mala i srednja poduzeća te bi stoga moglo ugroziti konkurentnost operatora EU-a. Međutim, Vijeće prihvaća u prvom čitanju djelomično razmotriti zabrinutosti koje je iznio Europski parlament u svojoj izmjeni 38: u tekstu Vijeća se u članku 3. stavku 4. navodi da će se vozila koja sudjeluju u međunarodnom prometu opremiti pametnim tahografom najkasnije 15 godina nakon što su novoregistrirana vozila dužna posjedovati novi tahograf.

iv. Ugradnja senzora težine u pametni tahograf

Budući da prijedlog Komisije nije uključivao nikakve odredbe o sensorima težine, Parlament je smatrao da bi senzore težine trebalo ugraditi u pametne tahografe kako bi se profesionalni cestovni prijevoznici bolje uskladili sa zakonodavstvom koje se odnosi na težinu vozila. U tu svrhu Parlament je iznio nekoliko izmjena (13 + 147 + 148, 149, 63 + 150 i 71 + 151).

Vijeće nije suglasno s ocjenom Parlamenta da postoji izravna poveznica između ugradnje senzora težine u pametne tahografe i poboljšanog praćenja vremena vožnje i odmora. Vijeće smatra kako ugradnja senzora težine u pametne tahografe nije primjerena iz više razloga. Kao prvo, ugradnja nove tehničke specifikacije koja se odnosi na senzore težine stvorila bi dodatne troškove, osobito za mala i srednja poduzeća. Kao drugo, razvoj ove nove tehničke specifikacije mogao bi odgoditi plasiranje na tržište novog tahografa.

U tom kontekstu, osim uvodne izjave koja se općenito odnosi na buduću procjenu koju će izvršiti Komisija u vezi s time da bi senzori težine potencijalno mogli doprinijeti većoj usklađenosti zakonodavstva o cestovnom prijevozu, stajalište Vijeća ne uključuje odredbu o senzorima težine u tekst Uredbe. Posljedično tome, gore spomenute izmjene Parlamenta Vijeće ne bi moglo uzeti u obzir.

v. Certificiranje i osposobljavanje nadzornih službenika

Parlament je iznio niz izmjena o osposobljavanju nadzornih službenika i usklađivanju certificiranja njihovih vještina i kompetencija.

Vijeće se snažno protivi bilo kakvom sustavu certificiranja za predstavnike zakona i ne bi moglo prihvatiti izmjene Parlamenta 97, 98, 106, 107 i 108.

Međutim, u pogledu osposobljavanja nadzornih službenika, zabrinutosti koje je izrazio Parlament u svojim izmjenama 104 i 105 djelomično se odražavaju u stajalištu Vijeća u prvom čitanju. Kako je utvrđeno u članku 39 točki 3. stajališta Vijeća, Komisija donosi mjere, navodeći sadržaj početnog i trajnog osposobljavanja nadzornih službenika, i taj sadržaj uključen je u osposobljavanje nadzornih službenika u državama članicama.

vi. Izuzeća iz okvira Uredbe 561/2006 o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet

U članku 43. svojeg prijedloga Komisija je predložila izmjenu članka 13. stavka 1. Uredbe 561/2006 kojom se državama članicama dopušta odobrenje izuzeća od odredaba Uredbe, podložno određenim uvjetima. Komisija je predložila dopustiti državama članicama izuzeća od Uredbe 561/2006 za vozila koja se upotrebljavaju samo u krugu od 100 km od sjedišta poduzeća.

Parlament je predstavio niz izmjena radi uvođenja novih izuzeća u okviru Uredbe 561/2006. Parlament osobito nije bio zadovoljan s mogućnošću ponuđenom državama članicama da odobre izuzeće za postupke prijevoza u krugu od 100 km kako je predložila Komisija i koje je namjeravala primijeniti u svim državama članicama EU-a. Stoga je Europski parlament iznio izmjenu 126 + 135 čiji je cilj bio izmjena članka 3. Uredbe 561/2006 radi isključenja neprofesionalnih vozača iz područja primjene Uredbe te stoga iz obveze da prometuju s tahografofom ako rade isključivo u krugu od 100 km od sjedišta njihova poduzeća.

U duhu kompromisa Vijeće je prihvatilo razmotriti zabrinutost Parlamenta u svojem stajalištu u prvom čitanju. Stoga su u tekstu Vijeća neprofesionalni vozači koji svoja vozila upotrebljavaju za prijevoz materijala ili opreme potrebnih za obavljanje vlastitog posla izuzeti od obveze da prometuju s tahografofom ako prometuju isključivo unutar radijusa od 100 km od sjedišta njihova poduzeća i pod uvjetom da težina njihova vozila ne prelazi 7,5 tona. Međutim, preostale izmjene Parlamenta 6, 117 –120, 127 –128 i 134, usmjerene na uvođenje novih izuzeća u okviru Uredbe 561/2006, Vijeće nije uzelo u obzir.

vii. Usklađivanje kršenja i kazni

Parlament je predstavio nekoliko izmjena s ciljem većeg usklađivanja kršenja i kazni diljem država članica. Parlament je osobito predložio nekoliko novih odredaba u tekstu Uredbe koje se odnose na obvezujuću kategorizaciju iznimno ozbiljnih prekršaja Uredbe o tahografu; cilj Parlamenta jest osigurati da nedostatak usklađenosti s pravilima o tahografu za posljedicu ima najveće kazne nacionalnog zakonodavstva.

Vijeće nije u mogućnosti prihvatiti pristup koji je predložio Parlament u svojim izmjenama 3, 109 i 111 – 112 i smatra da države članice trebaju, u skladu s nacionalnim ustavnim rješenjima, utvrditi pravila o kaznama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe. Osim toga, tekst stajališta Vijeća predviđa da spomenute kazne budu učinkovite, razmjerne, odvraćajuće i nediskriminirajuće te da su u skladu s kategorijama kršenja utvrđenima u Direktivi 2006/22/EZ ⁽¹⁾. Također se dodaje nova uvodna izjava radi stavljanja naglaska na to da bi tijela država članica trebala primijeniti postojeća pravila na ujednačen način. Stoga bi Vijeće moglo prihvatiti izmjenu 4.

⁽¹⁾ SL L 102, 11.4.2006., str. 35.

viii. Jačanje vjerodostojnosti servisa

U prijedlog Komisije (poglavlje IV., osobito članak 19.) bile su uvrštene odredbe usmjerene na jačanje pravnog okvira za ovlaštenje servisa. Komisija je smatrala da bi putem sustava redovitih i nenajavljenih provjera i mjera za sprečavanje sukoba interesa servisi mogli uživati više vjerodostojnosti, a smanjila bi se opasnost od prijevara i manipulacija.

Parlament je iznio izmjenu (izmjena 81) s ciljem povećanja nenajavljenih tehničkih provjera ovlaštenih servisa na 20 %.

S obzirom na raznolikost situacija u različitim državama članicama, Vijeće je izmijenilo tekst Komisije kako bi države članice imale veću fleksibilnost u internom odlučivanju o načinu djelovanja, ujedno osiguravajući niz minimalnih kriterija za ovlaštenje servisa (odgovarajuće osposobljavanje osoblja, dostupnost potrebne opreme za izvođenje odgovarajućih testova i zadaća, dobar ugled). Štoviše, kako bi se očuvala vjerodostojnost servisa, Vijeće redovite provjere postupaka koje primjenjuju servisi prilikom rukovanja tahografom smanjuje na jednu do dvije godine, ostaje kod prijedloga Komisije od 10 % za nenajavljene tehničke provjere servisa i razdoblja valjanosti kartice servisa (jedna godina) kako je predložila Komisija. U tom kontekstu izmjena Parlamenta 81 ne bi se mogla uzeti u obzir, a izmjene 82 i 152 obuhvaćene su, u načelu, stajalištem Vijeća.

ix. Odgovornost poduzeća za prekršaje koje počine vozači

Prijedlog Komisije sadržavao je odredbu u kojoj se navodi da bi prometno poduzeće trebalo snositi odgovornost za kršenja ove Uredbe koja počine vozači tog poduzeća, a države članice mogle bi razmotriti bilo kakav dokaz da prometno poduzeće nije moglo opravdano snositi odgovornost za počinjeni prekršaj.

Vijeće, nastavno na stavak 10. Uredbe 561/2006 predlaže uvrštavanje rečenice kojom bi se ova odgovornost uvjetovala kršenjem od strane poduzeća članka 33. stavka 3. (nedostatna priprema vozača od strane poduzeća) i članka 10. stavaka 1. i 2. Uredbe 561/2006. Osim toga, u tekstu Vijeća navodi se da prometno poduzeće snosi odgovornost za kršenja koja počine vozači tog poduzeća ili osobe koje poduzeću stoje na raspolaganju.

U tom kontekstu je Vijeće u načelu prihvatilo glavne zabrinutosti Parlamenta, kako se odražava u izmjenama 92 i 92 + 124 + 133.

x. Spajanje tahografske kartice vozača s vozačkom dozvolom

U prvotnom prijedlogu Komisije člankom 27. predviđalo se da bi se, s učinkom od 19. siječnja 2018., tahografske kartice vozača trebale ugraditi u vozačke dozvole i izdati, obnoviti, razmijeniti i zamijeniti u skladu s odredbama Direktive 2006/126/EZ.

Taj postupni proces zamjene kartica vozača vozačkim dozvolama zahtijevao bi prilagodbu Direktive o vozačkim dozvolama radi organiziranja, s pravnog stajališta, istodobnog postojanja dvaju funkcija spojenih u jedan dokument, odnosno da vozačka dozvola ima funkcije tahografske kartice vozača.

Europski parlament u svojoj je izmjeni 89 zamijenio članak 27. odredbom kojom se Komisiji nalaže da pripremi procjenu učinka o izvedivosti spajanja svih kartica koje upotrebljavaju profesionalni vozači u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu Uredbe.

Vijeće smatra da izmjena Direktive o vozačkim dozvolama zahtijeva sveobuhvatnu analizu troškova i koristi koju priprema Komisija prije nego što je moguće donijeti bilo kakvu odluku o ovom složenom pitanju. U tom kontekstu Vijeće je odlučilo u cijelosti izbrisati članak 27.

Stoga Vijeće nije uzelo u obzir izmjenu Parlamenta 89.

xi. **Tahografske kartice vozača za vozače iz trećih zemalja**

Vijeće je suglasno uvesti novu odredbu Uredbe radi rješavanja pitanja koja se odnose na vozače iz trećih zemalja koji nisu državljani zemalja potpisnica sporazuma AETR. Članak 26. stavak 4. stajališta Vijeća dopušta državama članicama izdavanje privremene neobnovljive kartice vozača na razdoblje od najviše 185 dana.

Prema prijedlogu Komisije karticu vozača izdaje država članica u kojoj vozač ima uobičajeno boravište. Vijeće izražava zabrinutost u pogledu vozača iz trećih zemalja koji nemaju uobičajeno boravište u Europskoj uniji i koji ne moraju upravljati kamionom opremljenim digitalnim tahografom. Nova odredba uvrštena u stajalište Vijeća usmjerena je na pronalazak rješenja za one vozače iz trećih zemalja koji imaju zakonsko pravo raditi u Europskoj uniji, ali ne mogu ishoditi karticu vozača jer njihovo uobičajeno boravište nije u Europskoj uniji.

Osim toga, tekst stajališta Vijeća predviđa da Komisija pomno prati izdavanje tih privremenih kartica vozača vozačima iz trećih zemalja, osobito radi osiguravanja da ne postoji negativan učinak na tržište rada i da se privremene kartice ne izdaju spomenutim vozačima više puta.

3. **Druge izmjene koje je donio Europski parlament**

Daljnje izmjene koje nisu uvrštene u stajalište Vijeća u prvom čitanju odnose se na:

- definiciju „dnevnog radnog vremena” (izmjena 21), obuhvaćenu uvodnom izjavom Vijeća 8.
- prijedlog za vrstu odobrenog softvera koji upotrebljavaju nadležna tijela radi tumačenja podataka preuzetih s tahografa (izmjene 34, 45, 63 + 150, 68, 69, 70 i 103);
- odredbe kojima se osigurava da vozači uvijek ručno bilježe svoje aktivnosti; cilj Parlamenta jest izbjeći mogućnost zloupotrebe automatskog podešavanja tahografa na „odmor/stanka”, kada je motor vozila ugašen, od strane poslodavaca koji bi mogli prisiliti svoje zaposlenike na rad tijekom vremena koje je zabilježeno kao „odmor/stanka” (izmjena 91);
- odredbu o pojedinačnim ugovorima o radu međunarodnih vozača koja nadilazi područje primjene Uredbe (izmjena 132).

III. ZAKLJUČAK

Prilikom oblikovanja svojeg stajališta u prvom čitanju Vijeće je u cijelosti uzelo u obzir prijedlog Komisije i mišljenje Europskog parlamenta u prvom čitanju. U pogledu izmjena koje je predložio Europski parlament, Vijeće smatra da je značajan broj izmjena –, djelomično ili u cijelosti, – već uvršten u njegovo stajalište u prvom čitanju.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR